

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

**การพัฒนาเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรอม
A DEVELOPMENT OF PLASTIC SHEET PUNCHING MACHINE
CARPET'S PATTERN**

ช/พ.
269539
2548

นายนเร็นศ ชัยธานี
นายสมบัติ ทำนา
นายอำนาจ วิชาโคตร

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน... 62470
วันเดือนปี 18 ส.ค. 2548

11625624
b.....
i.....

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรม
A DEVELOPMENT OF PLASTIC SHEET PUNCHING MACHINE
CARPET'S PATTERN

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทปีการศึกษา 2548

ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การพัฒนาเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรม

A DEVELOPMENT OF PLASTIC SHEET PUNCHING MACHINE CARPET'S PATTERN

ผู้จัดทำ

1. นายณเร็นศ ชัยธานี รหัสประจำตัว 46015403
2. นายสมบัติ ทำนา รหัสประจำตัว 46015420
3. นายอำนาจ วิชาโคตร รหัสประจำตัว 46015429

กมลจตุร เต็มท

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ณัฐฉา เต็มท)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับสร้างแบบทอพรอม

นายนเร็นศ ชัยธานี รหัสนักศึกษา 46015403

นายสมบัติ ทำนา รหัสนักศึกษา 46015420

นายอำนาจ วิชาโคตร รหัสนักศึกษา 46015429

ดร. ณัฐวุฒิ เคนไปวา อาจารย์ที่ปรึกษา

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการพัฒนาการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะรูแผ่นพลาสติกเพื่อนำไปใช้เป็นแบบในการทอพรอม โดยอาศัยหลักการเคลื่อนที่ 2 แกนในเครื่องพริ้นเตอร์(Printer)มาเป็นพื้นฐานในการออกแบบ ซึ่งในตัวเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก เราได้มีการพัฒนาในส่วนของระบบหัวเจาะ ระบบดึงสายพาน และระบบป้อนแผ่นพลาสติก ซึ่งทำให้เครื่องเจาะแผ่นพลาสติกที่ได้มีเสถียรภาพมากขึ้น และในส่วนของโปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกได้มีการพัฒนาทางด้านโปรแกรมและวงจรควบคุมให้สามารถควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และได้มีการปรับเปลี่ยนระบบการสื่อสารข้อมูลระหว่างเครื่องเจาะกับคอมพิวเตอร์ จากแบบเดิมที่เป็นการสื่อสารทางพอร์ตอนุกรมมาเป็นการสื่อสารทางพอร์ตขนานซึ่งทำให้ความเร็วในการส่งข้อมูลมากกว่าเดิม 8 เท่าและมีความง่ายต่อการควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A DEVELOPMENT OF PLASTIC SHEET PUNCHING MACHINE
CARPET'S PATTERN**

Mr. Naren Chaitanee Student ID 46015403

Mr. Sombat Tamna Student ID 46015420

Mr. Umnart Wichachot Student ID 46015429

Dr. Nattawoot Depaiwa Advisor

ABSTRACT

This project is a development of design and invention of the plastic sheet punching machine for using as a template in carpet-weave processing. The design based on 2-axis motion as in the printer .The project devided into 2 parts. The first part is the development of the hardware which been developed on punching system, tighten-belt system and plastic sheet feed system. These works result in higher stability of the machine. In the second part , the software and the control circuit have been developed to be able to control the machine more efficient. Furthermore , the communication between the machine and computer have been modified from the transmission via series port to parallel port which results in higher speed of the data transmission (approximately 8 times) and easier to control.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถเสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถ้าหากปราศจากคำแนะนำ และความอุปถัมภ์ทางการเงินจากอาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ เดไปวา อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ขอขอบคุณ ชมรมอโศกโมทิฟที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการทำโปรเจก

ท้ายที่สุด คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่น้อง รวมถึงครอบครัวของคณะผู้จัดทำที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา กำลังใจ และแนะแนวทางในการดำเนินชีวิต ด้วยความรักและความปรารถนาดีตลอดมา

นายเงินศ

นายสมบัติ

นายอำนาจ

ชัยธานี

ทำนา

วิชาโคตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้าที่
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	V
สารบัญรูปภาพ	VI
บทที่ 1 บทนำ	I
1.1 ความสำคัญและที่มา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ	2
บทที่ 2 อุปกรณ์และทฤษฎีที่ใช้ในเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทอพรอม	3
2.1 สายพาน	3
2.2 เฟือง	4
2.3 แบริ่ง	5
2.4 ลิเนียร์แบริ่ง	9
2.5 มอเตอร์กระแสตรง	9
2.6 สเต็ปปีงมอเตอร์	10
2.7 โซลินอยด์ไฟฟ้า	13
2.8 ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	15
บทที่ 3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพอร์ตขนาน	25
3.1 ทำไมถึงเลือกใช้งานพอร์ตขนาน	25
3.2 ความรู้เบื้องต้นของพอร์ตขนาน	26
3.3 ลักษณะทางกายภาพของพอร์ตขนาน	26
3.4 พอร์ตคาต้า (Data Port)	29
3.5 พอร์ตคอนโทรล (Control Port)	31
3.6 พอร์ตแสดงสถานะหรือพอร์ต Status	32
3.7 การนำพอร์ตขนานไปใช้งาน	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้าที่
3.8 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตขนาน	33
3.9 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตขนานด้วย Visual BASIC	34
บทที่ 4 โปรแกรมวิซวลเบสิก 6	37
4.1 ขั้นตอนการสร้างโปรแกรมประยุกต์	37
4.2 คอนโทรลพื้นฐาน	37
4.3 คุณสมบัติร่วม	40
4.4 เมธอดร่วม	42
4.5 อีเวนต์ร่วม	42
4.6 อีเวนต์ของฟอร์ม	43
4.7 โพรซีเจอร์และฟังก์ชัน	43
4.8 การประกาศตัวแปร	43
4.9 คำสั่งพื้นฐาน	45
บทที่ 5 ความรู้เบื้องต้นของพอร์ตขนาน	47
5.1 รู้จักกับพอร์ตขนาน	47
5.2 ลักษณะของสัญญาณ	48
5.3 control port	49
5.4 รูปแบบการติดต่อผ่านทางพอร์ตขนาน	51
5.5 ทำไมจึงเลือกใช้งานพอร์ตขนาน	53
5.6 การเขียนโปรแกรมเพื่อส่งข้อมูลออกทางพอร์ตขนาน	54
5.7 รูปแบบการเชื่อมต่อบอร์ดกับพีซี	54
5.8 เริ่มเขียนโปรแกรมควบคุมหลอดแสดงผล	55
5.9 การเขียนโปรแกรมรับข้อมูลจากสวิทช์ผ่านพอร์ตขนาน	61
5.10 รูปแบบการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ในการรับข้อมูล	61
บทที่ 6 การออกแบบเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก	67
6.1 ส่วนประกอบของเครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรอม	67
6.2 การป้อนพลาสติก	68
6.3 การเคลื่อนที่ของหัวเจาะ	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้าที่
บทที่ 7 การออกแบบโปรแกรมคำนวณพิักัดการเจาะและวิธีการใช้งาน ของเครื่องเจาะแผ่น พลาสติก	72
7.1 สาเหตุที่เลือกใช้โปรแกรมวิซวลเบสิกในการเขียนโปรแกรม	72
7.2 วิธีการใช้งานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก	72
7.3 การใช้โปรแกรมคำนวณพิักัดการเจาะ	73
7.4 การใช้เครื่องเจาะแผ่นพลาสติก	76
บทที่ 8 รูปแบบและผลการทดลอง	78
8.1 รูปแบบการทดลอง	78
8.2 วิธีการทดลอง	78
8.3 ผลการทดลอง	80
บทที่ 9 วิเคราะห์และสรุปผลการทดลอง	81
9.1 ส่วน โปรแกรมควบคุมการเจาะ	81
9.2 แนวทางในการแก้ไข	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก ก วิซวลเบสิกซอร์สโค้ด	86
ภาคผนวก ข ภาษาซีซอร์สโค้ด	114
ภาคผนวก ค แบบขึ้นส่วนเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก	121

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้าที่
ตารางที่ 2-1 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์แบบคลื่น	11
ตารางที่ 2-2 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์แบบครึ่งเฟส	12
ตารางที่ 2-3 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์แบบ 2 เฟส	13
ตารางที่ 3-1 สัญญาณสำคัญ ๆ ของพอร์ตขนานที่ใช้ติดต่อกับเครื่องพิมพ์	27
ตารางที่ 3-2 แสดงสัญญาณทั้งหมดที่อยู่บนพอร์ตขนาน	30
ตารางที่ 3-3 แสดงแอดเดรสของพอร์ตขนาน	34
ตารางที่ 4-1 แสดงถึงคอนโทรลพื้นฐานของวิหวลเบสิกที่ใช้ในการสร้างโปรแกรม	37
ตารางที่ 4-2 แสดงถึงการกำหนดคุณสมบัติของคอนโทรลที่ใช้ในการสร้างโปรแกรม	41
ตารางที่ 4-3 แสดงถึงประเภทของข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างตัวแปร	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้าที่
รูปที่ 2-1 แสดงถึงภาคตัดขวางของสายพาน	3
รูปที่ 2-2 แสดงถึงการติดตั้งสายพานแบบเปิดสำหรับขับเพลลาที่ขนานกันให้หมุนไปในทิศเดียวกัน	4
รูปที่ 2-3 แสดงถึงการขับเคลื่อนของระบบเฟือง	5
รูปที่ 2-4 แสดงถึงส่วนประกอบภายในของเบร้งแบบกลิ้งหรือดลั้บลูกปืน	6
รูปที่ 2-5 แสดงถึงลักษณะภายในของเบร้งแบบเม้คกลมร่องล็ก	6
รูปที่ 2-6 แสดงถึงลักษณะภายในของเบร้งแบบเม้คกลมร่องล็กมีรอยบากเติมเม้คกลม	7
รูปที่ 2-7 แสดงถึงลักษณะภายในของเม้คนี โดเบร้ง	7
รูปที่ 2-8 แสดงถึงลักษณะภายในของเบร้งแบบเม้คกลมสั้คหังม	7
รูปที่ 2-9 แสดงถึงลักษณะภายในของเบร้งแบบเม้คกลมปรับแนวแกนได้เอง	8
รูปที่ 2-10 แสดงถึงลักษณะภายในของเบร้งแบบเม้คกลมกันรุน	8
รูปที่ 2-11 แสดงถึงลักษณะภายนอกของลิเนียร์เบร้ง	9
รูปที่ 2-12 แสดงถึงลักษณะภายนอกของมอเตอร์กระแสตรง	9
รูปที่ 2-13 แสดงถึง โครงสร้างภายนอกของสเค้ปั้งมอเตอร์	10
รูปที่ 2-14 แสดงถึง โครงสร้างภายในของสเค้ปั้งมอเตอร์	10
รูปที่ 2-15 แสดงถึงการควบคุมระบบสเค้ปั้งมอเตอร์	11
รูปที่ 2-16 แสดงถึงทิศทางของสนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นในขดลวดที่มีกระแสไหล	14
รูปที่ 2-17 แสดงถึงการเพิ่มเหล็กอ่อนเข้ามาเพื่อเพิ่มความเข้มของสนามแม่เหล็ก	14
รูปที่ 2-18 แสดงถึง โครงสร้างพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89Cxx	17
รูปที่ 2-19 แสดงถึง โครงสร้างพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89Sxx18	18
รูปที่ 2-20 แสดงถึงรายละเอียดโครงสร้างหลักของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	19
รูปที่ 2-21 แสดงถึงการจัดขามาตรฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89C5x	21
รูปที่ 2-22 แสดงถึงวงจรภายในของพอร์ตทุกพอร์ต	23
รูปที่ 3-1 แสดง ไคอะแกรมเวลาของการส่งข้อมูลไปยังเครื่องพิมพ์	26
รูปที่ 3-2 แสดงระบบบัสภายในของพอร์ตขนาน	28

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

	หน้าที่
รูปที่ 3-3 วงจรภายในของพอร์ต Data	31
รูปที่ 3-4 วงจรภายในของพอร์ต Control	32
รูปที่ 3-5 แสดงวงจรภายในของพอร์ตแสดงสถานะ	32
รูปที่ 5-1 แผนผังของสายสัญญาณในพอร์ตขนาน	51
รูปที่ 5-2 ลักษณะสัญญาณ	52
รูปที่ 5-3 วิธีตรวจสอบ Address ของพอร์ตขนาน	53
รูปที่ 5-4 รูปแบบของการเชื่อมต่อบอร์ดทดลองในการส่งข้อมูล	54
รูปที่ 5-5 การเชื่อมต่อบอร์ดทดลองกับ PC ผ่านสายเชื่อมต่อ	55
รูปที่ 5-6 โฟลว์ชาร์ตการทำงานของโปรแกรมควบคุมหลอดแสดงผล	56
รูปที่ 5-7 หน้าตาของโปรแกรม	57
รูปที่ 5-8 LED ทุกหลอดติดหมัดเมื่อเริ่มทำงาน	59
รูปที่ 5-9 ผลการทำงานของแอปพลิเคชัน	60
รูปที่ 5-10 รูปแบบของการเชื่อมต่อบอร์ดทดลองในการอ่านข้อมูล	61
รูปที่ 5-11 โฟลว์ชาร์ตการทำงานของารรับข้อมูลจากสวิตช์	62
รูปที่ 5-12 ผลการทำงานอ่านข้อมูลจากพอร์ตขนานเมื่อกดสวิตช์ใด ๆ เลย	64
รูปที่ 6-1 แสดงถึงระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน ซึ่งใช้สแต็ปป์ในการทำงาน	67
รูปที่ 6-2 แสดงถึงรูปสายเส้นที่ผ่าน โปรแกรมเพื่อกำหนดหาพิกัดที่ต้องการเจาะ	68
รูปที่ 6-3 แสดงถึงการเชื่อมโยงข้อมูลจาก โปรแกรมที่สร้างขึ้น ไปยังตัวเครื่องเจาะ พลาสติก	68
รูปที่ 6-4 แสดงถึงระบบการขับเฟืองที่ใช้ในลูกกิ้งตัวต่าง	69
รูปที่ 6-5 แสดงถึงระบบการส่งกำลัง โดยใช้สายพานเพื่อกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะ	70
รูปที่ 6-6 แสดงถึงการใส่โซลินอยด์แม่เหล็ก 4 ตัวในการเจาะ	70
รูปที่ 6-7 แสดงถึงความกว้างของพื้นที่การทำงานของโซลินอยด์แต่ละตัว ในหน่วยมิลลิเมตร	71
รูปที่ 7-1 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการนำรูปเข้าโปรแกรม	73
รูปที่ 7-2 แสดงถึงลำดับการทำงานของโปรแกรมสั่งงาน	74
รูปที่ 7-3 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการสร้างโค้ด	75
รูปที่ 7-4 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการดำเนินการเจาะ	76

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

	หน้าที่
รูปที่ 7-5 แสดงถึงลำดับการทำงานของระบบควบคุมการสั่งงาน	77
รูปที่ 8-1 แสดงถึงทิศทางการทำงานที่เดินตรง และไม่ตรงตามแนวเส้น	78
รูปที่ 8-2 แสดงถึงตำแหน่งของรูเจาะที่เจาะตรง รวมถึงรูเจาะที่เจาะเฉียง	79
รูปที่ 8-3 แสดงถึงทิศของรูเจาะที่เจาะตรง และไม่ตรงตามแนวเส้น	79
รูปที่ 8-4 แสดงถึงจำนวนของรูเจาะที่เจาะตรง และวัดเทียบกับเวลา	80
รูปที่ 9-1 แสดงถึงส่วนของแผงควบคุม	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา

ในอุตสาหกรรมทอพรหมประกอบด้วยกระบวนการผลิตหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การสร้างแบบเพื่อใช้ในการทอพรหม โดยแบบที่สร้างขึ้นจะมีลักษณะเป็นแผ่นพลาสติกที่มีการเจาะรูเล็ก ๆ เดินเป็นรูปลายเส้น เมื่อได้แผ่นพลาสติกที่ถูกเจาะตามลายเส้นที่ต้องการจะทอลงบนพรหมแล้ว ก็จะนำแผ่นพลาสติกเจาะรูที่ได้ไปทาบลงบนผ้าสำหรับทอพรหม แล้วจึงทาสีบนแผ่นพลาสติกเพื่อให้เกิดลวดลายต่าง ๆ ตามลายเส้นที่ได้เจาะรู เมื่อนำแผ่นพลาสติกออก ก็จะได้ออกแบบแนวเส้นที่จะใช้ในการทอพรหมต่อไป ซึ่งขั้นตอนการผลิตที่สำคัญ และเป็นขั้นตอนที่เป็นเหตุให้เกิดการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรหม (Plastic Sheet Punching Machine) ก็คือ การเจาะแผ่นพลาสติกเพื่อนำไปทาบลงบนผ้าสำหรับใช้ทอพรหม ซึ่งในขั้นตอนนี้ โรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป ยังไม่มีเครื่องมือเฉพาะทางที่ใช้ในการเจาะรูตามแบบลายเส้น โดยทั่วไปจะเป็นการใช้แรงงานคนในการตอกเพื่อเจาะรูตามลายเส้น เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมทอพรหม ประกอบกับเพื่อให้ได้เครื่องจักรที่มีราคาถูก สามารถนำไปใช้งานได้จริง และยังสามารถนำไปปรับใช้กับอุตสาหกรรมชนิดอื่นได้ จึงได้มีการสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรหม โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อต้องการลดขั้นตอนการผลิตให้ได้อัตราการผลิตที่มีปริมาณมากขึ้น และยังสามารถจัดสรรทรัพยากรบุคคลไปทำงานในส่วนอื่นเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตได้อีกด้วย

การออกแบบและสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับสร้างแบบทอพรหม เป็นการนำความรู้ในหลายด้านมาประกอบเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น ด้านเครื่องกล (Mechanics) , ด้านวงจรไฟฟ้า (Electronics) หรือด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Computer Program) ซึ่งหลักการการทำงานของเครื่องจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับหลักการการทำงานของเครื่องพิมพ์ (Printer) แต่ระบบกลไกต่าง ๆ จะมีขนาดใหญ่กว่าเครื่องพิมพ์ เพื่อรองรับกับขนาดของแบบพลาสติกที่จะทำการเจาะ

เครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับสร้างแบบทอพรหม เป็นการปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตพรหมจากแรงงานคนสู่เครื่องจักร จากขั้นตอนการผลิตหลาย ๆ ขั้นตอนก่อนทำการเจาะพลาสติก เหลือเพียงไม่กี่ขั้นตอนในการเจาะพลาสติก อย่างไรก็ตามโครงการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกสำหรับทำแบบทอพรหมก็จะต้องมีการพัฒนาต่อไป ตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในโลกอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดพัฒนาในวงกว้างของระบบอุตสาหกรรมไทย

1.2 วัตถุประสงค์

1. พัฒนาระบบการทำงานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกในส่วนของระบบเจาะ ระบบดึงสายพาน และระบบป้อนแผ่นพลาสติก
2. ออกแบบโปรแกรมที่ใช้ในการรับข้อมูลรูปภาพ, คำนวณหาค่าพิกัดในการเจาะ และรับ – ส่งค่าพิกัดที่คำนวณได้กับวงจรควบคุม
3. ออกแบบและสร้างชุดวงจรควบคุม เพื่อที่จะรับ – ส่งข้อมูล กับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และควบคุมเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก ให้ทำการเจาะตามค่าพิกัดที่คำนวณได้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. แก้ไขระบบการทำงานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น
2. สร้างโปรแกรมควบคุมระบบการทำงานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก เพื่อให้ทำงานเร็วขึ้น
3. สร้างชุดควบคุมเพื่อใช้ในการควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

1.4 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

1. ศึกษาหลักการการทำงานของระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน
2. ออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกในส่วนที่ต้องมีการพัฒนา
3. ศึกษาและออกแบบโปรแกรมภาษาซีเพื่อใช้ในการควบคุมเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก
4. ศึกษาและออกแบบโปรแกรมวิซวลเบสิกที่ใช้ในสแกนภาพเพื่อหาดำแหน่งเจาะ
5. ศึกษาและสร้างไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ควบคุมโปรแกรมที่ใช้ในการกำหนดพิกัดของเข็มเจาะ และควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะพลาสติก
6. ติดตั้งและทำการทดลอง
7. สรุปผลการทดลองและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการทดลอง
8. นำเสนอผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อุปกรณ์และทฤษฎีที่ใช้ในเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกสำหรับทอพรหม

2.1 สายพาน

สายพานที่ใช้ในการส่งกำลังสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. สายพานแบน (Flat Belt) มีภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
2. สายพานวี (V Belt) มีภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมคางหมู
3. สายพานไทม์มิ่ง (Timing Belt) มีภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหลายรูวางขนานกันและยึดปิดด้านบนร่วมกัน
4. สายพานกลม หรือสายพานเชือก (Round Belt) มีภาคตัดขวางเป็นรูปกลม

รูปที่ 2-1 แสดงถึงภาคตัดขวางของสายพาน

ซึ่งในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกเพื่อสร้างแบบทอพรหมนี้ ใช้สายพานแบบไทม์มิ่งเพื่อให้เกิดความไวในการตอบสนองต่อแรงขับเคลื่อนที่ส่งมาจากสตีปเปอร์มอเตอร์ และป้องกันการลื่นไถล นอกจากนี้ การส่งกำลังโดยใช้สายพานยังมีข้อดี คือ

1. สามารถดูดซับการกระแทก และการสั่นสะเทือนได้ดี
2. ติดตั้งง่ายไม่ต้องการการหล่อลื่น
3. เสียงค่อนข้างเบา

สมการหาความยาวของสายพาน

$$\theta_d = \pi - 2 \sin^{-1} \frac{D-d}{2c} \quad (2.1)$$

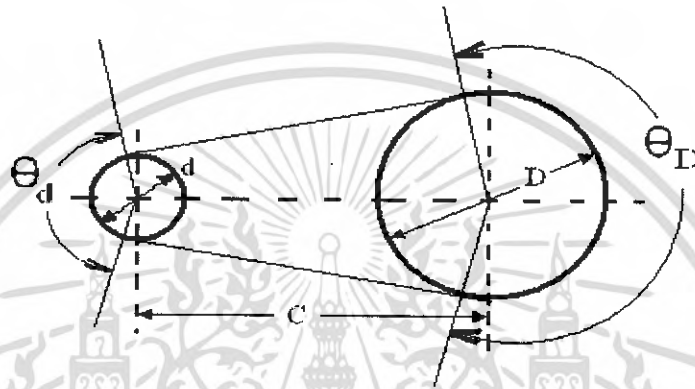
$$\theta_D = \pi + 2 \sin^{-1} \frac{D-d}{2c} \quad (2.2)$$

$$L = \sqrt{4c^2 - (D-d)^2} + \frac{1}{2}(D\theta_D + d\theta_d) \quad (2.3)$$

โดยที่ θ_D คือ มุมของหน้าสัมผัสที่มุมเลขตัวใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- θ_d คือ มุมของหน้าสัมผัสที่มุมเล็ก
- c คือ ระยะห่างระหว่างมุมทั้งสอง
- D คือ เส้นผ่านศูนย์กลางของมุมใหญ่
- d คือ เส้นผ่านศูนย์กลางของมุมเล็ก
- และ L คือ ความยาวของสายพาน

รูปที่ 2-2 แสดงถึงการติดตั้งสายพานแบบเปิดสำหรับขับเฟลาที่ขนาดกันให้หมุนไปในทิศเดียวกัน

2.2 เฟือง

การคำนวณหาความเร็วรอบของระบบเฟืองจะคำนวณได้จากการหาค่าการขับเคลื่อนของเฟือง (Train Value)

$$e = \frac{\text{product of driving tooth numbers}}{\text{product of driven tooth numbers}} \quad (2.4)$$

$$n_L = en_F \quad (2.5)$$

$$P = \frac{N}{d} \quad (2.6)$$

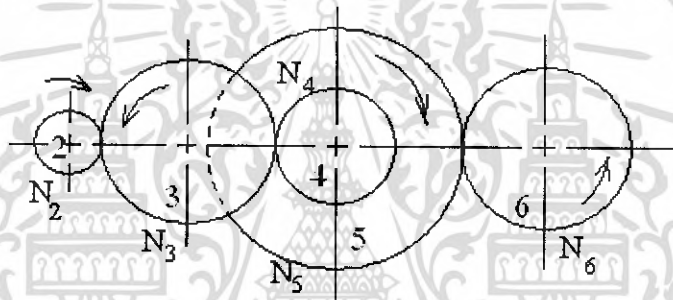
$$m = \frac{d}{N} \quad (2.7)$$

$$p = \frac{\pi d}{N} = \pi m \quad (2.8)$$

$$pP = \pi \quad (2.9)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

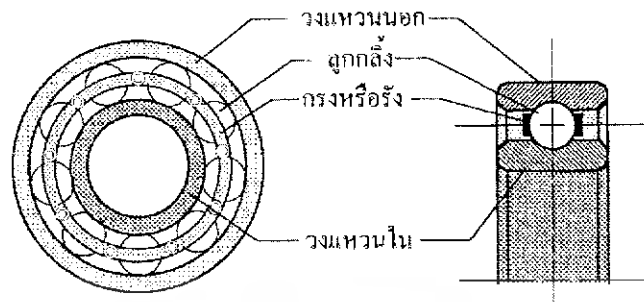
- โดยที่ e คือ ค่าการจับกันของเฟือง (Train Value)
 n_L คือ ความเร็วรอบของเฟืองตัวสุดท้ายในระบบการจับ , รอบต่อนาที
 n_F คือ ความเร็วรอบของเฟืองตัวแรกในระบบการจับ , รอบต่อนาที
 P คือ อัตราส่วนจำนวนฟันของเฟืองต่อระยะพิทช์ (Diametral pitch) , จำนวนฟันต่อนิ้ว
 N คือ จำนวนฟัน
 d คือ ระยะพิทช์ (Pitch diameter) , นิ้ว
 m คือ โมดูลของเฟือง (Module) , มิลลิเมตร
 p คือ ระยะบนวงกลมพิทช์จากจุดบนฟันหนึ่งไปยังฟันเฟืองใกล้เคียง (Circular pitch) , มิลลิเมตร

รูปที่ 2-3 แสดงถึงการจับกันของระบบเฟือง

2.3 แบร์ริง

แบร์ริงแบบกลิ้งหรือคัลเลอร์เป็น ชิ้นส่วนที่ใช้รองรับเพลลาและส่งถ่ายภาระจากเพลลาผ่านลูกกลิ้ง (Rolling Element) ซึ่งอยู่ระหว่างวงแหวนในและวงแหวนนอก แบร์ริงแบบกลิ้งประกอบด้วยวงแหวนในและวงแหวนนอก ซึ่งวงแหวนในใช้สวมเข้ากับเพลลา และวงแหวนนอกยึดอยู่ในตัวเรือนของแบร์ริง ภายในตัวแบร์ริงจะมีลูกกลิ้งแบบเม็ดกลม หรือเม็ดทรงกระบอกอยู่ระหว่างวงแหวนในและวงแหวนนอกโดยมีกรงหรือรัง (Cage) ยึดคั่นแยกลูกกลิ้งให้มีระยะห่างคงที่ และเมื่อวงแหวนในควงวงแหวนหนึ่งหมุน ลูกกลิ้งจะกลิ้งอยู่ในรางของวงแหวนซึ่งทำให้ความเสียดทานระหว่างรางและลูกกลิ้งลดลงมาก แต่เนื่องจากมีพื้นที่ผิวสัมผัสระหว่างรางและลูกกลิ้งมีน้อย ประกอบกับภาวะต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่มีค่าสูง ลูกกลิ้งและวงแหวนจึงต้องทำจากเหล็กกล้าที่มีความแข็งและความต้านแรงสูง

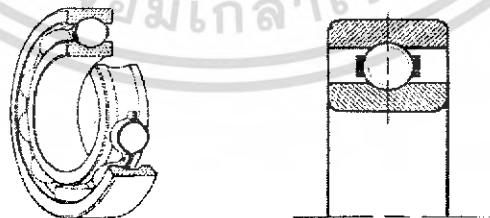
รูปที่ 2-4 แสดงถึงส่วนประกอบภายในของแบริ่งแบบกลิ้งหรือดัลลูปป็น

คุณสมบัติทั่ว ๆ ไปของแบริ่งแบบกลิ้ง ได้แก่

1. ความเสียดทานขณะเริ่มคั้นหมุนและเมื่อหมุนแล้วเกือบเท่ากัน ยกเว้นที่ความเร็วรอบสูง
2. ความต้องการการหล่อลื่นและบำรุงรักษาน้อย
3. ใช้เนื้อที่ตามแนวแกนน้อย
4. มีอายุการใช้งานจำกัดเนื่องจากกรงหรือลูกกลิ้งมักจะเกิดการสึกหรอหรือความล้าที่ผิว
5. การถอดเปลี่ยนใหม่ทำได้ง่าย
6. แบริ่งแบบกลิ้งบางประเภทสามารถรับภาระได้ทั้งในแนวรัศมีและในแนวแกน

2.3.1 ประเภทแบริ่งแบบเม็ดกลม

1. แบริ่งแบบเม็ดกลมร่องลึก (Deep Groove Ball Bearing) เป็นแบริ่งแบบเม็ดกลมร่องลึกแถวเดียวมีรางเป็นร่องลึกสำหรับให้เม็ดกลมกลิ้ง โดยปกติใช้สำหรับรับภาระในแนวรัศมี แต่สามารถรับภาระในแนวแกนได้ถึงร้อยละ 70 ของภาระในแนวรัศมี เป็นแบริ่งที่ใช้งานอย่างกว้างขวางมากที่สุด

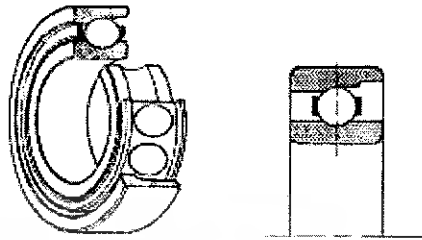

รูปที่ 2-5 แสดงถึงลักษณะภายในของแบริ่งแบบเม็ดกลมร่องลึก

2. แบริ่งแบบเม็ดกลมร่องลึกมีรอยบากเติมเม็ดกลม (Filling Notch) จะมีรอยบากด้านหนึ่งของวงแหวนสำหรับเติมเม็ดกลม ซึ่งทำให้เพิ่มความสามารถในการรับภาระในแนวรัศมี แต่

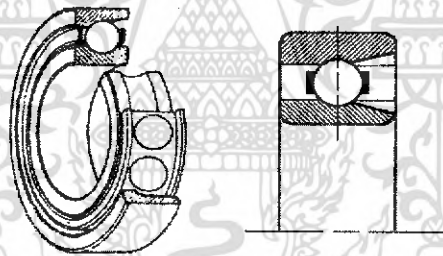
ความสามารถในการรับภาระในแนวแกนจะลดลง เนื่องจากเม็ดกลมชนรอยบาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยูเอตเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

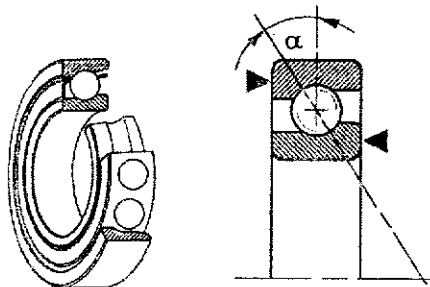
รูป 2-6 แสดงถึงลักษณะภายในของแบริ่งแบบมีคกลมร่องลึกมีรอยบากเติมมีคกลม

3. แมกนีโตแบริ่ง (Magneto Bearing) ร่องที่วงแหวนในของแบริ่งแบบนี้จะตื้นกว่าแบริ่งแบบมีคกลมร่องลึก ด้านหนึ่งของวงแหวนนอกจะมีป่า ร่องอีกด้านไม่มีป่า วงแหวนนอกสามารถแยกส่วนออกมาได้ ซึ่งนับเป็นข้อดีต่อการประกอบแมกนีโตแบริ่งเป็นแบริ่งขนาดเล็กมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพลาดังแต่ 4 ถึง 30 มิลลิเมตร

รูป 2-7 แสดงถึงลักษณะภายในของแมกนีโตแบริ่ง

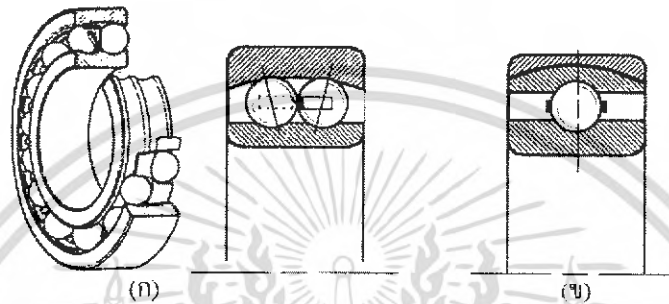
4. แบริ่งแบบมีคกลมสัมผัสเชิงมุม (Angular Contact Ball Bearing) แบริ่งแบบนี้แยกส่วนไม่ได้ แต่สามารถรับภาระในแนวแกนได้สูง โดยความสามารถในการรับภาระจะขึ้นอยู่กับมุมสัมผัส (Contact Angle) α โดยมุมสัมผัส α ที่โตกว่าจะสามารถรับภาระได้สูงกว่า ซึ่งในงานที่มีความเร็วรอบสูงมักจะใช้แบริ่งแบบมีคกลมที่มีมุมสัมผัสน้อย ๆ

รูปที่ 2-8 แสดงถึงลักษณะภายในของแบริ่งแบบมีคกลมสัมผัสเชิงมุม

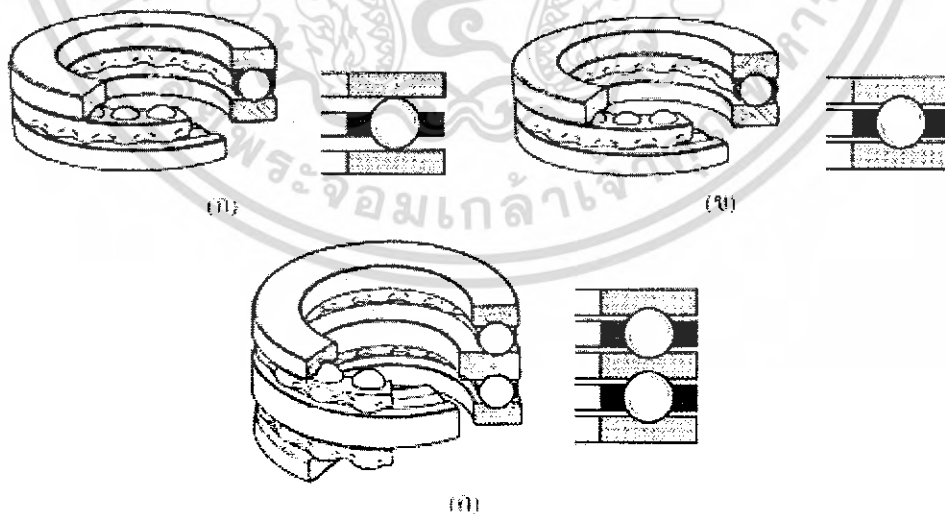
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แบริ่งแบบเม็ดกลมปรับแนวแกนได้เอง (Self-aligning Ball Bearing) เป็นแบริ่งแบบแยกส่วนไม่ได้ และมีความสามารถในการรับภาระต่ำกว่าแบบร่องลึก เนื่องจากรัศมีของวงแหวนโคจันทำให้เกิดความเค้นสัมผัสสูง มีทั้งแบบปรับแนวแกนได้เองภายใน แบบปรับแนวแกนได้เองภายนอก

รูปที่ 2-9 แสดงถึงลักษณะภายในของแบริ่งแบบเม็ดกลมปรับแนวแกนได้เองจากภายใน (ก) และแบบปรับแนวแกนได้เองภายนอก (ข)

6. แบริ่งแบบเม็ดกลมกันรุน (Thrust Ball Bearing) มีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ แบบรางราบ , แบบรางร่องเดี่ยว และแบบรางร่องคู่ แบริ่งแบบนี้สามารถแยกส่วนได้หากต้องการได้แนวแกนที่เที่ยงตรงของเพลลา และในการใช้งานนั้นแบริ่งชนิดนี้จะต้องการภาระค่าสุดที่ความเร็วรอบสูง

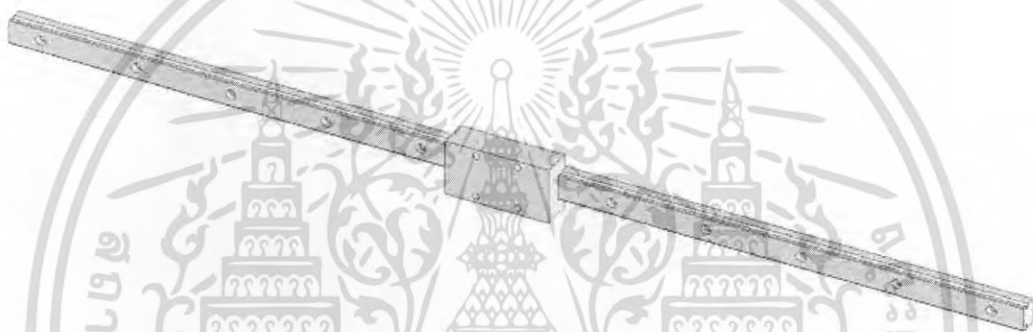

รูปที่ 2-10 แสดงถึงลักษณะภายในของแบริ่งแบบเม็ดกลมกันรุน แบบรางราบ (ก) แบบรางร่องเดี่ยว (ข) และแบบรางร่องคู่ (ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ลิเนียร์แบร์ริง (Linear Bearing)

ลิเนียร์แบร์ริง เป็นแบร์ริงชนิดหนึ่งที่คุณสมบัติทำให้เกิดความราบเรียบในการเคลื่อนไถลตามแนวแกน มีความเสียดทานต่ำ และมีการเคลื่อนที่เป็นแนวเส้นตรง นอกจากนี้ลิเนียร์แบร์ริงยังมีคุณสมบัติพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน คือ ยิ่งลิเนียร์แบร์ริงรับภาระในแนวตั้งกับแนวการเคลื่อนที่มากขึ้น ก็จะมีส่งผลในลิเนียร์แบร์ริงมีความราบเรียบในการเคลื่อนไถลตามแนวการเคลื่อนที่มากขึ้น ลิเนียร์แบร์ริงประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นฐานที่อยู่กับที่ และ ส่วนข้างบนที่เลื่อนได้ โดยมีลูกปืนเป็นตัวกั้นระหว่างส่วนประกอบ 2 ส่วนนี้

รูปที่ 2-11 แสดงถึงลักษณะภายนอกของลิเนียร์แบร์ริง

2.5 มอเตอร์กระแสตรง

มอเตอร์กระแสตรงจะมทำงานเพียง 3 สเตจเท่านั้น คือ หมุนตามเข็มนาฬิกา หมุนทวนเข็มนาฬิกา และหยุดนิ่ง ซึ่งอัตราความเร็วในการหมุนและแรงบิดจะขึ้นอยู่กับกระแสและแรงดันที่จ่ายให้มัน ถ้าหากแรงบิดของมอเตอร์ไม่เพียงพอต่อการทำงานเราก็สามารถที่จะทำการทดรอบของการหมุนลงก็จะได้แรงบิดเพิ่มมากขึ้น

รูปที่ 2-12 แสดงถึงลักษณะภายนอกของมอเตอร์กระแสตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

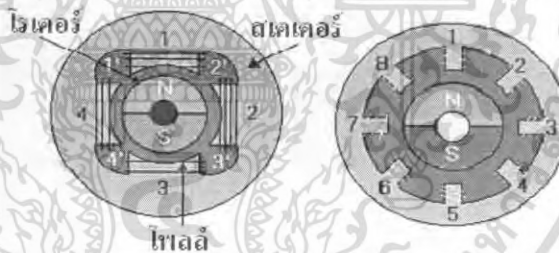
2.6 สเต็ปป์มอเตอร์

สเต็ปป์มอเตอร์เป็นมอเตอร์ที่เมื่อป้อนกระแสไฟฟ้าให้กับมอเตอร์แล้ว จะทำให้มอเตอร์เกิดการหมุนเพียงเล็กน้อยตามเส้นรอบวงและหยุด ซึ่งต่างจากมอเตอร์โดยทั่วไปที่จะหมุนทันทีและตลอดเวลาเมื่อป้อนแรงดันไฟฟ้า

รูปที่ 2-13 แสดงถึงโครงสร้างภายนอกของสเต็ปป์มอเตอร์

ข้อดีของสเต็ปป์มอเตอร์ คือ สามารถกำหนดตำแหน่งของการหมุนด้วยตัวเลข , องศา หรือระยะทางได้อย่างละเอียดโดยใช้คอมพิวเตอร์ หรือไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นเครื่องกำหนดและจัดเก็บตัวเลข โครงสร้างของขั้วแม่เหล็กบนสเตเตอร์ทำจากแผ่นเหล็กวงแหวน ซึ่งแผ่นเหล็กแต่ละแผ่นจะมีซี่ยื่นออกมาประกบกันเป็นชั้น ๆ โดยที่แต่ละซี่นั้นจะมีขดลวดพันสวมอยู่ เมื่อมีการป้อนกระแสไฟฟ้าผ่านขดลวดจะทำให้เกิดสนามแม่เหล็กไฟฟ้า

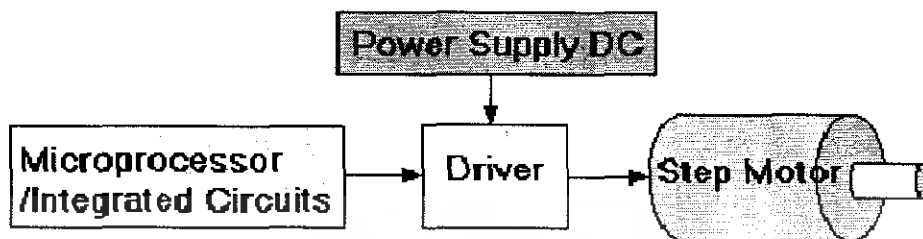

รูปที่ 2-14 แสดงถึงโครงสร้างภายในของสเต็ปป์มอเตอร์

สเต็ปป์มอเตอร์มักจะถูกนำไปใช้งานใช้งานลักษณะของระบบเปิด คือ สเต็ปป์มอเตอร์สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องมีการป้อนค่าพารามิเตอร์กลับมา แต่วิธีกำหนดตำแหน่งที่แน่นอนนั้นจะต้องมีการป้อนกลับไปยังระบบ และตัวบอกตำแหน่งว่าถูกต้องหรือผิดพลาดให้รับทราบ

ซึ่งสิ่งที่ใช้กับสเต็ปป์มอเตอร์ คือ การนำลิมิตสวิตซ์ติดตามตำแหน่งที่จะตรวจจับ เมื่อสเต็ปป์มอเตอร์เริ่มทำงาน แล้วหมุนไปจนถึงตำแหน่งของสวิตซ์ตรวจจับสัญญาณ ลิมิตสวิตซ์ก็จะทำการป้อนสัญญาณกลับไปสู่ระบบ ดังนั้นระบบจะรู้ถึงตำแหน่งที่สเต็ปป์มอเตอร์เคลื่อนที่ไปได้ตลอด ซึ่งตัวไมโครคอนโทรลเลอร์เองจะมีจุดอ้างอิงไว้ให้สำหรับการเริ่มต้นทำงาน และอ้างอิงตำแหน่งได้อย่างถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2-15 แสดงถึงการควบคุมระบบสเต็ปปีงมอเตอร์

2.6.1 การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์

การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์ จะทำการสั่งงานให้สเต็ปปีงมอเตอร์ทำงานไปที่ละสเต็ป โดยการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าไปยังขดลวดในแต่ละรอบบนของสเตเตอร์ โดยการป้อนกระแสไฟฟ้าจะทำเป็นลำดับในรอบที่ถูกต้อง ซึ่งการป้อนกระแสไฟฟ้าเป็นลำดับจะแบ่งได้ 3 รูปแบบ ซึ่งทั้ง 3 แบบจะมีข้อดี-ข้อเสียต่างกันออกไป

2.6.1.1 การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์แบบคลื่น

จะเป็นการกระตุ้นแบบที่ง่ายที่สุด ซึ่งจะทำการกระตุ้นขดลวดทีละขดในเวลาหนึ่ง ๆ เรียงกันไป ตัวอย่างเช่น ขดที่ 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4 เป็นลำดับแบบนี้ หรือ ขด 1, 4, 3, 2, 1, 4, 3, 2 เป็นลำดับกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทิศทางที่ต้องการให้มอเตอร์หมุน โดยวงจรที่นำมากระตุ้นนั้นจะมีราคาค่อนข้างจะสูงกว่า และง่ายกว่า

ลำดับการกระตุ้นของขดลวดแบบคลื่นสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON			
2		ON		
3			ON	
4				ON
5	ON			

ตารางที่ 2-1 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปปีงมอเตอร์แบบคลื่น

2.6.1.2 การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบ 2 เฟส

การกระตุ้นขดลวดแบบนี้จะคล้ายกับการกระตุ้นในแบบคลื่น แต่จะแตกต่างกันตรงที่แบบ 2 phase จะกระตุ้นขดลวดทีละ 2 ขด ที่อยู่ใกล้กันในเวลาเดียวกัน และจะเรียงลำดับกันไปด้วยดังเช่นแบบเดียวกับแบบคลื่น ตัวอย่างเช่น ขดที่ 12, 23, 34, 41, 12, 23, 34, 41 เรียงลำดับกันไปเรื่อย ๆ หรือจะเป็น 14, 43, 32, 21, 14, 43, 32, 21 เรียงกันไปเรื่อย ๆ เช่นกัน

ข้อดีของการควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบ 2 เฟส คือ จะให้แรงบิดได้มากกว่า แบบคลื่น เนื่องจากสเตเตอร์จะหมุนด้วยแรงดึงแบบเต็ม ๆ แรงจากทั้ง 2 ขดลวดที่ถูกกระตุ้นพร้อมกัน

ส่วนข้อเสียของการควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบ 2 เฟส คือ การใช้กำลังไฟในการกระตุ้นขดลวดนั้นต้องใช้กำลังไฟมากขึ้นเป็น 2 เท่าของแบบคลื่น

ลำดับการกระตุ้นของขดลวดแบบ 2 เฟส สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON	ON		
2		ON	ON	
3			ON	ON
4	ON			ON
5	ON	ON		
6		ON	ON	

ตารางที่ 2-2 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบ 2 เฟส

2.6.1.3 การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบครึ่งสเต็ป

เป็นรูปแบบผสมผสานของการกระตุ้นระหว่างแบบคลื่น กับ 2 เฟส เพื่อเพิ่มให้จำนวนรอบของสเต็ปมากขึ้นเป็น 2 เท่า ซึ่งในระบบนี้ จะทำการกระตุ้นขดลวดเรียงกันไปเรื่อย ๆ เป็นลำดับ ตัวอย่างเช่น ขดที่ 1, 12, 2, 23, 3, 34, 4, 41, 1, 12, 2, 23, 3, 34, 4, 41 เป็นลำดับอยู่อย่างนี้เรื่อยไป ถ้าจะกลับทิศทางการหมุนก็จะได้เป็น 1, 41, 4, 43, 3, 32, 2, 21, 1, 41, 4, 43, 3, 32, 2, 21, 1 เป็นลำดับ

ข้อดีของการควบคุมการหมุนของสเต็ปป์มอเตอร์แบบครึ่งสเต็ป คือ จะให้แรงบิดที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงสเต็ปที่มีระยะสั้นลง นอกจากนี้ในแต่ละที่เกิดแรงดึงจากขดลวด 2 ขดที่ถูกกระตุ้นพร้อมกันก็จะส่งผลให้ค่าตำแหน่งความถูกต้องมากขึ้นอีกด้วย

ข้อเสียของการควบคุมการหมุนของสเต็ปป์มอเตอร์แบบนี้จะเป็นเช่นเดียวกับ แบบ 2 เฟส คือ ต้องจ่ายกำลังไฟเป็น 2 เท่าของแบบคลื่น หรือใช้กำลังไฟเท่ากับแบบ 2 เฟส นั่นเอง ลำดับการกระตุ้นของขดลวดแบบครึ่งสเต็ป สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON			
2	ON	ON		
3		ON		
4		ON	ON	
5			ON	
6			ON	ON
7				ON
8	ON			ON
9	ON			
10	ON	ON		

ตารางที่ 2-3 แสดงถึงลำดับการสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปป์มอเตอร์แบบครึ่งเฟส

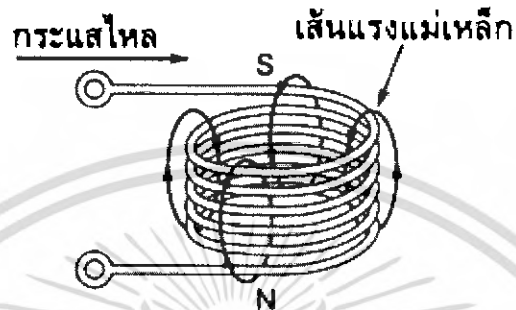
ซึ่งในการสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกเพื่อสร้างแบบสำหรับทอพรอม ใช้วิธีการกระตุ้นขดลวดแบบ 2 เฟส เพื่อให้ได้แรงบิดมากในช่วงสเต็ปสั้น ๆ เพื่อให้การเคลื่อนที่ในแต่ละรอบมีความละเอียดมากที่สุด

2.7 โซลินอยด์ไฟฟ้า

โซลินอยด์ไฟฟ้ามีหลักการทำงานดังนี้ คือ เมื่อมีกระแสไฟฟ้าไหลในขดลวดตัวนำใด ๆ ก็ตาม จะก่อให้เกิดสนามแม่เหล็กขึ้นรอบ ๆ ตัวนำนั้น และหากนำเส้นลวดมาขดเป็นวง ๆ หลาย ๆ วง ก็จะทำให้เกิดลักษณะของขดลวดขึ้น โดยสนามแม่เหล็กที่เกิดจากขดลวดแต่ละขดจะอยู่ในทิศทางเสริม

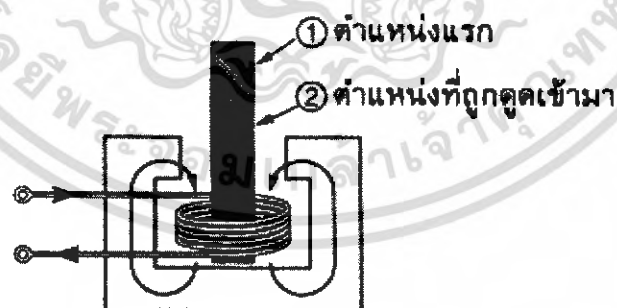
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน และก่อกำเนิดเป็นเส้นแรงของสนามแม่เหล็กถาวรแท่งหนึ่ง ซึ่งพร้อมที่จะดูดสารแม่เหล็กทันที แต่เนื่องจากสภาพรอบ ๆ ขดลวดอาจเป็นอากาศ เส้นแรงแม่เหล็กจึงไม่เข้มข้นมากนัก

รูป 2-16 แสดงถึงทิศทางของสนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นในขดลวดที่มีกระแสไหล

เพื่อให้ไม่ทำให้สนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นกระจัดกระจาย จึงใส่แกนเหล็กอ่อนรูปตัวซีล้อมรอบ ขดลวดไว้เพื่อไม่ให้สนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นกระจัดกระจายออกไป และเพื่อให้สนามแม่เหล็กมีความเข้มข้นขึ้น จากจุดนี้หากนำเอาแกนกระทุ้ง (Plunger) มาใส่เข้าไปตรงกลางวงของขดลวดในตำแหน่งที่ 1 แกนกระทุ้งจะถูกดูดให้ลึกลงเข้ามาจนสนิทในตำแหน่งที่ 2 ความสัมพันธ์ของแรงกับระยะช่วงชักของโซลินอยด์ ในช่วงชักใกล้ ๆ จะมีแรงน้อยมาก แต่ในทางตรงกันข้ามช่วงชักที่มีระยะใกล้ ๆ ก็จะมีแรงมากขึ้นเป็นทวีคูณ

รูปที่ 2-17 แสดงถึงการเพิ่มเหล็กอ่อนเข้ามาเพื่อเพิ่มความเข้มของสนามแม่เหล็ก

2.7.1 ประเภทของโซลินอยด์ไฟฟ้า

โซลินอยด์ไฟฟ้าสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ โซลินอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสตรง และโซลินอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสสลับ ข้อแตกต่างระหว่างโซลินอยด์ใช้ไฟฟ้ากระแสตรง และโซลิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสสลับ คือ โซลินอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสตรงจะก่อให้เกิดกระแสที่ไหลในขดลวดก่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าแกนกระทุ้งจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม แต่โซลินอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสสลับจะมีกระแสในขณะที่ยังอยู่นอกขดลวดก่อนข้างสูง และเมื่อแกนกระทุ้งถูกดูดเข้ามาจนสุดขดลวด กระแสจะลดต่ำลง ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ต้องระวังอย่าให้เกิดการกระทุ้งในโซลินอยด์ไฟสลัป เพราะจะทำให้เกิดกระแสมาก ๆ ไหลค้างอยู่ ทำให้ขดลวดร้อนขึ้นและอาจจะไหม้เสียหายได้

ในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกเพื่อใช้เป็นแบบสำหรับทอพรหมนี้จะใช้โซลินอยด์ที่ใช้ไฟฟ้ากระแสตรงเพื่อให้เกิดกระแสในขดลวดที่คงที่ และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน

2.7.2 การเลือกใช้โซลินอยด์ไฟฟ้า

การเลือกใช้โซลินอยด์ไฟฟ้าควรพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. แรงดันใช้งานซึ่งไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้ากระแสตรง หรือไฟฟ้ากระแสสลับก็ตาม จำเป็นจะต้องดูความถี่ใช้งานให้ตรงตามความต้องการด้วย ซึ่งในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกเพื่อใช้เป็นแบบสำหรับทอพรหมนี้ใช้โซลินอยด์ที่มีความถี่ 55 เฮิร์ตซ์
2. ช่วงชักในการใช้งาน (Operating Stroke) ของโซลินอยด์จะต้องเคลื่อนที่เป็นระยะทางเท่าใด มักจะกำหนดเป็นมิลลิเมตร ซึ่งในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกเพื่อใช้เป็นแบบสำหรับทอพรหมนี้ใช้โซลินอยด์ที่มีช่วงชักในการใช้งานยาว 20 มิลลิเมตร
3. ขนาดของภาระ ว่าต้องใช้แรงขนาดเท่าใดมักจะกำหนดเป็นกรัม ซึ่งในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกเพื่อใช้เป็นแบบสำหรับทอพรหมนี้ใช้โซลินอยด์รับภาระขนาดประมาณ 500 กรัม
4. เป็นการใช้งานอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ซึ่งการใช้งานอย่างต่อเนื่องในที่นี้ หมายถึง การใส่แรงดันไฟเข้าขดลวดค้างไว้โดยขดลวดไม่ไหม้ หรือเป็นการใส่แรงดันแบบเป็นจังหวะ ๆ ซึ่งในการออกแบบและสร้างเครื่องเจาะพลาสติกเพื่อใช้เป็นแบบสำหรับทอพรหมนี้ใช้การใส่แรงดันแบบเป็นจังหวะ ๆ เพื่อให้เกิดการกระทุ้งเพื่อทำการเจาะแผ่นพลาสติก

2.8 ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

2.8.1 ความหมายของไมโครคอนโทรลเลอร์

ไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller) เป็นชื่อของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบหนึ่งที่ยุบรวมเอาหน่วยประมวลผล หน่วยคำนวณทางคณิตศาสตร์และลอจิก วงจรรับสัญญาณอินพุต วงจรขับสัญญาณเอาต์พุต หน่วยความจำ วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาไว้ด้วยกัน ทำให้สามารถนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานแทนวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ช่วยลดจำนวนอุปกรณ์และขนาดของระบบ ในขณะที่มีชุดความสามารถสูงขึ้น ภายใต้งบประมาณที่เหมาะสม ดังนั้น ไมโครคอนโทรลเลอร์จึงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุม โดยที่สามารถเขียนโปรแกรมเพื่อกำหนดรูปแบบการควบคุมได้อย่างอิสระ

2.8.2 โครงสร้างของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช

ในโครงการนี้จะอ้างอิงถึงไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 ซึ่งมีหน่วยความจำภายในเป็นแบบแฟลช (Flash Memory) ของ Atmel Corporation มีเบอร์เริ่มต้นด้วย AT89 เหตุผลที่ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์แบบนี้ มีด้วยกันหลายประการ คือ

1. หน่วยความจำโปรแกรมภายในตัวไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นแบบแฟลช ทำให้สามารถลบและเขียนใหม่ได้นับพันครั้ง จึงสามารถใช้งานในรูปแบบของไมโครคอนโทรลเลอร์ชิปเดี่ยวได้ โดยไม่ต้องใช้หน่วยความจำภายนอก ส่งผลให้สามารถใช้งานพอร์ตอินพุต-เอาต์พุตของไมโครคอนโทรลเลอร์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
2. การใช้ต้นทุนและเวลาในการพัฒนาระบบ ไมโครคอนโทรลเลอร์ลดลงอย่างมาก เนื่องจากไม่ต้องใช้เครื่องมือพัฒนาจำพวกอิมูเลเตอร์ และเครื่องโปรแกรมอีพรอม
3. บริษัทผู้ผลิตได้ทำการผลิตไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลนี้ออกมาหลายเบอร์ และมีความสามารถแตกต่างกันไป ทำให้มีทางเลือกในการใช้งานสูง
4. ด้วยการใช้หน่วยความจำภายในตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ ทำให้สามารถป้องกันการตัดลอกข้อมูลของหน่วยความจำโปรแกรมได้เป็นอย่างดี
5. ในบางเบอร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ผลิตโดย Atmel Corporation สามารถทำการโปรแกรมข้อมูลในหน่วยความจำโปรแกรมได้โดยไม่ต้องถอดตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ออกมาทำการโปรแกรมใหม่ หรือเรียกว่า “การโปรแกรมในวงจรถาวร” หรือ “ในระบบ (In-system Programming)” ทำให้การพัฒนาหรือการซ่อมบำรุง ตลอดจนการปรับปรุงหรืออัปเดตข้อมูลในหน่วยความจำโปรแกรมทำได้สะดวก ภายใต้งบประมาณที่ไม่สูงมากนัก
6. ชุดคำสั่งและสถาปัตยกรรมพื้นฐานเหมือนกับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ของผู้ผลิตอื่น

2.8.3 คุณสมบัติของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 อนุกรม AT89xx

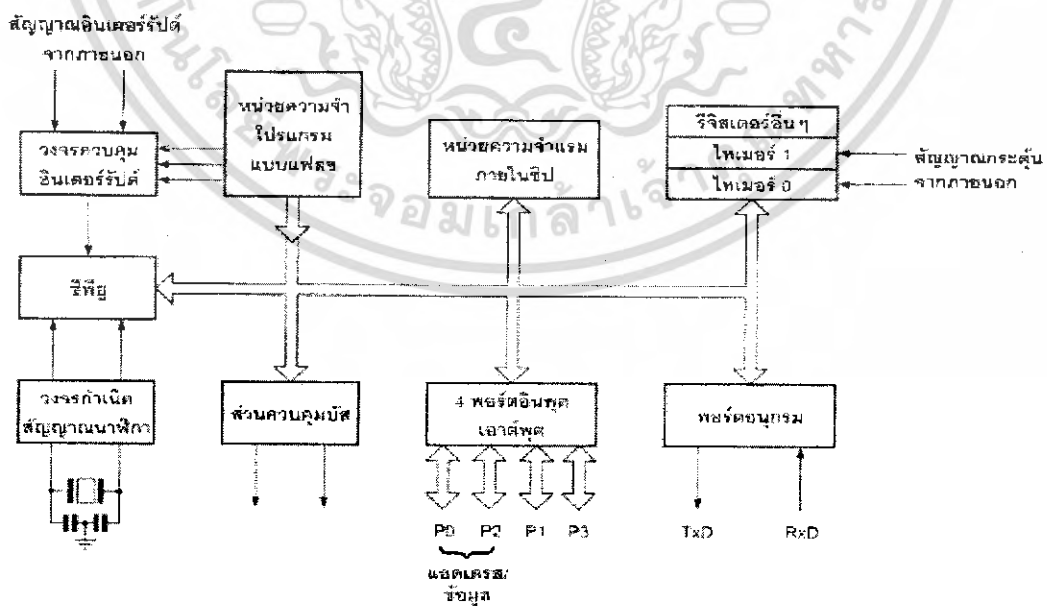
ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 อนุกรม AT89xx มีคุณสมบัติดังนี้คือ

- เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ซีพียูขนาด 8 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภายในมีหน่วยความจำโปรแกรมเป็นแบบแฟลชสามารถลบและเขียนใหม่ได้เป็นพันครั้ง
- หน่วยความจำข้อมูลพื้นฐานเป็นหน่วยความจำแบบแรม และในบางเบอร์จะมีหน่วยความจำแบบอีพรอมเพิ่มเติม
- ขาพอร์ตเป็นแบบสองทิศทาง สามารถใช้งานเป็นได้ทั้งอินพุต-เอาต์พุต
- มีวงจรสื่อสารอนุกรมแบบฟูลดูเพล็กซ์
- มีไทมเมอร์/คาน์เตอร์ขนาด 16 บิตอย่างน้อย 2 ตัว
- สามารถรองรับแหล่งกำเนิดอินเทอร์รัปต์ได้ 6 ประเภท
- สามารถขยายหน่วยความจำภายนอกเพิ่มเติมได้สูงสุด 64 กิโลไบต์
- มีวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาอยู่ในชิป
- มีวงจรสื่อสารอนุกรมแบบ SPI สำหรับในอนุกรม AT89Sxx
- มีวอตช์ดีดไทมเมอร์ในตัว สำหรับในอนุกรม AT89Sxx

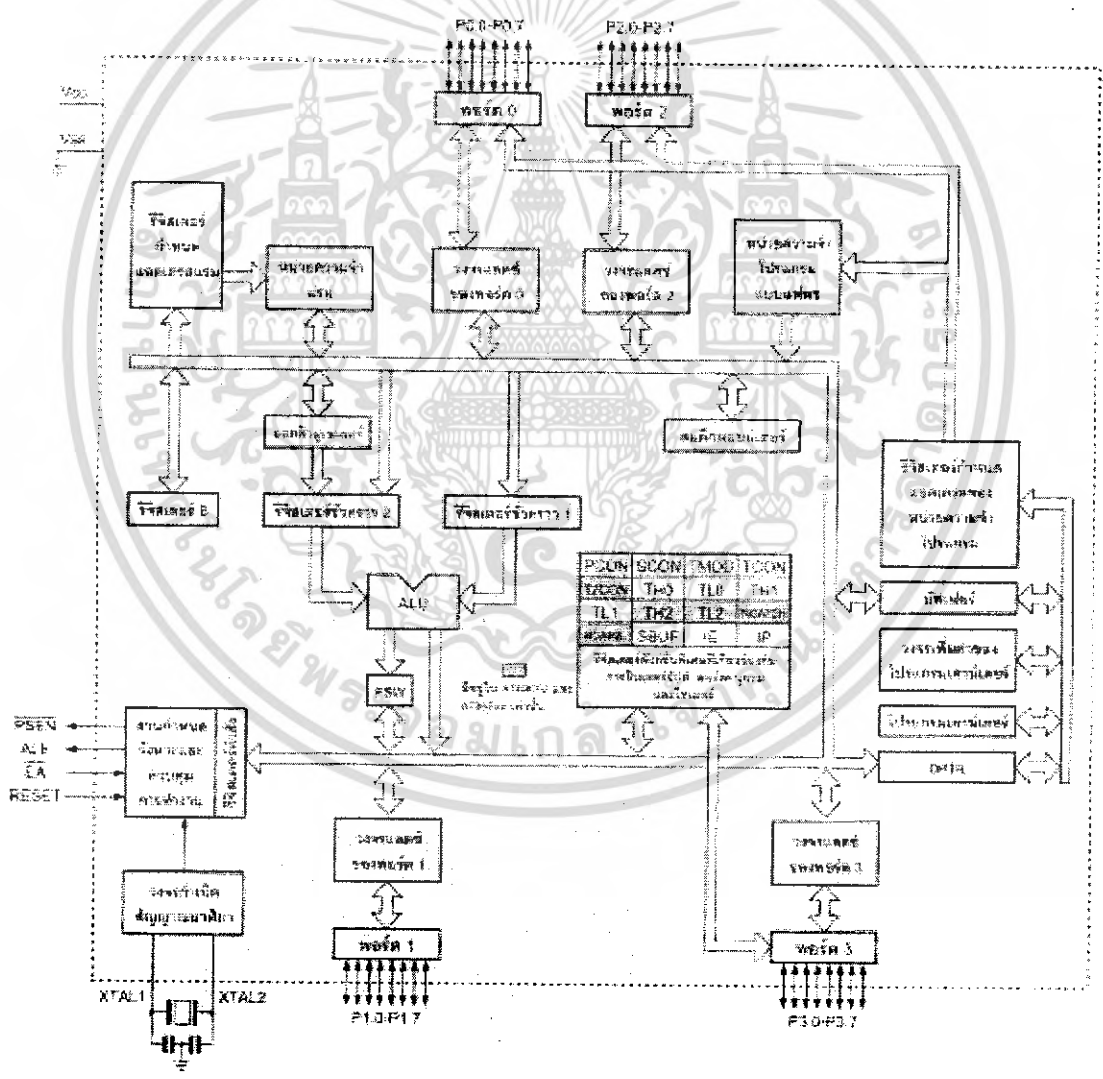
ด้านโครงสร้างพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89Cxx พบว่าโครงสร้างของ AT89Cxx จะเหมือนกับไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 พื้นฐาน หากแต่แตกต่างกันเฉพาะหน่วยความจำแบบแฟลชที่เพิ่มเติมเข้ามา หากเป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ในอนุกรม 87xx หน่วยความจำภายในจะเป็นแบบอีพรอม และบางเบอร์สามารถโปรแกรมได้เพียงอย่างเดียว

รูปที่ 2-18 แสดงถึงโครงสร้างพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89Cxx เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

นอกจากนั้นขาพอร์ตนี้อย่างถูกใช้งานในการติดต่อกับขาแอดเดรสไบต์ต่ำของหน่วยความจำภายนอก (A0-A7) และขาข้อมูล (D0-D7) โดยใช้กระบวนการมัลติเพล็กซ์เข้าช่วย เพื่อสลับการทำงาน เป็นได้ทั้งขาติดต่อแอดเดรสและขาข้อมูล

4. ขาพอร์ต 1 (P1.0-P1.7) มี 8 ขา แต่ละขาสามารถกำหนดให้เป็นได้ทั้งอินพุต และ เอาท์พุตสำหรับใช้งานทั่วไป ถ้าหากต้องการกำหนดให้ขาพอร์ตใดเป็นอินพุต สามารถทำได้โดยการเขียนข้อมูล "1" ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตที่ต้องการติดต่อด้วย นอกจากนี้ในอนุกรม AT89Sxx จะใช้ขา P1.0 เป็นขาอินพุตสำหรับนับค่าของไทม์เมอร์ 2 และ P1.1 เป็นขาอินพุตทริกเกอร์ของไทม์เมอร์ 2 ในขณะที่ขา P1.4 ถึง P1.7 เป็นขาสำหรับเชื่อมต่อแบบ SPI เพื่อทำการโปรแกรมข้อมูลในระบบ

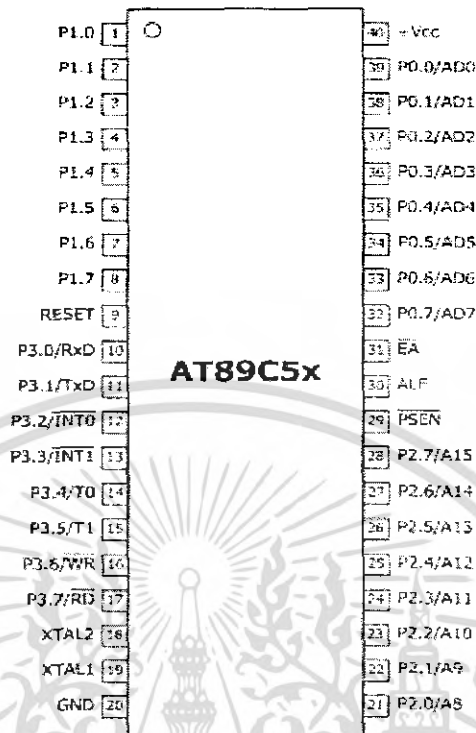
รูปที่ 2-20 แสดงถึงรายละเอียดโครงสร้างหลักของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ขาพอร์ต 2 (P2.0-P2.7) มี 8 ขา แต่ละขาสามารถกำหนดให้เป็นได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุตสำหรับใช้งานทั่วไป ถ้าหากต้องการกำหนดให้ขาพอร์ตใดเป็นอินพุตสามารถทำได้โดยการเขียนข้อมูล “1” ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตที่ต้องการติดต่อด้วย ส่งผลให้ขาพอร์ตนั้นมีสถานะปล่อยลอย (Float) จึงมีอินพุตอิมพีแดนซ์สูง สามารถใช้งานเป็นขาพอร์ตอินพุตได้ นอกจากนี้ขาพอร์ตนี้ยังถึงใช้งานในการติดต่อกับขาแอดเดรสไบต์สูงของหน่วยความจำภายนอก (A8-A15)

6. ขาพอร์ต 3 (P3.0-P3.7) มี 8 ขา แต่ละขาสามารถกำหนดให้เป็นได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุตสำหรับใช้งานทั่วไป ถ้าหากต้องการกำหนดให้ขาพอร์ตใดเป็นอินพุตสามารถทำได้โดยการเขียนข้อมูล “1” ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตที่ต้องการติดต่อด้วย ส่งผลให้ขาพอร์ตนั้นมีสถานะปล่อยลอย (Float) จึงมีอินพุตอิมพีแดนซ์สูง สามารถใช้งานเป็นขาพอร์ตอินพุตได้ นอกจากนี้ขาพอร์ต 3 ยังเป็นขาที่มีหน้าที่การใช้งานพิเศษ ดังมีรายละเอียดข้างต้นต่อไปนี้

- P3.0 ใช้เป็นขาอินพุตสำหรับรับข้อมูลจากการสื่อสารแบบอนุกรม หรือขา RxD
- P3.1 ใช้เป็นขาอินพุตสำหรับส่งข้อมูลจากการสื่อสารแบบอนุกรม หรือขา TxD
- P3.2 ใช้เป็นขาอินพุตรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์ จากภายนอกช่อง 0 หรือขา INT0
- P3.3 ใช้เป็นขาอินพุตรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์ จากภายนอกช่อง 1 หรือขา INT1
- P3.4 ใช้เป็นขาอินพุตสำหรับรับสัญญาณไทม์เมอร์จากภายนอกช่อง 0 หรือขา T0
- P3.5 ใช้เป็นขาอินพุตสำหรับรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์จากภายนอกช่อง 1 หรือขา T1
- P3.6 ใช้เป็นขาสัญญาณ HR ในกรณีที่ใช้เชื่อมต่อกับหน่วยความจำภายนอก
- P3.7 ใช้เป็นขาสัญญาณ RD ในกรณีที่ใช้เชื่อมต่อกับหน่วยความจำภายใน

รูปที่ 2-21 แสดงถึงการจัดขามาตรฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในอนุกรม AT89C5x

- ขา รีเซ็ต (Reset) ใช้ในการรีเซ็ตการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ โดยในการป้อนสัญญาณเพื่อรีเซ็ตสถานะที่ขานี้ต้องอยู่ในระดับรีเซ็ตอย่างน้อย 2 แมกซ์ซีไนเซิล โดยที่วงจรดำเนินสัญญาณฟิสิกส์ยังคงทำงานต่อเนื่องไปอย่างเป็นปกติ

- ขา ALE/PROG (Address Latch Enable/Program Pulse Input) เป็นขาที่ใช้ในการควบคุมการแลตช์ของขาพอร์ต 0 เมื่อมีการใช้งานหน่วยความจำภายนอก นอกจากนั้นขานี้ยังใช้เป็นขาสำหรับรับพัลส์ของการโปรแกรมสำหรับโปรแกรมข้อมูลลงในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ในรุ่นที่มีหน่วยความจำโปรแกรมเป็นแบบอีพรอม

- ขา PSEN (Program Store Enable) ขานี้ใช้ในการส่งสัญญาณเพื่อร้องขอติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก เมื่อไมโครคอนโทรลเลอร์ต้องการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำโปรแกรมภายนอกตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ ต้องการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก ตัวไมโครคอนโทรลเลอร์จะส่งสัญญาณออกมาที่ขานี้ 2 ครั้ง ในแต่ละแมกซ์ซีไนเซิล แต่ถ้าหากติดต่อกับหน่วยความจำข้อมูลภายนอก ขานี้จะไม่มีการส่งสัญญาณใด ๆ ออกมา

- ขา EA/Vpp (External Access Enable/Programming Voltage Input) ใช้สำหรับเลือกการติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมจากภายนอกหรือภายในตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ ถ้าหากขานี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็น “0” เป็นการเลือกให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก แต่ถ้าหากขานี้ เป็น “1” เป็นการเลือกให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ติดต่อกับหน่วยความจำภายในตัว ไมโครคอนโทรลเลอร์ นอกจากนี้ที่ขานี้ยังใช้เป็นขาอินพุตสำหรับรับแรงดันไฟสูง สำหรับการ โปรแกรมหน่วยความจำภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ สำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชต้องการแรงดันสำหรับการโปรแกรม +12v

- ขา XTAL1 และขา XTAL2 เป็นขาสำหรับต่อคริสตัลเพื่อสร้างสัญญาณนาฬิกาในการกำหนดจังหวะการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์

2.8.5 โครงสร้างและการทำงานของพอร์ตในไมโครคอนโทรลเลอร์

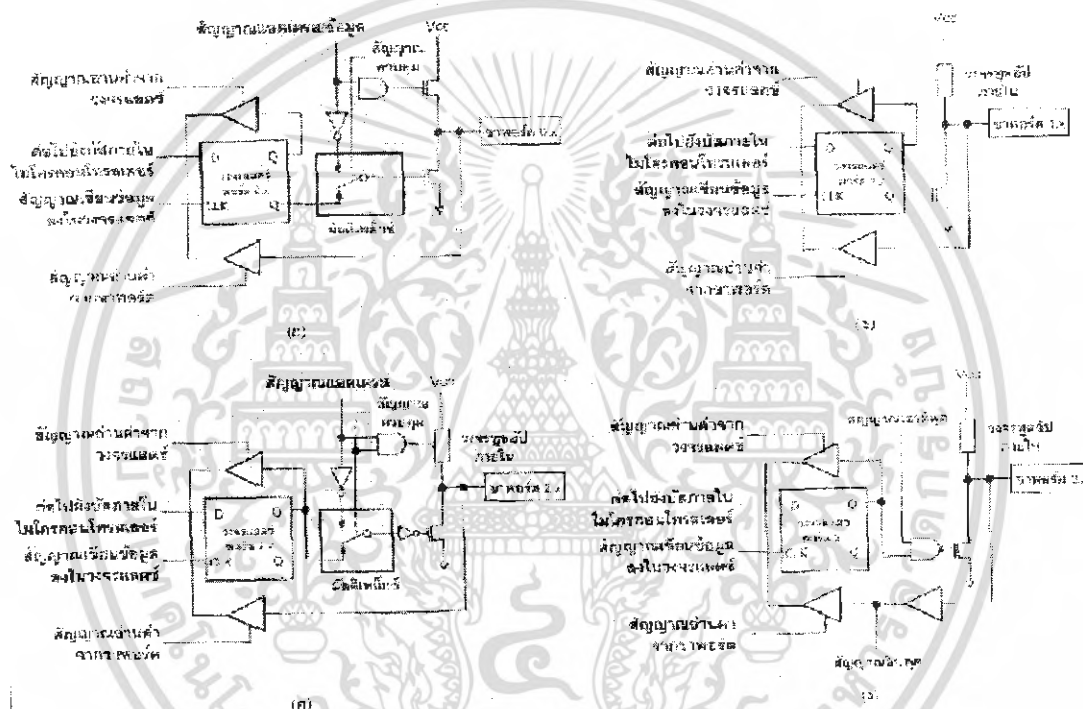
ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชมีพอร์ตให้ใช้งานทั้งสิ้น 4 พอร์ต คือ พอร์ต 0 จนถึง พอร์ต 3 แต่ละพอร์ตมีขนาด 8 บิต เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทาง กล่าวคือ สามารถเป็นได้ ทั้งอินพุตสำหรับรับสัญญาณข้อมูลเข้า และเอาต์พุตสำหรับส่งสัญญาณข้อมูลออก ทุกพอร์ตของ ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชมีวงแลตซ์ และวงจรจับตลอคจนบัฟเฟอร์อินพุต ดัง แสดงในรูปที่ 2-20

ที่พอร์ต 0 และพอร์ต 2 จะใช้งานเป็นพอร์ตอินพุต และเอาต์พุตสำหรับงานทั่วไป และ ใช้ในการติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก สำหรับพอร์ต 3 ทั้งพอร์ต และพอร์ต 1 บางขา นอกจาก จะใช้เป็นขาพอร์ตอินพุต-เอาต์พุตตามปกติแล้ว ยังสามารถใช้งานในหน้าที่พิเศษได้อีก ขึ้นอยู่กับว่า เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชเบอร์ใด

วงจรรภายในของแต่ละพอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช เป็นวงจร ของพอร์ต 0 และวงจรแลตซ์ของแต่ละบิตในแต่ละพอร์ตก็คือวงจรดีฟลิปฟลอปนั่นเอง การอ่านค่า สถานะของพอร์ตและสถานะของวงจรแลตซ์สามารถทำได้โดยอิสระด้วยสัญญาณที่แยกจาก กัน นั่นคือสัญญาณอ่านข้อมูลจากขาพอร์ต และสัญญาณอ่านข้อมูลจากวงจรแลตซ์ ส่วนการเขียน ข้อมูลมายังพอร์ตต้องส่งสัญญาณมายังขา CLK ของดีฟลิปฟลอปในขณะที่ข้อมูลจะผ่านมายังขา บัสข้อมูลภายในเข้าสู่ขา D ของดีฟลิปฟลอป ที่พอร์ตนี้มีวงจรมัลติเพล็กซ์สำหรับกำหนดลักษณะ การทำงานของพอร์ต ว่าต้องการใช้งานเป็นขาพอร์ตอินพุต-เอาต์พุตปกติหรือใช้ในการติดต่อกับ หน่วยความจำภายนอกไมโครคอนโทรลเลอร์ เนื่องจากที่ขาพอร์ต 0 ไม่มีวงจรมัลติเพล็กซ์ใน หากมี การนำพอร์ต 0 ไปใช้งานเป็นพอร์ตอินพุตจะต้องต่อตัวต้านทานพูลอัปภายนอกเข้าที่ขาพอร์ต 0 ทุก ขาคด้วย

พอร์ต 1 ซึ่งมีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายกับพอร์ต 0 หากแต่ไม่มีวงจรมัลติเพล็กซ์ เนื่องจากพอร์ตนี้จะไม่ใช้ในการติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก แต่จะมีวงจรพูลอัพภายในที่แต่ละบิตของพอร์ตนี้แทน

วงจรภายในของพอร์ต 2 จะคล้ายกับพอร์ต 0 มาก ต่างกันเพียงมีวงจรพูลอัพเพิ่มเติมเข้ามา ส่วนวงจรภายในของพอร์ต 3 พบว่ามีลักษณะคล้ายกับพอร์ต 1 แต่มีการเพิ่มเติมวงจรบัฟเฟอร์ และวงจรอินพุต-เอาต์พุต เพื่อทำงานในฟังก์ชันพิเศษเข้า เนื่องจากพอร์ต 3 สามารถนำไปใช้งานหน้าที่พิเศษได้ทุกขา

รูปที่ 2-22 แสดงถึงวงจรภายในของพอร์ตทุกพอร์ต 0 (ก) , พอร์ต 1 (ข) พอร์ต 2 (ค) และพอร์ต 3 (ง) ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช

2.8.6 การใช้งานเป็นพอร์ตอินพุต

เนื่องจากพอร์ตทั้งหมดของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชสามารถเป็นได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุต ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยั้งต้องทำความเข้าใจถึงการกำหนดลักษณะการทำงานให้แก่พอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช

ในการกำหนดให้เป็นพอร์ตอินพุตต้องเริ่มต้นด้วยการเขียนข้อมูล “1” มาที่แต่ละบิตของพอร์ตที่ต้องการใช้งานอินพุต เพื่อหยุดการทำงานของเฟตที่ใช้ในการขับสัญญาณเอาต์พุตของบิตนั้น ๆ ทำให้ขาสัญญาณของพอร์ตเชื่อมต่อเข้ากับวงจรพูลอัพภายในโดยตรง ส่งผลให้ขาพอร์ตนั้นมี

ลอจิกเป็น “1” สามารถรับสัญญาณลอจิก “0” จากอุปกรณ์ภายนอกได้ง่าย สัญญาณข้อมูลจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ภายนอกจะถูกส่งเข้ามาแล้วเก็บไว้ในวงจรบัฟเฟอร์ภายในพอร์ต แล้วรอให้ซีพียูมาอ่านค่าเข้าไป เมื่อเป็นเช่นนี้ อุปกรณ์ภายนอกที่เชื่อมต่อกับพอร์ตอินพุตของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช ควรกำหนดให้ทำงานในสภาวะลอจิก “0” จะดีและสะดวกที่สุด ซึ่งในปัจจุบัน อุปกรณ์อินพุตที่เชื่อมต่อไมโครคอนโทรลเลอร์แทบทั้งหมดทำงานที่ลอจิก “0” แล้ว

2.8.7 การใช้งานเป็นพอร์ตเอาต์พุต

โดยปกติแล้ว ขาพอร์ตจะกำหนดให้มีลักษณะเป็นเอาต์พุตอยู่แล้ว ดังนั้นจึงสามารถส่งข้อมูลออกไปได้อย่างง่ายดายและตรงไปตรงมา กล่าวคือ เมื่อต้องการส่งข้อมูล “0” ออกไปทางเอาต์พุตก็ให้เขียนข้อมูล “0” ไปยังวงจรแลตช์ ซึ่งก็จะส่งต่อไปยังเฟต ทำให้เฟตทำงาน ที่ขาพอร์ตที่กำหนดให้ทำงานก็จะเกิดลอจิก “0” ขึ้น ในทางตรงข้ามหากต้องการส่งข้อมูล “1” ออกไปก็ให้เขียนข้อมูล “1” ไปยังวงจรแลตช์ วงจรขับก็จะหยุดทำงาน ทำให้ที่ขาพอร์ตเชื่อมต่อกับวงจรพูลอัปภายในเกิดเป็นลอจิก “1” ที่ขาพอร์ตนั้น ซึ่งจะคล้ายกับการกำหนดให้เป็นขาอินพุตมาก เพียงแต่แตกต่างกันที่กระบวนการในการเคลื่อนย้ายข้อมูล โดยถ้าเป็นอินพุตจะมีสัญญาณมาอ่านข้อมูลที่บัฟเฟอร์ แต่ถ้าเป็นเอาต์พุตจะไม่มี การอ่านข้อมูลที่บัฟเฟอร์แต่อย่างใด เว้นแต่ในกรณีที่ต้องการตรวจสอบข้อมูลที่ส่งออกมาทางเอาต์พุต

เมื่อใช้งานเป็นพอร์ตเอาต์พุตแต่ละขา หรือแต่ละบิต ของแต่ละพอร์ตมีความสามารถในการจ่ายกระแส หรือที่เรียกว่า กระแสซอร์ส (Source Current) ได้สูงสุด 10 mA และทุกขา รวมกันในแต่ละพอร์ต (ทั้ง 8 บิต) สูงสุด 26 mA สำหรับพอร์ต 0 และ 15 mA สำหรับพอร์ต 1-3 ในกรณีที่ใช้งานทุกพอร์ตเอาต์พุตจะสามารถจ่ายกระแสได้รวมกันสูงสุด 71 mA ดังนั้นในการใช้งานเป็นพอร์ตเอาต์พุตเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการจ่ายกระแสจึงควรต่อวงจรบัฟเฟอร์ทางเอาต์พุตเพื่อช่วยในการขับกระแสอีกทางหนึ่ง

บทที่ 3

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพอร์ตขนาน

3.1 ทำไมถึงเลือกใช้งานพอร์ตขนาน

เมื่อเทียบกับการใช้งานการ์ดอินพุตเอาต์พุตที่ต้องติดตั้งอยู่ภายในเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว พอร์ตขนานมีข้อได้เปรียบอยู่หลายประการดังนี้

ในด้านความปลอดภัย การที่ต้องถอดฝาเครื่องคอมพิวเตอร์ออกมาเพื่อเสียบการ์ดเชื่อมต่อลงในสล็อตของคอมพิวเตอร์ อาจจะทำให้เกิดความเสียหายกับส่วนอื่น ๆ ของคอมพิวเตอร์ได้ ถ้าผู้ใช้ที่ใช้งานไม่มีความชำนาญหรือเกิดการต่อวงจรที่ผิดพลาด

ในด้านการเข้ากันได้กับคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ การเชื่อมต่อโดยใช้การ์ดที่เสียบลงในสล็อตไม่สามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันได้ทุกรุ่น ยกตัวอย่าง คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก จะไม่มีสล็อตเสียบแต่จะมีที่เสียบการ์ด PCMCIA แทน ในขณะที่พอร์ตขนานจะมีติดตั้งอยู่ในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง ทั้งนี้เพื่อใช้ในการติดต่อกับเครื่องพิมพ์

ข้อจำกัดด้านพื้นที่ คอมพิวเตอร์บางเครื่องมีการเสียบการ์ดเชื่อมต่อตัวอื่น ๆ อยู่แล้ว อาทิ การ์ดเสียง การ์ดโมเด็ม เป็นต้น จนไม่มีสล็อตเหลือพอสำหรับการเสียบการ์ดเชื่อมต่อเพิ่มเติม

ความสะดวกในการใช้งาน การเชื่อมต่อทางพอร์ตขนานสามารถทำได้ง่าย ๆ เพียงต่อสายสำหรับเชื่อมต่อเข้ากับคอนเน็กเตอร์ DB-25 ของพอร์ตขนาน

จำนวนช่องสัญญาณอินพุตเอาต์พุต พอร์ตขนานมีจำนวนพอร์ตอินพุตเอาต์พุตมากเพียงพอที่จะนำไปใช้งานต่าง ๆ และยังสามารถขยายให้มีจำนวนพอร์ตเพิ่มขึ้นได้ โดยพอร์ตขนานปกติมีจำนวนขาเอาต์พุต 12 ขา และขาอินพุต 5 ขา

ความเร็วในการสื่อสารข้อมูลกับพอร์ตขนาน มีความเร็วเท่ากับการติดต่อกับระบบบัสโดยตรง และมีความเร็วมากกว่าการติดต่อผ่านทางพอร์ตอนุกรม

อะไหล่และชิ้นส่วนประกอบ คอนเน็กเตอร์และสายเชื่อมต่อต่าง ๆ ของการเชื่อมต่อผ่านทางพอร์ตขนาน หาได้ง่ายและราคาไม่แพง หรือจะสร้างขึ้นเองก็สามารถทำได้ง่าย ๆ

จากคุณสมบัติดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นทำให้พอร์ตขนานเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์ภายนอกเพื่อควบคุมหรือรับสัญญาณข้อมูล นอกจากนั้นหากนำคุณสมบัติของการเขียนโปรแกรมง่าย ๆ ผ่านระบบปฏิบัติการวินโดวส์ด้วยโปรแกรม Visual BASIC ก็จะสามารถสร้างระบบการเชื่อมต่อที่สมบูรณ์และใช้งานง่ายได้ไม่ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

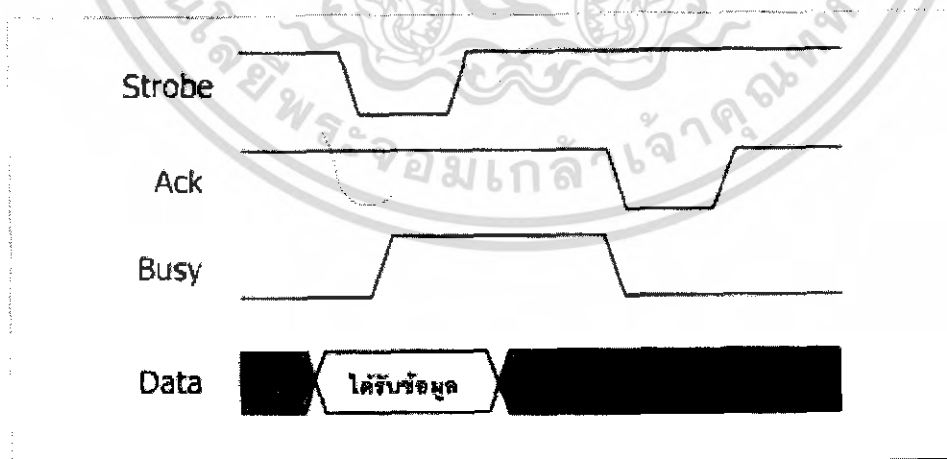
3.2 ความรู้เบื้องต้นของพอร์ตนาน

พอร์ตนาน (Parallel port) สาเหตุที่มีชื่อนี้ เนื่องจากการถ่ายทอดข้อมูลของพอร์ตนี้นี้เป็นแบบขนาน สำหรับชื่อเรียกอีกชื่อของพอร์ตนานคือ พอร์ตเครื่องพิมพ์ (Printer port) เนื่องจากพอร์ตนี้นี้ใช้สำหรับต่อเครื่องพิมพ์นั่นเอง

ด้วยการถ่ายทอดข้อมูลแบบขนานนี้เอง ทำให้พอร์ตนานมีอัตราการถ่ายทอดข้อมูลสูงกว่าการถ่ายทอดข้อมูลแบบอนุกรมประมาณ 8 – 10 เท่า และการประมวลผลข้อมูลส่วนใหญ่จะมีขนาด 8 บิต ดังนั้นพอร์ตนานจึงสามารถรองรับการถ่ายทอดข้อมูล 8 บิตได้โดยไม่ต้องต่อส่วนเพิ่มเติมใด ๆ

3.3 ลักษณะทางกายภาพของพอร์ตนาน

เพื่อให้เข้าใจถึงการนำเอาพอร์ตนานไปใช้งาน ก่อนอื่นต้องมาทำความเข้าใจก่อนว่า ปกตินั้นการส่งพิมพ์งานจากคอมพิวเตอร์ไปยังพอร์ตนานนั้นมีรูปแบบการทำงานภายในอย่างไร ในรูปที่ 3-1 แสดงไคอะแกรมเวลาของติดต่อระหว่างพอร์ตนานกับเครื่องพิมพ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีสัญญาณที่ใช้งานจริง ๆ มีไม่มาก เริ่มจากสัญญาณพอร์ต Data ถูกส่งออกไปยังเครื่องพิมพ์ พร้อมทั้งส่งสัญญาณ Strobe ออกไปด้วย เพื่อให้เครื่องพิมพ์รับรู้ว่ามีการส่งข้อมูลใหม่มาที่ขา Data แล้ว จากนั้น คอมพิวเตอร์จะต้องรอการตอบกลับจากเครื่องพิมพ์ นั่นคือเครื่องพิมพ์จะสร้างสัญญาณ Busy หรือเพื่อบอกว่าเครื่องพิมพ์ยังไม่พร้อมที่จะรับข้อมูลใหม่ จนกระทั่งเมื่อเครื่องพิมพ์พร้อม เครื่องพิมพ์จะสร้างสัญญาณ ACK ส่งไปยังคอมพิวเตอร์เพื่อแจ้งว่า พร้อมที่จะรับข้อมูลใหม่แล้ว

รูปที่ 3-1 แสดงไคอะแกรมเวลาของการส่งข้อมูลไปยังเครื่องพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณข้อมูลขนาด 8 บิต , สัญญาณ Strobe และสัญญาณ ACK (acknowledge) เป็นสัญญาณที่สำคัญในการส่งข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ไปยังเครื่องพิมพ์ นอกจากนี้สัญญาณทั้งสามแล้ว ส่วนใหญ่การติดต่อกับเครื่องพิมพ์ยังต้องมีสัญญาณอื่น ๆ ร่วมด้วย เนื่องจากเครื่องพิมพ์ต้องทำหน้าที่ถึง 3 อย่างด้วยกันคือ รับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ , พิมพ์ข้อมูลที่รับเข้ามา และตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้ เช่น การเปลี่ยนฟอนต์ เป็นต้น บางครั้งอาจเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น บัฟเฟอร์สำหรับรับข้อมูลเต็ม (เนื่องจากเครื่องพิมพ์เป็นอุปกรณ์ที่ทำงานทางกลย่อมทำงานได้ช้ากว่าการส่งข้อมูลของคอมพิวเตอร์) เครื่องพิมพ์จะต้องแจ้งไปยังคอมพิวเตอร์ว่าให้หยุดส่งข้อมูลชั่วคราว เนื่องจากไม่สามารถรับข้อมูลมากกว่านี้ได้แล้ว สัญญาณที่ส่งจากเครื่องพิมพ์ไปยังคอมพิวเตอร์คือสัญญาณ Busy และเมื่อเครื่องพิมพ์เกิดข้อผิดพลาด เช่น กระดาษติด เครื่องพิมพ์จะต้องแจ้งไปยังคอมพิวเตอร์เช่นกัน โดยสัญญาณที่แจ้งไปยังคอมพิวเตอร์เรียกว่าสัญญาณ Error นอกจากนี้เมื่อคอมพิวเตอร์ต้องการรีเซ็ตเครื่องพิมพ์ คอมพิวเตอร์จะต้องส่งสัญญาณ Reset ไปยังเครื่องพิมพ์เพื่อรีเซ็ตเครื่องพิมพ์ด้วย สามารถสรุปหาสัญญาณที่จำเป็นสำหรับการติดต่อดังในตารางที่ 3-1

จากตารางที่ 3-1 จะเห็นได้ว่าพอร์ตขนานของคอมพิวเตอร์ยังแยกย่อยออกเป็นอีก 3 พอร์ต ได้แก่ พอร์ตเอาต์พุตที่ทำหน้าที่ส่งข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ไปยังเครื่องพิมพ์ พอร์ตเอาต์พุตสำหรับสัญญาณ Strobe และ Reset พอร์ตอินพุตสำหรับการอ่านค่าสัญญาณ Acknowledge , Busy และสัญญาณ Error จากเครื่องพิมพ์

สัญญาณ	หน้าที่การทำงาน	ทิศทาง
ข้อมูล 8 บิต	ข้อมูลที่ส่งจากคอมพิวเตอร์ไปยังเครื่องพิมพ์	คอมพิวเตอร์
Strobe	แจ้งเครื่องพิมพ์ถึงข้อมูลที่ส่งมาใหม่	คอมพิวเตอร์
Acknowledge	เครื่องพิมพ์แจ้งมายังคอมพิวเตอร์ว่าได้รับข้อมูลแล้ว	เครื่องพิมพ์
Busy	แจ้งสถานะว่าเครื่องพิมพ์ไม่ว่าที่จะรับข้อมูลใหม่	เครื่องพิมพ์
Error	แจ้งสถานะว่าเครื่องพิมพ์เกิดข้อผิดพลาด	เครื่องพิมพ์
Reset	รีเซ็ตเครื่องพิมพ์	คอมพิวเตอร์

ตารางที่ 3-1 สัญญาณสำคัญ ๆ ของพอร์ตขนานที่ใช้ติดต่อกับเครื่องพิมพ์

โดยปกติพอร์ตขนานออกแบบมาให้มีสายสัญญาณอยู่ทั้งหมด 17 เส้น สายสัญญาณเหล่านั้นจะมีรีจิสเตอร์ 3 ตัวควบคุมการทำงานดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ControlWrite สัญญาณเอนเอเบิลสำหรับนำข้อมูลที่อยู่ในบัส Data ไปออกที่ขา Control ของพอร์ตขนาน สำหรับพอร์ตนี้นอกจากจะส่งข้อมูลออกไปยังพอร์ตขนานแล้ว ยังทำหน้าที่ อินาเบิลการอินเตอร์รัปต์ของการเปลี่ยนแปลงสัญญาณที่พอร์ต Status อีกด้วย

ControlRead สัญญาณเอนเอเบิลสำหรับอ่านค่าข้อมูลจากขา Control มาเก็บไว้ในบัส Data

StatusRead สัญญาณเอนเอเบิลสำหรับอ่านค่าข้อมูลจากขาพอร์ต Status มาเก็บไว้ในบัส

Data

ตารางที่ 3-2 แสดงชื่อและหน้าที่การทำงานของตำแหน่งขาต่าง ๆ บนพอร์ตขนาน ส่วนใน ตารางที่ 3-3 แสดงแอดเดรสของพอร์ตขนาน ซึ่งกำหนดไว้ 3 ตำแหน่ง คือ LPT1, LPT2 และ LPT3

3.4 พอร์ตคตา (Data Port)

จากรูปที่ 3-3 แสดงให้เห็นว่าพอร์ต Data ประกอบไปด้วยบัฟเฟอร์ 1 ตัวและไอซีแลตช์อีก 1 ตัว เมื่อคอมพิวเตอร์ต้องการส่งข้อมูลไปยังเครื่องพิมพ์ คอมพิวเตอร์จะเขียนข้อมูลไปยังไอซีแลตช์ 1 ทั้ง 8 บิต เอาต์พุตของไอซีแลตช์ 1 คือ D0 – D7 ซึ่งเอาต์พุตนี้จะไปปรากฏอยู่ที่พอร์ตขนานในตำแหน่งขา 2 ถึงขา 9 และที่ขาเอาต์พุตนี้สัญญาณ Data จะส่งกลับไปเป็นอินพุตของบัฟเฟอร์ 1 ตัว ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถอ่านค่าสถานะปัจจุบันที่เกิดขึ้นกับพอร์ต Data ได้

เมื่อคอมพิวเตอร์ส่งข้อมูล ข้อมูลจะถูกส่งมาจากบัสข้อมูลของคอมพิวเตอร์ผ่านไปที่กับไอซี 74LS374 ซึ่งเป็นไอซีแลตช์ข้อมูล และเมื่อต้องการให้ข้อมูลปรากฏที่เอาต์พุต คอมพิวเตอร์จะส่งสัญญาณ Data Write ออกไปที่ขา CLK ของ 74LS374 เอาต์พุตจาก 74LS374 จะถูกกรองด้วยวงจร RC ซึ่งประกอบด้วยตัวต้านทานค่า 27Ω และตัวเก็บประจุ 0.0022μF เพื่อให้ช่วงเวลาที่เปลี่ยนจากลอจิก “0” เป็นลอจิก “1” หรือจากลอจิก “1” เป็นลอจิก “0” เป็นไปอย่างช้า ๆ เนื่องจากการเปลี่ยนแรงดันที่รวดเร็วทำให้เกิดสัญญาณรบกวนเหนี่ยวนำข้ามไปยังข้อมูลบิตอื่น ๆ ได้ ทำให้ข้อมูลที่ส่งออกไปมีข้อผิดพลาด จากค่าตัวต้านทานและตัวเก็บประจุในวงจรทำให้เกิดการหน่วงเวลาไปประมาณ 60 นาโนวินาที จากวงจรในรูปที่ 3-3 ทำให้เอาต์พุตของพอร์ต Data มีคุณสมบัติดังนี้

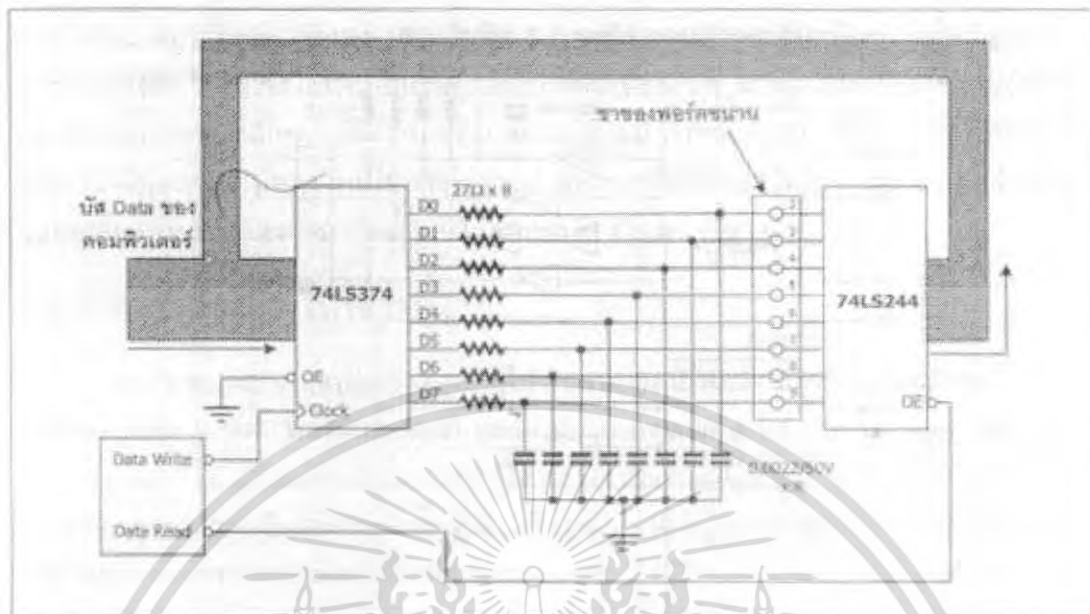
- กระแสซิงค์สูงสุด 24 mA
- กระแสซอร์สสูงสุด 2.6 mA
- ระดับแรงดันของลอจิก “1” ต่ำสุดเท่ากับ 2.4V
- ระดับแรงดันสูงสุดสำหรับลอจิก “0” เท่ากับ 0.5V

สำหรับบัพเฟอร์สำหรับการอ่านข้อมูลกลับได้แก่เบอร์ 74LS244 ซึ่งเมื่อต้องการอ่านค่า คอมพิวเตอร์จะส่งสัญญาณ DataRead ออกมาเพื่อเอนเอเบิลไอซี 74LS244 สำหรับพอร์ตขนาน แบบมาตรฐาน (Standard Parallel Port : SPP) พอร์ต Data จะต้องใช้เพื่อการส่งค่าออกเอาต์พุต เท่านั้น แต่สำหรับพอร์ตขนานที่มีการสื่อสารสองทิศทาง (Bidirectional Parallel Port) สามารถ อ่านค่าจากพอร์ต Data ได้ด้วย แต่ก่อนที่จะอ่านค่าต้องจำไว้เสมอว่าจะต้องป้อนค่าเอาต์พุตให้มีค่า ลอจิก “1” ทั้งหมดก่อน

ขารองพอร์ตขนาน	รีจิสเตอร์	ทิศทาง	ตำแหน่งบิต	ชื่อสัญญาณ	หน้าที่การทำงาน
1	Control	Out	C0	STROBE	เอาต์พุต "0" ส่งค่าออกไปเพื่อบอกว่า ที่ขาดค่ามีข้อมูลแล้ว
2-9	Data	Out	D0-D7	DATA-DATA7	สำหรับพอร์ตขนานมาตรฐานเดิมจะมี ทำหน้าที่เป็นขาส่งข้อมูลเอาต์พุตเท่านั้น สำหรับในปัจจุบันขาที่รับข้อมูลอินพุตได้ด้วย
10	Status	In	S6	nACK	เป็นพินลอจิก "0" ที่ส่งมาจากเครื่องพิมพ์ เพื่อบอกว่าได้รับข้อมูลและส่งไปแล้ว
11	Status	In	S7	BUSY	เป็นสัญญาณแจ้งมาจากเครื่องพิมพ์ว่า ยังไม่พร้อมรับข้อมูล
12	Status	In	S5	PE	แจ้งกระดาษหมด
13	Status	In	S4	SELECT	แจ้งว่าเครื่องพิมพ์ติดอยู่
14	Control	Out	C1	AUTO FEED	สั่งเครื่องพิมพ์ให้เลื่อนบันทัด
15	Status	In	S3	ERROR	สัญญาณจากเครื่องพิมพ์เมื่อเกิดข้อผิดพลาด เพื่อแสดงข้อผิดพลาดจากการพิมพ์
16	Control	Out	C2	INIT	รีเซ็ตเครื่องพิมพ์โดยให้ลอจิก "0"
17	Control	Out	C3	SELECT-IN	ส่งสัญญาณไปยังเครื่องพิมพ์เพื่อบอกว่า ต้องการเลือกเครื่องพิมพ์เครื่องนี้
18-25				GND	กราวด์

ตารางที่ 3-2 แสดงสัญญาณทั้งหมดที่อยู่บนพอร์ตขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3-3 วงจรภายในของพอร์ต Data

3.5 พอร์ตคอนโทรล (Control Port)

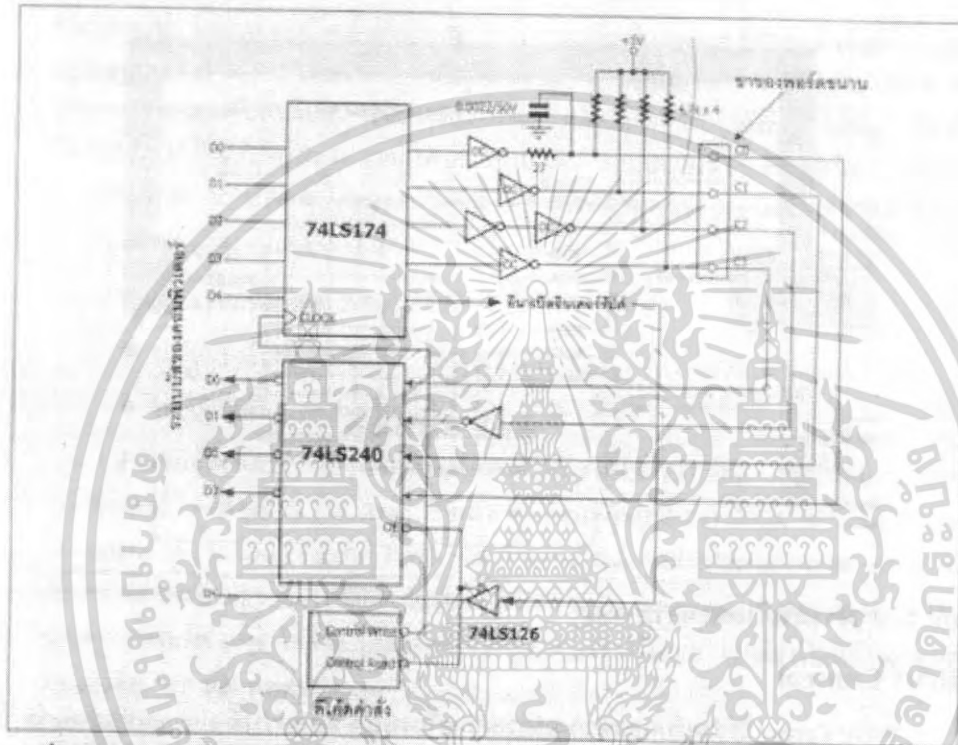
พอร์ต Control ใช้สำหรับคอมพิวเตอร์ควบคุมเครื่องพิมพ์ จากตารางที่ 3-2 จะเห็นว่า พอร์ต Control ประกอบไปด้วยเอาต์พุต 4 บิตที่ต่อออกไปยังเครื่องพิมพ์ ส่วนบิตเอ็นเอเบิล อินเตอร์รัปต์ไม่ได้ถูกต่อออกไป รูปที่ 3-4 แสดงบล็อกไดอะแกรมของพอร์ต Control จะเห็นว่า เอาต์พุตของพอร์ต Control มีอินเวอร์เตอร์แบบคอลเล็กเตอร์เปิดต่อรวมอยู่ โดยเอาต์พุตเหล่านี้จะถูก पुलอัปไว้ด้วยตัวต้านทานค่า $4.7\text{k}\Omega$ สำหรับบิต C2 จะผ่านอินเวอร์เตอร์ถึงสองตัวทำให้ที่ เอาต์พุตของบิต C2 ไม่มีการกลับสถานะลอจิก

สถานะของพอร์ต Control สามารถอ่านกลับได้และด้วยการใช้บัฟเฟอร์เบอร์ 74LS240 ซึ่งที่เอาต์พุตมีอินเวอร์เตอร์ต่ออยู่ภายใน ทกให้ค่าที่อ่านได้ตรงกับค่าที่ส่งออกไป การควบคุมการ อ่านและเขียนข้อมูลกับพอร์ต Control คอมพิวเตอร์จะส่งข้อมูลมาที่ขา Control Write และ Control Read

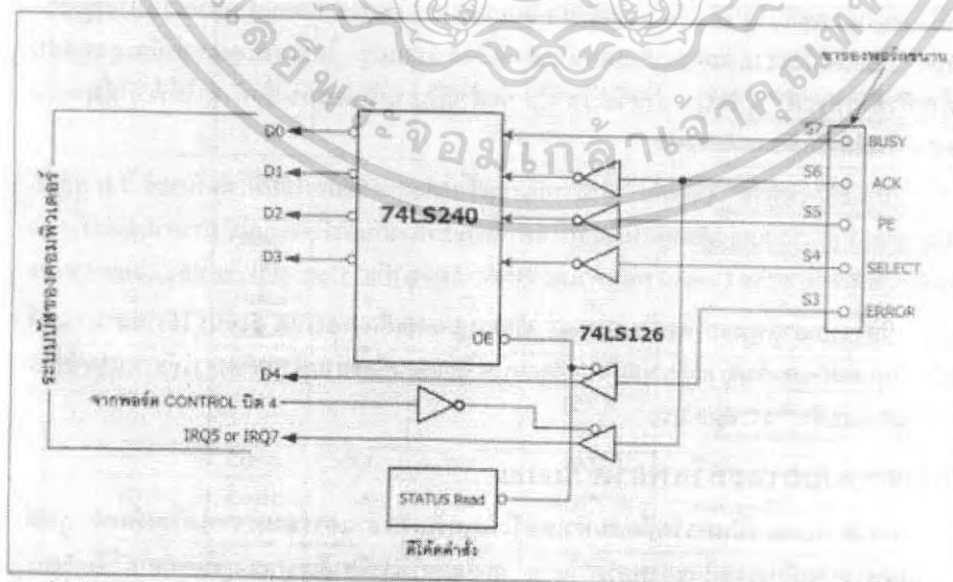
เนื่องจากเอาต์พุตของพอร์ต Control เป็นแบบคอลเล็กเตอร์เปิด ดังนั้นผู้ใช้งานสามารถใช้ พอร์ตนี้ในการอ่านค่าสัญญาณอินพุตจากภายนอกได้ โดยก่อนที่จะอ่านค่าจะต้องทำให้ขาพอร์ตที่ต้องการอ่านค่ามีลอจิก “1” เสียก่อน

3.6 พอร์ตแสดงสถานะหรือพอร์ต Status

พอร์ต Status เป็นพอร์ตที่คอมพิวเตอร์ใช้สำหรับการอ่านค่าสถานะจากเครื่องพิมพ์ รูปที่ 3-5 แสดงรายละเอียดภายในของพอร์ต Status จะสังเกตได้ว่ามีขาสัญญาณอยู่ทั้งหมด 5 สัญญาณด้วยกันและจะเรียกชื่อเป็น S3 , S4 , S5 , S6 และ S7 ซึ่งตัวเลขนั้นหมายถึงตำแหน่งบิตของขาเหล่านี้

รูปที่ 3-4 วงจรภายในของพอร์ต Control

รูปที่ 3-5 แสดงวงจรภายในของพอร์ตแสดงสถานะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในรีจิสเตอร์ Status นั้นเอง สำหรับบิต S7 จะมีข้อแตกต่างจากบิตอื่น ๆ ที่เมื่อสัญญาณจากภายนอกส่งเข้ามาแล้วจะไม่ผ่านอินเวอร์เตอร์ ในขณะที่ขาอื่น ๆ ผ่านอินเวอร์เตอร์ทั้งหมด ดังนั้นเมื่อข้อมูลผ่านจากขาอินพุตไปยัง 74LS240 ซึ่งเอาต์พุตมีการกลับสถานะทำให้บิต S7 เป็นบิตเดียวที่มีการกลับสถานะ นอกจากนี้ในการใช้งานถ้าต้องการให้มีการสร้างอินเวอร์รต์จากขาขาขึ้นของขา S6 สามารถกำหนดค่าได้จากพอร์ต Control บิต 4

3.7 การนำพอร์ตขนานไปใช้งาน

สำหรับพอร์ตขนานแบบมาตรฐาน ผู้ใช้งานสามารถนำพอร์ตอินพุต 5 บิต (พอร์ต Status) พอร์ตเอาต์พุต 4 บิต (พอร์ต Control) และพอร์ตเอาต์พุตอีก 8 บิต (พอร์ต Data) ไปใช้งานได้โดยตรง โดยที่ 4 บิตของพอร์ตเอาต์พุตหรือพอร์ต Control นั้นสามารถคิดแปลงให้ใช้งานเป็นพอร์ตอินพุตขนาด 4 บิตได้ด้วยดังนั้นผู้ใช้งานจึงสามารถนำสัญญาณจากพอร์ตขนานที่มีมากถึง 17 เส้นไปใช้งานในการควบคุมโดยใช้ระดับสัญญาณ TTL

3.8 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตขนาน

พอร์ตขนานของคอมพิวเตอร์จะมีลักษณะเช่นเดียวกับอุปกรณ์อินพุตเอาต์พุตตัวอื่น ๆ คือเมื่อต้องการติดต่อกับพอร์ตขนานจะต้องกำหนดแอดเดรสที่ต้องการติดต่อกับพอร์ตขนาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตำแหน่งคือ แอดเดรสของรีจิสเตอร์ Data , รีจิสเตอร์ Status และรีจิสเตอร์ Control โดยแอดเดรสจะมีอยู่ทั้งหมด 3 ชุด สำหรับพอร์ตขนาน 3 ชุดคือ LPT1 , LPT2 และ LPT3

เมื่อต้องการติดต่อกับพอร์ตขนานในตำแหน่งใด ก็ให้ส่งค่าข้อมูลออกไปที่พอร์ตขนานในตำแหน่งนั้น ๆ ยกตัวอย่างการเขียนโปรแกรมด้วย QBASIC เพื่อส่งค่าลอจิก “1” ออกไปทุกบิตของพอร์ต Data ของ LPT1 จะต้องเขียนโปรแกรมดังนี้

```
OUT &H378 , &HFF
```

โดยที่ เครื่องหมาย &H ที่แสดงนั้นหมายถึงตัวเลขฐานสิบหก

คำสั่ง OUT เป็นการส่งค่าข้อมูลออกเอาต์พุตของพอร์ตอินพุตเอาต์พุต

ค่า 378 เป็นแอดเดรสของรีจิสเตอร์ Data สำหรับ LPT1

ค่าข้อมูล FF เป็นข้อมูลเลขฐานสิบหก ซึ่งหมายถึงการให้บิตทุกบิตของรีจิสเตอร์ Data มีลอจิกเป็น “1” นั้นเอง

ส่วนการอ่านค่าของพอร์ตขนานมายังคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ต Status ของ LPT1 สามารถเขียนโปรแกรมด้วย QBASIC ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อพอร์ต	LPT1		LPT2		LPT3	
	ฐานสิบ	ฐานสิบหก	ฐานสิบ	ฐานสิบหก	ฐานสิบ	ฐานสิบหก
DATA	888	378H	956	3BCH	632	278H
STATUS	889	379H	957	3BDH	633	279H
CONTROL	890	37AH	958	3BEH	634	27AH

ตารางที่ 3-3 แสดงแอดเดรสของพอร์ตขนาน

เทอร์โบซี

การส่งค่าข้อมูลออกไปยังพอร์ตขนาน

Outportb (0x378, 0xFF)

การอ่านค่าข้อมูลจากพอร์ตขนาน

Temp = inportb (0x379)

อย่างไรก็ตามโปรแกรมทุกตัวต่างก็ใช้วิธีการเดียวกันคือ กำหนดแอดเดรสที่จะทำการติดต่อ จากนั้นจึงติดต่อกับแอดเดรสเหล่านั้นด้วยคำสั่งสำหรับการอ่านหรือเขียน

3.9 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตขนานด้วย Visual BASIC

การเขียนโปรแกรมด้วย Visual BASIC ชุดคำสั่งส่วนใหญ่จะมีรูปแบบใกล้เคียงกับ QBASIC แต่ Visual BASIC จะไม่มีคำสั่งสำหรับการติดต่อกับพอร์ตโดยตรงคือ คำสั่ง Inp () และคำสั่ง OUT เหมือนกับ QBASIC ดังนั้นเพื่อให้สามารถติดต่อกับพอร์ตขนานได้จึงจำเป็นต้องเพิ่มโปรแกรมบางตัวเข้าไป โดยโปรแกรมที่เพิ่มเข้าไปนี้จะอยู่ในรูปของ DLL (Dynamic Linked Library)

ไฟล์ DLL นี้ที่นำมาแนะนำในหนังสือเล่มนี้คือ io.dll โดยสามารถใช้ได้กับระบบปฏิบัติการที่เป็น 32 บิต ซึ่งก็คือวินโดวส์ 95 ขึ้นไป ซึ่งก็คือวินโดวส์ 95 / 98 / ME / 2000 / NT / XP

สำหรับตำแหน่งที่ใช้เก็บไฟล์ io.dll นั้นจะต้องเก็บไว้ที่ไดเรกทอรี SYSTEM ซึ่งอยู่ภายในไดเรกทอรีที่เก็บโปรแกรมวินโดวส์ โดยส่วนใหญ่จะมีชื่อเป็น Windows

การกำหนดค่าในโปรแกรมเพื่อเรียกใช้งานไฟล์ DLL มีรูปแบบการกำหนดค่าดังนี้

```
Public Declare Function Inp Lib "io.dll" _
```

```
Alias "PortIn" (ByVal PortAddress As Integer) As Byte
```

```
Public Declare Sub Out Lib "io.dll" _
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Alias "PortOut" (ByBal PortAddress As Integer , ByVal Value As Byte)

เมื่อมาถึงตรงนี้ อาจเกิดคำถามขึ้นว่า ทำไมไมโครซอฟต์ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ Visual BASIC จึงไม่รวมคำสั่ง Inp และคำสั่ง Out ไว้ในโปรแกรม Visual BASIC เนื่องจากว่าการเขียนและอ่านข้อมูลไปยังพอร์ตหรือหน่วยความจำโดยตรงนั้นอาจทำให้เกิดมีปัญหาแฮกหรือทำงานผิดพลาดได้ และ Visual BASIC เป็นระบบปฏิบัติการที่ทำงานบนวินโดวส์ ซึ่งมีการทำงานแบบมัลติทาสกิ้ง (multitasking) มีโปรแกรมหลาย ๆ ตัวทำงานอยู่พร้อมกัน ดังนั้นเมื่อเกิดความเสียหายกับโปรแกรมตัวหนึ่งก็อาจจะส่งผลให้โปรแกรมที่ทำงานอยู่ทั้งหมดเสียหายได้ นอกจากนี้การเขียนข้อมูลไปยังพอร์ตเช่นเดียวกัน ส่งผลให้โปรแกรมทำงานผิดพลาด

สำหรับระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 95 ขึ้นไป นอกจากจะสามารถใช้งาน DLL ในการติดต่อกับพอร์ตโดยตรงแล้ว ยังสามารถใช้งาน โปรแกรมประเภท Visual Device Driver (Vxd) ในการติดต่อกับอุปกรณ์อินพุตเอาต์พุต โดย Vxd จะตัดปัญหาเรื่องการเข้าถึงพอร์ตพร้อมกันของโปรแกรมหลาย ๆ ตัวได้ แต่สำหรับโปรแกรมสั้น ๆ เช่น โปรแกรมอ่านค่าอุณหภูมิ โปรแกรมควบคุมอุปกรณ์อินพุตเอาต์พุตปกติซึ่งไม่มีการติดต่อกับพอร์ตอยู่ตลอดเวลา คำสั่ง Inp และ Out ใน DLL ก็ยังทำงานได้ดีและมีรูปแบบการใช้งานที่ง่ายกว่า

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ io.dll

io.dll พัฒนาขึ้นโดยโปรแกรมเมอร์นิรนามที่ใช้ชื่อว่า Fred ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์ภายนอก โดยไฟล์ io.dll นี้ผู้เขียนโปรแกรมเผยแพร่โดยไม่คิดมูลค่าซึ่งผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเวอร์ชันใหม่ที่มีได้ที่

<http://www.geekhideout.com>

ไฟล์ dll ตัวนี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับนักพัฒนาที่ต้องการติดต่อกับพอร์ตอินพุตเอาต์พุตของคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพอร์ตขนานในระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ซึ่งในปัจจุบันการติดต่อกับพอร์ตกระทำได้ยากขึ้น แต่ด้วยการใช้ไฟล์ dll ตัวนี้จะช่วยให้สามารถเข้าถึงและควบคุมได้ง่ายและทรงประสิทธิภาพ

Io.dll สามารถใช้งานได้กับระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 95 / 98 / 2000 / NT หรือกระทั่ง XP จึงช่วยลดเวลาและขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตที่รันบนวินโดวส์ได้อย่างมาก

ฟังก์ชันที่มีอยู่ใน io.dll

PortOut ใช้ส่งข้อมูลขนาด 1 ไบต์ไปยังพอร์ตที่กำหนด

PortWordOut ใช้ส่งข้อมูล 1 เวิร์ด (16 บิต) ไปยังพอร์ตที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PortDWordOut	ใช้ส่งข้อมูลดับเบิลเวิร์ด (32 บิต) ไปยังพอร์ตที่กำหนด
PortIn	ใช้อ่านข้อมูลขนาด 1 ไบต์จากพอร์ตที่กำหนด
PortWordIn	ใช้อ่านข้อมูล 1 เวิร์ด (16 บิต) จากพอร์ตที่กำหนด
PortDWordIn	ใช้อ่านข้อมูลดับเบิลเวิร์ด (32 บิต) จากพอร์ตที่กำหนด
SetPortBit	ใช้เซตข้อมูลในระดับบิตของพอร์ตที่กำหนด
ClrPortBit	ใช้เคลียร์ข้อมูลในระดับบิตของพอร์ตที่กำหนด
NotPortBit	ใช้กลับข้อมูลในระดับบิตของพอร์ตที่กำหนด
GetPortBit	ใช้อ่านสถานะของบิตที่กำหนด
RightPortShift	ใช้เลื่อนข้อมูลของพอร์ตไปทางขวา จะได้ค่าของบิต LSB กลับมา
LeftPortShift	ใช้เลื่อนข้อมูลของพอร์ตไปทางซ้าย จะได้ค่าของบิต MSB กลับมา
ISDriverInstalled	ใช้ตรวจสอบการติดตั้งไฟล์ il.dll โดยถ้าหากมีการติดตั้งไฟล์จะได้ค่า "1" หรือ "non-zero" กลับมา

ในบทต่อไปจะเริ่มต้นการใช้งานคอมพิวเตอร์ในการเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายนอกผ่านทางพอร์ตขนาน โดยใช้ชุดทดลอง NX-2000 ซึ่งประกอบด้วยบอร์ดทดลองย่อยมากมาย โดยจะทยอยกล่าวถึงเมื่อมีการเรียนรู้และทดลอง ส่วนโปรแกรมที่ใช้อ้างอิงในการทดลองนั้น ผู้เรียนต้องเขียนขึ้นเอง โดยใช้โปรแกรม Visual BASIC โดยในแต่ละการทดลองได้เตรียมโปรแกรมตัวอย่างไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำการทดลองในขั้นต้นก่อน จากนั้นจึงเริ่มเขียนโปรแกรมด้วยตนเองจากง่ายไปจนถึงโปรแกรมที่มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้น ผู้เรียนยังได้รับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในแต่ละการทดลองเพิ่มเติมในด้วยในคราวเดียวกัน

บทที่ 4

โปรแกรมวิซวลเบสิก 6

วิซวลเบสิก (Visual Basic) เป็นโปรแกรมที่ใช้สร้างโปรแกรมประยุกต์ สำหรับระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (Windows) เนื่องจากความง่ายของภาษาที่ใช้ในการเขียนและวิซวลเบสิกเป็นโปรแกรมที่เน้นในการสร้างแอปพลิเคชันเพื่อติดต่อกับผู้ใช้งานเป็นหลักทำให้ได้ผลงานออกมารวดเร็วสวยงาม และนอกจากนี้วิซวลเบสิกยังมีเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับพอร์ตขานานซึ่งนำไปใช้ในการควบคุมเครื่องอีกด้วย

4.1 ขั้นตอนการสร้างโปรแกรมประยุกต์

การสร้างโปรแกรมประยุกต์วิซวลเบสิก ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างอินเตอร์เฟซ (Interface) โดยมีฟอร์ม (Form) เป็นอ็อบเจกต์ (Object) พื้นฐานและเป็นที่วางตัวคอนโทรล (Control) สำหรับการติดต่อกับผู้ใช้
2. ตั้งค่าคุณสมบัติ เป็นการกำหนดพฤติกรรมและการทำงานให้กับอ็อบเจกต์ต่างๆ
3. การเขียนคำสั่ง เป็นการควบคุมการประมวลผลผ่านโพรซีเจอร์ (Procedure) ที่กำหนด

4.2 คอนโทรลพื้นฐาน

กลุ่มคอนโทรลพื้นฐานของวิซวลเบสิกประกอบด้วย Text Box, Label, Command Button, Picture Box, Image, Check Box, Frame เป็นต้น

ไอคอน	ชื่อตัว Control	ชื่อ Class	คำอธิบาย
	Check box	Check Box	ใช้กับการเลือกแบบ ถูก/ผิด(True/False, Yes/No)
	Combo box	Combo Box	เป็นตัว Control เป็นการผสมระหว่าง Text box กับ List box ซึ่งจะปรากฏรายการเมื่อมีการคลิก ลูกศรและ Combo box ไม่สนับสนุนการเลือกแบบหลายค่า
	Command button	Command Button	ปุ่มคำสั่งเป็นตัว Control ที่ใช้ในทุฟอร์ม ตามปกติจะเขียนคำสั่งใน Click Event Procedure ของตัว Control นี้

	Data	Data	เป็นตัว Control ที่สามารถรวมข้อมูลกับฐานข้อมูลได้และเป็นส่วนที่ Visual Basic ให้ผู้ใช้สามารถติดต่อระหว่างตัว Control บนฟอร์มกับฟิลด์ใน Table ของฐานข้อมูล โดย Data จะทำงานกับ Database Jet ของฐานข้อมูล แต่ไม่สามารถทำงานกับ ActiveX Data Object (ADO) ได้
	Directory List box	Dir List Box	เป็น List box แบบหนึ่ง ที่แสดงไดเรกทอรีและพาร์ทที่เลือก
	Drive List box	Drive List Box	คล้ายกับ Combo box ที่ใช้เลือกชื่อของไดรฟ์ในระบบ
	File list box	File List Box	เป็น List box ชนิดพิเศษที่ใช้แสดงชื่อไฟล์ในไดเรกทอรี
	Frame	Frame	สามารถใช้เป็น Container สำหรับตัว Control อื่น
	Horizontal and Vertical Scroll Bar	HScrollBar and VScrollBar	ใช้เป็นแถบเลื่อนแบบ Stand-alone แต่มักจะไม่ค่อยมีการใช้ เพราะตัว Control อื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีแถบเลื่อนของตัวเอง แถบเลื่อนแบบ Stand-alone อาจจะใช้ในลักษณะ Slider ได้
	Image	Image	เป็นตัว Control ใช้เก็บภาพคล้ายกับ Picture Box แต่ไม่สามารถทำงานแบบ Container ได้ Image มีข้อดีที่ใช้ทรัพยากรของระบบน้อยกว่า Picture Box
	Label	Label	เป็นตัว Control ที่ใช้แสดงข้อความหรือป้ายชื่อ
	Line	Line	เป็นตัว Control ใช้สำหรับการตกแต่งด้านกราฟฟิก
	List box	List Box	เป็นตัว Control ที่เก็บรายการของค่าและให้ผู้ใช้เลือก ซึ่งสามารถเป็นการเลือกค่าเดียวหรือหลายค่าขึ้นกับการกำหนดคุณสมบัติ Multi Select
	OLE container	OLE	เป็นตัว Control ที่สามารถเป็น Host Window

			ให้กับโปรแกรมภายนอก เช่น Microsoft Excel หรืออาจจะกล่าวว่าเป็นการสร้าง Window ให้กับโปรแกรมอื่นบนโปรแกรมประยุกต์ Visual Basic
	Option button	Option Button	เป็นตัว Control ใช้กับกลุ่มตัว Control โดยให้เลือกได้เพียงตัว Control เดียวต่อครั้งหนึ่ง เมื่อมีการเลือกตัว Control ในกลุ่มแล้ว ตัว Control อื่นในกลุ่มจะเปลี่ยนจากการเลือกโดยอัตโนมัติ ถ้ามีการใช้ Option Button มากกว่า 2 กลุ่ม ต้องวางแต่ละกลุ่มใน Container เช่น Frame
	Picture box	Picture Box	ใช้แสดงภาพในฟอร์แมต BMP, DIB (Bitmap), ไอคอน (Icon), WMF (Metafile), GIF และ JPEG เป็นต้น และสามารถใช้เป็น Container สำหรับตัว Control อื่น
	Shape	Shape	เป็นตัว Control ใช้สำหรับการตกแต่งด้านกราฟฟิก
	Text box	Text Box	เป็นตัว Control ที่เป็นฟิลด์ ใช้เก็บตัวอักษรที่สามารถแก้ไขโดยผู้ใช้ได้ และได้รับการใช้งานมาก
	Timer	Timer	เป็นตัว Control พิเศษที่ไม่เห็นเมื่อเวลาเรียกใช้ วัตถุประสงค์การใช้คือการสร้าง Event ในฟอร์มแม่ โดยการเขียนคำสั่งใน Procedure ที่เจาะจงสำหรับการทำงานเบื้องหลัง เช่น การตรวจสอบสถานะของอุปกรณ์ต่อพ่วง

ตารางที่ 4-1 แสดงถึงคอนโทรลพื้นฐานของวิซวลเบสิกที่ใช้ในการสร้างโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 คุณสมบัติร่วม

1. Left, Top, Width, Height ใช้จัดตำแหน่งของอ็อบเจกต์ เช่น การวางฟอร์มที่มุมซ้ายบน มีความกว้าง 5000 Twips และสูง 3000 Tdwips

```
Form1.Left = 0
```

```
Form1.Top = 0
```

```
Form1.Width = 5000
```

```
Form1.Height = 3000
```

2. ForeColor และ BackColor ใช้กำหนดสีของข้อความและสีพื้นหลังของอ็อบเจกต์ ซึ่งสามารถกำหนดสีเป็นแบบ Palette และ system เช่น

```
กำหนดสีแบบ Palette Label1.ForeColor = vbHighlightText
```

```
กำหนดสีแบบ System Label1.BackColor = &H800000D
```

รวมถึงการกำหนดด้วยค่าคงที่, เลขฐานสิบหก เช่นตัวอย่างเป็นสีเดียวกัน

```
ค่าคงที่ Text1.BackColor = vbCyan
```

```
เลขฐานสิบ Text1.BackColor = 16776960
```

```
เลขฐานสิบหก Text1.BackColor = &HFFFF00
```

3. Font ใช้กำหนดลักษณะการแสดงผลตัวอักษร การตั้งค่าคุณสมบัติ Size, Bold, Italic, Underline และ Strikethrough เช่น

```
Text1.Font.Name = "Arial"
```

```
Text1.Font.Size = 12
```

```
Text1.Font.Bold = True
```

4. Caption, Text ใช้ในการแสดงข้อความ โดยคุณสมบัติ Caption เป็นข้อความที่ปรากฏภายในตัวคอนโทรลและไม่สามารถแก้ไขได้โดยผู้ใช้เมื่อเรียกใช้โปรแกรม เช่น

```
Label1.Caption = "Title"
```

```
Text1.Text = "Hello Word"
```

5. Enabled, Locked และ Visible โดยคุณสมบัติ Visible ใช้กำหนดการมองเห็น คุณสมบัติ Enabled และ Locked กำหนดการเข้าถึงตัว Control แยกต่างหากที่ คุณสมบัติ Enabled ถ้ากำหนดไม่ให้เข้าถึง (Enabled = False) แล้ว ตัว Control ไม่สามารถรับโฟกัสได้ ส่วนคุณสมบัติ Locked ถ้ากำหนดไม่ให้เข้าถึง (Locked = True) แล้ว ตัว Control ยังสามารถโฟกัสได้

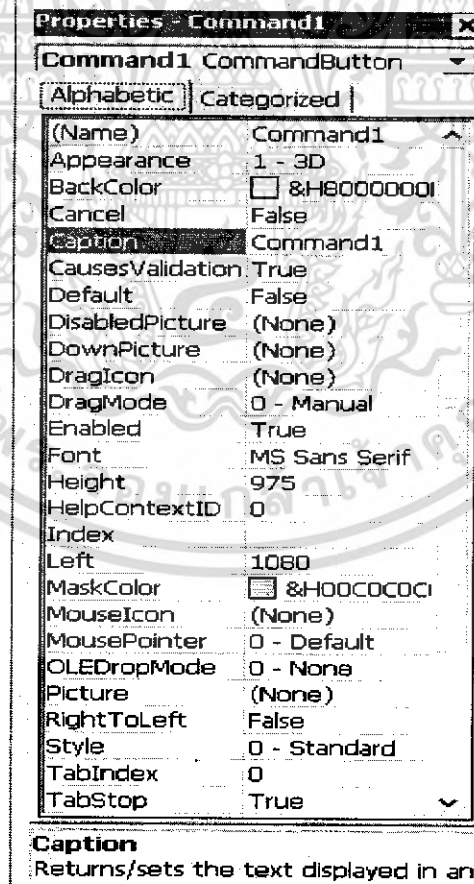
6. MousePointer และ MouseIcon ใช้กำหนดไอคอนของเมาส์เมื่อเคลื่อนที่ผ่านตัวคอนโทรล เช่น

```
Text1.MousePointer = vbCrosshair
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. คุณสมบัติอื่น ๆ ได้แก่

- คุณสมบัติ Value มีค่าตามชนิดของตัวคอนโทรล
- คุณสมบัติ Index ใช้ในการสร้าง array ของตัวคอนโทรลและมีคุณสมบัติแบบอ่านอย่างเดียว
- คุณสมบัติ Appearance เป็นลักษณะหน้าตาของคอนโทรล ตามปกติจะกำหนดค่าคุณสมบัติเริ่มต้นเป็น 3 มิติ การกำหนดค่าทำได้ในเวลาออกแบบ และเป็นแบบอ่านอย่างเดียว เมื่อมีการเรียกใช้
- คุณสมบัติ Border Style คือคุณสมบัติเส้นขอบ มีคอนโทรลสนับสนุน ได้แก่ Text box, Label, Frame, Picture box, Image และ OLE โดยถ้าตั้งค่าเป็น 0-none จะไม่มีเส้นขอบ ถ้าตั้งค่าเป็น 1-Fixed จะมีเส้นขอบ
- คุณสมบัติ ToolTip เป็นหน้าต่างสี่เหลี่ยมขนาดเล็กแสดงคำอธิบายสั้น ๆ ซึ่งปรากฏขึ้นเมื่อเมาส์เคลื่อนที่ไปอยู่เหนือตัว control หรือไอคอน

ตารางที่ 4-2 แสดงถึงการกำหนดคุณสมบัติของคอนโทรลที่ใช้ในการสร้างโปรแกรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 เมธอดร่วม

1. Move ใช้ในการย้ายอ็อบเจกต์ หรือตัวคอนโทรล พร้อมทั้งปรับขนาดในเวลาเดียวกัน มีไวยากรณ์คือ

```
[object.]Move [Left, Top, Width, Height]
```

2. Refresh ใช้ในการวาดตัวคอนโทรลใหม่ ตามปกติไม่ใช้เนื่องจาก Visual Basic มีการปรับค่าโดยอัตโนมัติแต่สามารถใช้ได้ในกรณีที่ต้องการให้มีการปรับคุณสมบัติทันที เช่น

```
Dim i As Integer
```

```
For i = 1000 to 1 Step - 1
```

```
Label1.Caption = (str (i))
```

```
Label1.Refresh
```

```
Next
```

3. SetFocus ใช้ย้ายโฟกัสไปที่คอนโทรลตัวที่ระบุ เช่น

```
Text1.SetFocus
```

4.5 อีเวนต์ร่วม

1. Click และ DblClick Event โดย Click Event จะเกิดเมื่อผู้ใช้กดปุ่มเมาส์ด้านซ้ายบนตัวคอนโทรล และ DblClick Event เกิดเมื่อเป็นการปุ่มเมาส์ด้านซ้ายแบบดับเบิลคลิก

2. Change Event เป็นอีเวนต์พื้นฐานที่เกิดเมื่อข้อมูลของตัวคอนโทรลมีการเปลี่ยนแปลง

3. GotFocus และ LostFocus Event ซึ่ง GotFocus Event เกิดขึ้นเมื่อตัวคอนโทรลได้รับการโฟกัส เช่นเมื่อเมาส์เลื่อนมาถึง และ LostFocus Event จะเกิดเมื่อการโฟกัสออกไปจากตัวคอนโทรล

4. KeyPress, KeyDown และ KeyUp Event เป็นอีเวนต์ ที่เกิดเพื่อกดปุ่มแป้นพิมพ์ ขณะที่ตัวคอนโทรลได้รับการโฟกัส โดยมีลำดับดังนี้ KeyDown (เมื่อผู้ใช้กดปุ่มแป้นพิมพ์) KeyPress (Visual Basic แปลปุ่มนั้นเป็นรหัส ANSI) และ Keyup (เมื่อปล่อยปุ่มแป้นจากพิมพ์)

5. MouseDown, MouseUp และ MouseMove Event เป็นอีเวนต์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีการคลิก, ปล่อย หรือย้ายของเมาส์บนตัว Control

โดยลำดับการเกิด Click Event มีลำดับ คือ MouseDown -> MouseUp -> Click -> MouseMove ลำดับการเกิด DblClick Event มีลำดับ คือ MouseDown -> MouseUp -> Click -> MouseMove -> DblClick -> MouseUp -> MouseUp

4.6 อีเวนต์ของฟอร์ม

อีเวนต์ของฟอร์มเป็นอ็อบเจกต์ที่ใช้ในการติดต่อกับผู้ใช้งาน ดังนี้

1. Load Event เป็นอีเวนต์ที่เกิดขึ้นต่อจาก Initialize Event ใช้ในการกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับฟอร์มและอ็อบเจกต์
2. Resize Event เกิดขึ้นก่อนที่จะเห็นฟอร์ม โดยอีเวนต์สามารถใช้ในการปรับตัวคอนโทรลให้พอดีกับฟอร์ม นอกจาก Resize event เกิดขึ้นผู้ใช้ปรับขนาดฟอร์มเอง
3. Unload Event เป็นช่วงสุดท้ายก่อนที่โปรแกรมจะถูกปิด อีเวนต์นี้เกิดเมื่อผู้ใช้ปิดโปรแกรมก่อนที่โปรแกรมจะถูกปิด เราสามารถแจ้งข่าวสารให้ผู้ใช้ได้ เช่น ถ้ามถึงการบันทึกข้อมูลก่อนออกจากโปรแกรม ถ้าไม่มีการยกเลิกการ Unload ขึ้นต่อไป วิวสเบสิกจะทำการยกเลิกตัว คอนโทรล ปิดฟอร์ม และยกเลิกทรัพยากรต่าง ๆ ของวินโดว์

4.7 โพรซีเจอร์และฟังก์ชัน

โพรซีเจอร์หรือฟังก์ชันเป็นส่วนที่ใช้เขียน โปรแกรมลงไป ซึ่งสามารถช่วยลดความซ้ำซ้อนของโปรแกรมแต่ละส่วน สำหรับโพรซีเจอร์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. โพรซีเจอร์เหตุการณ์ จะทำงานเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ขึ้นกับอ็อบเจกต์ เช่น เมื่อผู้ใช้คลิกปุ่ม “Start” ถ้าหากภายในปุ่มมีโพรซีเจอร์อยู่ ก็จะเกิดการทำงานตามคำสั่งในโพรซีเจอร์ตันที่
2. โพรซีเจอร์ที่กำหนดเอง เป็นโพรซีเจอร์แบบทั่วไป หลังจากสร้างขึ้นแล้วเราสามารถเรียกใช้ได้ทันที เพียงแค่อ้างชื่อของโพรซีเจอร์ตันที่เท่านั้น

โพรซีเจอร์และฟังก์ชัน

ลักษณะของฟังก์ชันจะคล้ายกับโพรซีเจอร์ เพียงแต่ฟังก์ชันจะมีการส่งค่ากลับไปยังโปรแกรมที่เรียกฟังก์ชันนั้นมาใช้

4.8 การประกาศตัวแปร

การประกาศตัวแปรมีคำสั่งแตกต่างกันไปตามชนิดของการใช้งานดังนี้

- Static: ตัวแปรนี้จะใช้ได้เฉพาะภายใน โพรซีเจอร์ตันที่นั้นและค่าในตัวแปรจะถูกเก็บไว้ตลอดเวลา แม้ว่าจะออกโพรซีเจอร์ไปแล้วก็ตาม

- Dim : มีลักษณะเป็น Static แต่สามารถประกาศตัวแปรได้ 2 ที่ คือ ในโพรซีเจอร์ และ General Declarations (ส่วนแรกของโปรแกรมใช้ในการประกาศตัวแปร) หากประกาศในโพรซีเจอร์แล้ว เมื่อออกจากโพรซีเจอร์แล้ว ค่าในตัวแปรจะถูกรีเซ็ตใหม่อัตโนมัติ ดังนั้นในแต่ละโพรซี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจอร์อาจมีตัวแปรชื่อซ้ำกันได้ โดยไม่มีผลต่อกัน แต่การประกาศตัวแปรบน General Declarations จะทำให้โพสิเจอร์ทุกตัวบนฟอร์มนั้นสามารถเรียกใช้ได้ และหากมีการเปลี่ยนแปลงค่าในโพสิเจอร์ใด ๆ แล้ว ก็จะมีผลไปกับโพสิเจอร์อื่น ๆ ด้วย

- Private: มีรูปแบบเช่นเดียวกับ Dim แต่ประกาศได้ที่ General Declarations เท่านั้น และจะใช้ได้เฉพาะบนฟอร์มนั้นเท่านั้น

- Public: มีรูปแบบเช่นเดียวกับ Private แต่สามารถใช้ได้ในทุก ๆ ฟอร์มบนโปรแกรม

ประเภทข้อมูล	ประเภท	ขนาด	การเก็บข้อมูล หรือ ช่วงข้อมูล
Integer	จำนวนเต็ม	2 ไบต์	-32,768 ถึง 32,767
Long	จำนวนเต็ม	4 ไบต์	-2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647
Boolean	จำนวนเต็ม	2 ไบต์	เก็บค่า 0 และ -1 ซึ่งแทน False หรือ True
Byte	จำนวนเต็ม	1 ไบต์	เก็บค่าในช่วง 0 ถึง 255
Single	จำนวนทศนิยม	4 ไบต์	ค่าลบ -3.402823E38 ถึง -1.401298E-45 ค่าบวก 1.401298E-45 ถึง 3.402823E38
Double	จำนวนทศนิยม	8 ไบต์	ค่าลบ -1.79769313486232E308 ถึง -4.94065645841247E-324 ค่าบวก 4.94065645841247E-324 ถึง 1.79769313486232E308
Currency	จำนวนทศนิยม (4 ตำแหน่ง)	8 ไบต์	-922,337,203,477.5808 ถึง -922,337,203,477.5807
Decimal	จำนวนทศนิยม	8 ไบต์	ค่าที่ไม่มีทศนิยม +/- 79,228,162,514,264,337,593,543,950,335 ค่าที่มี ทศนิยม +/- 7.92281625142643 37593543950335 และมีทศนิยม 28 ตำแหน่ง
String	ข้อความ	-	-
Date	วันที่/เวลา	8 ไบต์	เก็บค่าระหว่าง 1 มกราคม ค.ศ. 100 ถึง 31 ธันวาคม ค.ศ. 9999 และเวลาใด ๆ Date ใช้ 8 ไบต์ เหมือนกับ Double แต่โครงสร้างมีความแตกต่างกัน โดยส่วนจำนวนเต็มเป็นสารสนเทศของวันและทศนิยมเป็นส่วนเป็นเวลา

ตารางที่ 4-3 แสดงถึงประเภทของข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างตัวแปร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9 คำสั่งพื้นฐาน

คำสั่งพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างโปรแกรม ได้แก่

- คำสั่งเงื่อนไข If... Then...Else...End If มีรูปแบบดังนี้

If
< เงื่อนไขที่ทำการเปรียบเทียบ >

Then
< ถ้าเงื่อนไขเป็นจริงเขียน โค้ดดังนี้ >

Else
< ถ้าเงื่อนไขไม่เป็นจริง เขียน โค้ดดังนี้ >

End If

- คำสั่งเงื่อนไข Select Case มีรูปแบบดังนี้

Select Case
< ชื่อตัวแปรที่ต้องนำไปเปรียบเทียบ >

Case
< ค่าที่กำหนดสำหรับเปรียบเทียบ >

< กรณีค่าตัวแปรเปรียบเทียบตรงกับค่าที่กำหนดไว้ จะทำคำสั่งในส่วนนี้ >

Case
< ค่าอื่นที่ต้องการเปรียบเทียบ >

< กรณีค่าตัวแปรเปรียบเทียบตรงกับค่าที่กำหนดไว้ จะทำคำสั่งในส่วนนี้ >

Case Else
< กรณีนอกเหนือจากข้างต้น จะทำคำสั่งในส่วนนี้ >

End Select

- คำสั่งวนรอบแบบ for...Next มีรูปแบบดังนี้ คือ

For
< ชื่อตัวแปรประเภทตัวเลข > = < ค่าเริ่มต้น > to < ค่าสิ้นสุด >

< โปรแกรมที่ต้องการให้ทำงานวนรอบ >

Next < ชื่อตัวแปร >

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คำสั่งวนรอบแบบ Do Until หรือ While...Loop มีรูปแบบดังนี้ คือ

Do While/Until

< เงื่อนไขการเปรียบเทียบ >

< คำสั่งที่ต้องการให้ทำงานวนรอบ >

Loop

- คำสั่งวนรอบแบบ Do...Until หรือ While...Loop มีรูปแบบดังนี้ คือ

Do

< คำสั่งที่ต้องการให้ทำงานวนรอบ >

Loop While/Until

< เงื่อนไขการเปรียบเทียบ >

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ความรู้เบื้องต้นของพอร์ตขนาน

- รู้จักกับพอร์ตขนาน (Parallel Port/printer Port)
- ลักษณะสัญญาณของพอร์ตขนาน
- รูปแบบการติดต่อข้อมูลผ่านพอร์ตขนาน
- เหตุผลในการเลือกใช้งานพอร์ตขนาน

ความรู้เบื้องต้นของพอร์ตขนาน

ในการประยุกต์ใช้งานอุปกรณ์เชื่อมต่อ (Interface) นั้นเรามีการใช้งานพอร์ตขนาน หรือ Parallel Port อย่างแพร่หลาย โดยจุดเริ่มต้นคือการนำมาใช้งานกับพริ้นเตอร์จนทำให้บางคนเรียกว่า Printer Port ก็มี ซึ่งพอร์ตขนานนั้นมีความสามารถ และความน่าสนใจอยู่หลายอย่างจึงจำจะเข้าใจพื้นฐานกันก่อนเพื่อให้การสร้างแอปพลิเคชันในภายหลังทำได้อย่างเข้าใจ และรวดเร็ว

5.1 รู้จักกับพอร์ตขนาน

พอร์ตขนาน หรือ parallel Port นั้นเดิมเรียกว่า Printer Port เพราะการใช้งานส่วนใหญ่นับพอร์ตขนานเป็นการใช้งาน โดยต่อกับพริ้นเตอร์เป็นหลัก โดยที่พอร์ตขนานนั้นสามารถให้ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลได้รวดเร็วกว่าพอร์ตอนุกรมราว 8 – 10 เท่า ซึ่งสามารถส่งข้อมูลขนาน 8 บิตได้เลย

ลักษณะหัวต่อของพอร์ตขนานจะเป็นแบบ D-type 25 pin ตัวเมียอยู่หลังเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วไป ปกติแล้วจะใช้ในการติดต่อกับเครื่องพริ้นเตอร์

อย่างไรก็ตามนอกจากพอร์ตขนานจะใช้ติดต่อกับเครื่องพริ้นเตอร์แล้ว ยังสามารถใช้งานเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ ได้อีก ซึ่งการใช้พอร์ตขนานในงานในการเชื่อมต่อนั้นถูกใช้งานกันอย่างแพร่หลายมาก ทั้งนี้เพราะสามารถรับและส่งข้อมูลในลักษณะขนานได้ ทำให้นำไปใช้ในการควบคุมอุปกรณ์ภายนอกได้เป็นอย่างดี อีกทั้งลักษณะแรงดันที่จ่ายออกมาก็เป็น TTL โดยสัญญาณลอจิก “1” จะเท่ากับ 5 โวลต์และลอจิก “0” จะเท่ากับศูนย์โวลต์ทำให้ง่ายในการออกแบบวงจรและการประยุกต์ใช้งาน

ข้อเสียก็คือไม่สามารถทำงานในระยะทางไกล ๆ ได้เพราะจะเกิดความผิดพลาดของข้อมูลได้ง่าย เนื่องจากแรงดันไม่สม่ำเสมอ และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในเรื่องของสายเพราะต้องใช้

สายสัญญาณหลายเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอร์ตขนานของเครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยสัญญาณทั้งหมด 25 เส้นสัญญาณ แต่ใช้งานกันจริงๆ 17 เส้นสัญญาณ โดยสัญญาณจะแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ตามลักษณะหน้าที่ของสัญญาณ ประกอบด้วย

- Data Port จำนวน 8 เส้นสัญญาณ
- Status Port จำนวน 5 เส้นสัญญาณ
- Control Port จำนวน 4 เส้นสัญญาณ

5.2 ลักษณะของสัญญาณ

ขาสัญญาณของพอร์ตขนานแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

DATA PORT

Data Port จะมีอยู่ 8 ขา หรือ 8 pin (ตั้งแต่ขาที่ 2 ถึงขาที่ 9) บางทีมักจะถูกเรียกว่า DATA REGISTER ซึ่ง Register ตัวนี้จะส่งค่าได้อย่างเดียวไม่สามารถรับค่าได้

Name	Read / Write	Bit No.	Signal Name
Data Port	Write	Bit 7	Data 7 (pin 9)
		Bit 6	Data 6 (pin 8)
		Bit 5	Data 5 (pin 7)
		Bit 4	Data 4 (pin 6)
		Bit 3	Data 3 (pin 5)
		Bit 2	Data 2 (pin 4)
		Bit 1	Data 1 (pin 3)
		Bit 0	Data 0 (pin 2)

STATUS PORT

Status Port เป็นพอร์ตที่อ่านได้อย่างเดียวไม่สามารถเขียนข้อมูลได้ พอร์ตนี้จะมีสัญญาณเข้าอยู่ 5 สัญญาณ และสัญญาณ IRQ กับสัญญาณสแกนไว้อีกสองบิต โดยสัญญาณ Busy จะ Active Low

Name	Read / Write	Bit No.	Signal Name
------	--------------	---------	-------------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนเพื่อการใช้งานนั้น ไม่อนุญาตให้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Status Port	Read	Bit 7	Busy
		Bit 6	nAck
		Bit 5	PaperEnd
		Bit 4	Select
		Bit 3	nError
		Bit 2	IRQ (Not)
		Bit 1	Reserved
		Bit 0	Reserved

สำหรับลักษณะการทำงานของแต่ละบิตใน Status Port

- Bit 7 Busy เมื่อ Active หมายถึงพริ้นเตอร์จะไม่รับข้อมูล
- Bit 6 nAck เมื่อ Active หมายถึงพริ้นเตอร์พร้อมที่จะทำงาน (Active Low)
- Bit 5 Paper End เมื่อ Active หมายถึงพริ้นเตอร์ไม่มีกระดาษ
- Bit 4 Select เมื่อ Active หมายถึงเลือกพริ้นเตอร์
- Bit 3 nError เมื่อ Active หมายถึงพริ้นเตอร์เกิดข้อผิดพลาด (Active Low)
- Bit 2 , Bit 1 , Bit 0 ไม่ใช่

5.3 CONTROL PORT

Control Port เป็นพอร์ตที่ใช้ในการควบคุมพริ้นเตอร์ สัญญาณในกลุ่มนี้จะ Active Low ยกเว้น สัญญาณ Intialize เท่านั้นที่ไม่ถูก Invert

Name	Read / Write	Bit No.	Signal Name
Control Port	Read / Write	Bit 3	nESelect (pin 17)
		Bit 2	nInitialize (pin 16)
		Bit 1	nAutoFeed (pin 14)
		Bit 0	nStrobe (pin 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการทำงานของแต่ละบิตใน Control Port

- Bit 3 nSelect Printer เมื่อ Active หมายถึงเลือกพรินเตอร์
- Bit 2 nInitialize เมื่อ Active หมายถึงรีเซ็ตพรินเตอร์
- Bit 1 nAuto Feed เมื่อ Active หมายถึงพรินเตอร์กระทำ Line Feed
- Bit 0 nStrobe เมื่อ Active หมายถึงการบอกให้พรินเตอร์ทราบว่ามีข้อมูลเข้ามาแล้ว

สรุปลักษณะสัญญาณของพอร์ตขนานทั้งหมด

สำหรับลักษณะของสัญญาณของพอร์ตขนานทั้งหมดมีรายละเอียดดังตาราง

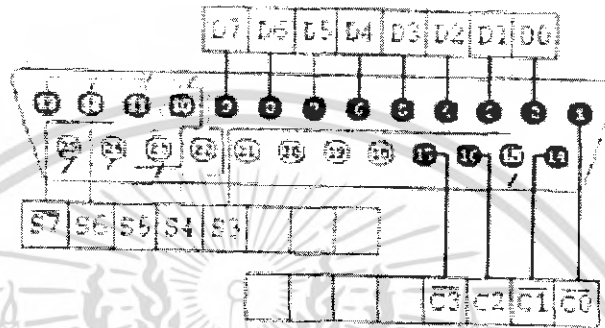
Pin No. (D-Type 25)	Signal Name	Bit	Direction (In / Out)
1	nStrobe	-C0	Output
2	Data 0 (Bit 0)	D0	Output
3	Data 0 (Bit 0)	D1	Output
4	Data 0 (Bit 0)	D2	Output
5	Data 0 (Bit 0)	D3	Output
6	Data 0 (Bit 0)	D4	Output
7	Data 0 (Bit 0)	D5	Output
8	Data 6 (Bit 6)	D6	Output
9	Data 7 (Bit 7)	D7	Output
10	nAcK	S6	Input
11	Busy	-S7	Input
12	PaperEnd	S5	Input
13	Select	S4	Input
14	nAutoFeed	-C1	Output
15	nError	S3	Input
16	nInitialize	C2	Output
17	nSelectPrinter	-C3	Output
18 - 25	Ground		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Pin Outs

สำหรับการต่ออุปกรณ์ภายนอกเข้ากับพอร์ตขนานที่ขาต่าง ๆ จะมีทิศทางของการรับส่งข้อมูล หรือ Pin Out ของพอร์ตขนานดังนี้

ส่วนหน้าตาของพอร์ตจริง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 5- 1 แผนผังของสายสัญญาณในพอร์ตขนาน

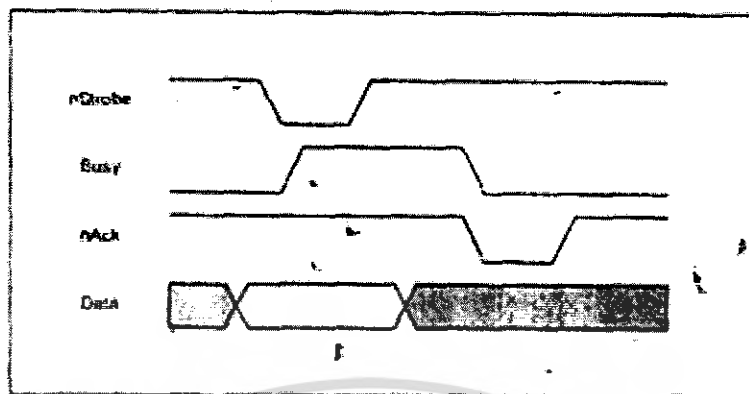
- 8 Output pins DATA PORT
- 5 Input pins (1 invert)
- 4 Output pins (3 invert) CONTROL PORT
- 8 pins Ground

5.4 รูปแบบการติดต่อผ่านทางพอร์ตขนาน

เมื่อมีการติดต่อกับอุปกรณ์ หรือพรีนเตอร์ใด ๆ ผ่านทางพอร์ตขนานนั้นการทำงานจะเริ่มจากคอมพิวเตอร์จะส่งสัญญาณข้อมูลขนาด 8 บิต ออกทาง Data Port แล้วสร้างสัญญาณ Strobe ให้เป็น Low ส่งไปยังอุปกรณ์ หรือพรีนเตอร์เพื่อบอกให้ทราบว่ามีข้อมูลพร้อมเตรียมจะส่งให้แล้ว

จากนั้นคอมพิวเตอร์จะรอรับการตอบกลับจากอุปกรณ์ หรือพรีนเตอร์ที่ติดต่อกับพอร์ตขนานนั้น โดยสิ่งที่ตอบกลับมามีอยู่ 2 ลักษณะคือ

- สัญญาณ nAck เพื่อเป็นการแสดงว่าอุปกรณ์ หรือพรีนเตอร์พร้อมที่จะรับสัญญาณข้อมูล โดยจะสร้างสัญญาณ Acknowledge เป็น Low
- สัญญาณ Busy เพื่อเป็นการแสดงว่าอุปกรณ์ หรือพรีนเตอร์ไม่ว่าง ไม่พร้อมรับข้อมูล

รูปที่ 5-2 ลักษณะสัญญาณ

จากรูปข้างต้นเราสามารถสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาณที่ใช้ในพอร์ตขนานได้ดังตาราง

สัญญาณ	ผู้ส่ง	สิ่งที่ส่ง	ผู้รับ
ข้อมูล 8 บิต	คอมพิวเตอร์	ข้อมูลที่คอมพิวเตอร์ส่งไปที่พอร์ต	พอร์ตขนาน
Strobe	คอมพิวเตอร์	แจ้งให้พอร์ตทราบว่าข้อมูลชุดใหม่ส่งมา	พอร์ตขนาน
Acknowledge	พอร์ตขนาน	ตอบกลับว่าพร้อมรับข้อมูลแล้ว	คอมพิวเตอร์
Busy	พอร์ตขนาน	ตอบกลับว่าไม่พร้อม	คอมพิวเตอร์
Error	พอร์ตขนาน	แจ้งข้อผิดพลาดกลับมาให้คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์
Reset	คอมพิวเตอร์	ให้รีเซ็ตข้อมูล หรือรีเซ็ตพริ้นเตอร์	พอร์ตขนาน

Port Address

แอดเดรสของพอร์ตขนานนั้นมักจะอยู่ที่ตำแหน่ง 378H สำหรับ LPT1 และ 278H สำหรับ LPT2 ซึ่งการหาหมายเลขพอร์ตของพริ้นเตอร์นั้นเราสามารถทำได้ง่าย ๆ โดยการคลิกที่ Start > Settings > Control Panel

จากนั้นให้เลือกที่ System > Device Manager > Ports(COM & LPT) จากนั้นให้เลือก Printer Port แล้วคลิกที่ Properties แล้วเลือก Resources เราก็จะทราบ Address ของหมายเลขพอร์ตตามที่เราต้องการ

รูปที่ 5-3 วิธีตรวจสอบ Address ของพอร์ตขนาน

5.5 ทำไมจึงเลือกใช้งานพอร์ตขนาน

หลายคนอาจสงสัยว่าพอร์ตขนานนั้นน่าจะใช้งานเฉพาะกับพริ้นเตอร์ ทำไมจึงนำมาแนะนำ หรือมีการประยุกต์ใช้งานกันหลากหลาย ซึ่งก็มีเหตุผลหลาย ๆ อย่างที่ทำให้มีการเลือกใช้งานพอร์ตขนาน

1. ความเข้ากันได้กับคอมพิวเตอร์ เพราะพอร์ตขนานนั้นใช้งานได้กับพีซีแทบทุกรุ่น ซึ่งพอร์ตขนานนั้นถือเป็นพอร์ตมาตรฐาน ใครจะนำมาประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นพริ้นเตอร์อย่างเดียว ทำให้เราไม่ต้องกังวลว่าสร้างวงจรแล้วจะไม่สามารถใช้งานร่วมกันได้
2. ความประหยัด การที่ใช้งานพอร์ตขนานจะช่วยลดความจำเป็นในการที่ต้องการการ์ดเข้าไปเสียบในเมนบอร์ดของพีซี ซึ่งถือว่ามีจำนวนช่องเสียบ หรือสล็อตที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้การนำไปใช้งานประหยัดทั้งเนื้อที่ และยืดหยุ่นมากเมื่อต้องใช้กับเครื่องอื่น ๆ อีก ทั้งปัจจุบันอุปกรณ์ที่สนับสนุนชิ้นส่วนอะไหล่เกี่ยวกับพอร์ตขนานก็มีมากทำให้หาซื้อได้ง่ายมาก
3. ความปลอดภัย การที่สร้างอุปกรณ์แล้วเชื่อมต่อด้วยพอร์ตขนานนั้นช่วยให้เราไม่ต้องแกะเคสเพื่อเสียบการ์ด ซึ่งจะช่วยลดความเสียหายระหว่างการทำงาน การสึกหรอของช่องเสียบเนื่องจากต้องเสียบเข้าออกออกการ์ดบ่อย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. งานที่ต้องการช่องสัญญาณกว้าง และเร็ว การใช้งานพอร์ตนานทำให้เราส่งข้อมูลแบบขนานซึ่งทำให้ส่งข้อมูลได้พร้อม ๆ กัน การทำงานจึงรวดเร็วกว่าพอร์ตอนุกรม (แต่อาจให้ระยะทำการที่สั้นกว่าพอร์ตอนุกรม)

การเขียนโปรแกรมเพื่อส่งข้อมูลออกทางพอร์ตนาน

- รูปแบบการเชื่อมต่อบอร์ดทดลองกับพีซี
- เขียนโปรแกรมควบคุมหลอด LED
- สร้างโปรแกรมไฟวิ่งด้วย Visual Basic
- สร้างไฟวิ่งแบบ Advance

5.6 การเขียนโปรแกรมเพื่อส่งข้อมูลออกทางพอร์ตนาน

ในบทนี้จะเริ่มเข้าสู่การเขียนโปรแกรมเพื่อติดต่อกับบอร์ดทดลองโดยการส่งข้อมูลออกไปผ่านพอร์ตนาน ซึ่งในบทนี้จะเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตนานของเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการควบคุมการทำงานของหลอดแสดงผล (LED) ให้แสดงผลในลักษณะติด หรือดับตามรูปแบบที่เราต้องการ ซึ่งบทนี้จะเป็พื้นฐานสำคัญมากสำหรับการควบคุมฮาร์ดแวร์ชนิดอื่น ๆ ผ่านพอร์ตนาน

5.7 รูปแบบการเชื่อมต่อบอร์ดกับพีซี

ในการนำบอร์ดทดลองที่ได้มาทดสอบการทำงานร่วมกับพีซีของเรานั้นมีรูปแบบการเชื่อมต่อ (Interface) ดังนี้

รูปที่ 5-4 รูปแบบของการเชื่อมต่อบอร์ดทดลองในการส่งข้อมูล

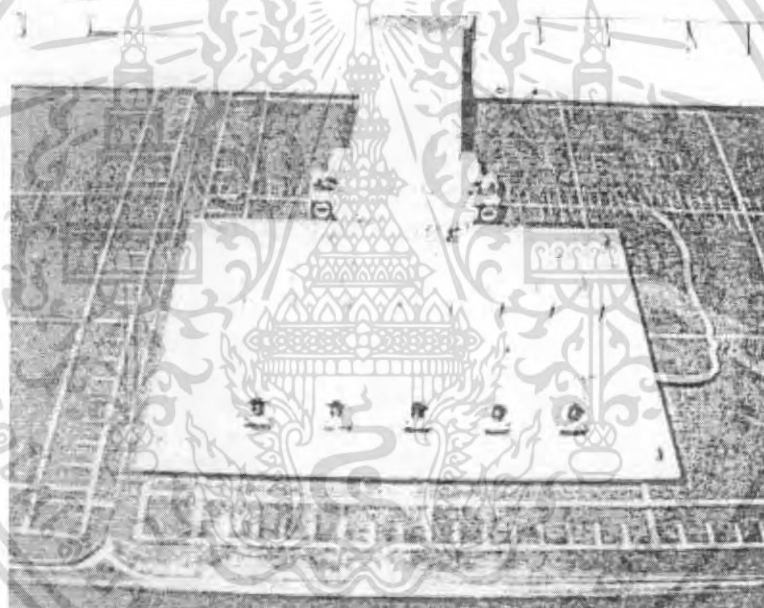
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปเราจะนำบอร์ดทดลองที่ได้จากการสร้างตามวิธีการในบทที่แล้วมาเชื่อมต่อกับพีซี ซึ่งจะต้องมีอุปกรณ์สำคัญก็คือ สายเชื่อมพอร์ตขนาน จากนั้นเราจะทดลองเขียน โปรแกรมด้วย Visual Basic แล้วตั้งงานการแสดงผล LED ที่บอร์ดทดลอง

ในการเขียน โปรแกรมจะใช้โปรซีเจอร์ Out จากไฟล์ inpout32.dll โดยมีรูปแบบการ เรียกใช้งานดังนี้

Out port number , data

โปรซีเจอร์ Out จะใช้สำหรับส่งข้อมูลออกทางพอร์ตขนาน โดยที่ค่าของ portnumber จะเท่ากับ H378 สำหรับ LPT1 และ H278 สำหรับ LPT2 ส่วน data นั้นสามารถกำหนดค่าให้มี ค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 255

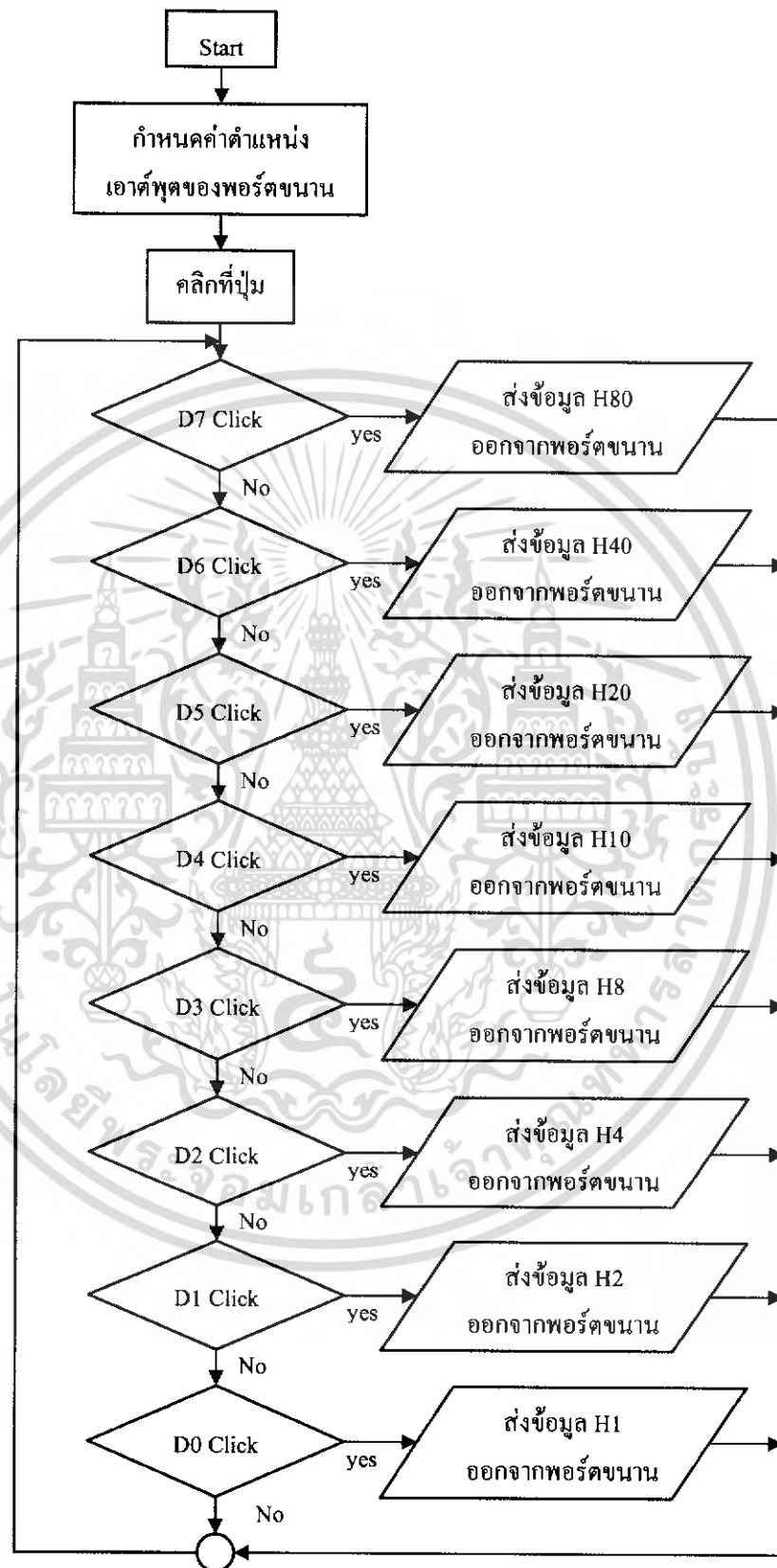
รูปที่ 5-5 การเชื่อมต่อบอร์ดทดลองกับ PC ผ่านสายเชื่อมต่อ

5.8 เริ่มเขียนโปรแกรมควบคุมหลอดแสดงผล

ก่อนที่เราจะเริ่มเขียนโปรแกรม เราควรเขียนระบบงานด้วยโฟลว์ชาร์ตกันก่อน ทั้งนี้ก็เพื่อทำความเข้าใจกับระบบงานของโปรแกรมที่สร้างขึ้น และการทำงานของบอร์ดทดลองที่สัมพันธ์กัน

สำหรับโปรแกรมที่เราจะเขียนในตัวอย่างแรกนี้ จะเป็นการส่งข้อมูลออกจากพอร์ตขนาน เพื่อนำไปควบคุมหลอดแสดงผล โดยข้อมูลในแต่ละข้อมูลจะถูกส่งออกไปเมื่อมีการคลิกที่ปุ่ม (ที่สร้างด้วยคอนโทรล CommandButton) ซึ่งแต่ละปุ่มจะมีค่าประจำตำแหน่งเพื่อไปจับหลอด LED ในแต่ละตำแหน่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

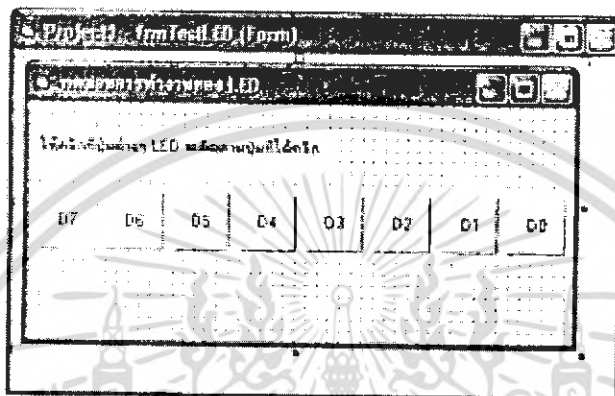
รูปที่ 5-6 โฟลว์ชาร์ตการทำงานของโปรแกรมควบคุมหลอดแสดงผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการเขียน โปรแกรม

สำหรับตัวอย่างแรกเราจะเริ่มการทำงานแบบง่าย ๆ ดังนี้

1. ให้ทำการเปิด Project ใหม่โดยคลิกที่ File > New Project ให้เลือก Standard EXE เพื่อเปิดฟอร์มขึ้นมา
2. เมื่อมีฟอร์มขึ้นมาแล้วให้นำเอาคอนโทรล CommandButton จำนวน 8 ตัวมาวางดังรูป

รูปที่ 5-7 หน้าตาของโปรแกรม

3. กำหนดค่าพรีอพเพอร์ตี้ของคอนโทรลต่าง ๆ ดังตาราง

คอนโทรล	พรีอพเพอร์ตี้	ค่าที่กำหนด
Form	Name	frmTestLED
	Caption	ทดสอบการทำงานของ LED
Label	Name	lblInfo
	Caption	ให้คลิกที่ปุ่มต่าง ๆ LED จะติดตามปุ่มที่ได้คลิก
CommandButton	Name	BtnD7
	Caption	D7
CommandButton	Name	BtnD6
	Caption	D6
CommandButton	Name	BtnD5
	Caption	D5
CommandButton	Name	BtnD4
	Caption	D4
CommandButton	Name	BtnD3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Caption	D3
CommandButton	Name	BtnD2
	Caption	D2
CommandButton	Name	BtnD1
	Caption	D1
CommandButton	Name	BtnD0
	Caption	D0

4. เขียนโค้ดคำสั่งเพื่อควบคุมการทำงานของโปรแกรม โดยเริ่มจากการประกาศพรอซีเจอร์ที่จำเป็นต้องใช้ โดยเป็นพรอซีเจอร์ที่เก็บในไฟล์ inpout32.dll ดังนี้

```

· ประกาศพรอซีเจอร์โดยเรียกใช้จากไฟล์ inpout32.dll
Private Declare Sub Out Lib "inpout32.dll" Alias "Out32" (ByVal PortAddress
As Integer, _ ByVal Value As Integer)
· ตัวแปรแบบ Global สำหรับเก็บหมายเลขพอร์ตขนาน
Public pwrite As Integer

```

5. สำหรับการงานเมื่อเริ่มต้น เราจะใช้ตัวแปรแบบ Global ที่ชื่อ pwrite เก็บค่าไว้

```

Private Sub Form_Load()
    Pwrite = &H378
End Sub

```

6. สำหรับโค้ดในการทำงานเมื่อคลิกปุ่มต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

```

Private Sub btnD7_Click()
    Out pwrite , &H80
End Sub

```

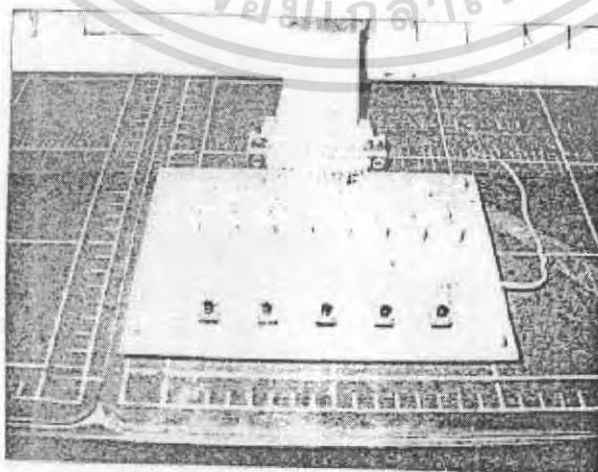
```

Private Sub btnD6_Click()
    Out pwrite , &H40
End Sub

```

<pre>Private Sub btnD5_Click() Out pwrite , &H20 End Sub</pre>
<pre>Private Sub btnD4_Click() Out pwrite , &H10 End Sub</pre>
<pre>Private Sub btnD3_Click() Out pwrite , &H8 End Sub</pre>
<pre>Private Sub btnD2_Click() Out pwrite , &H4 End Sub</pre>
<pre>Private Sub btnD1_Click() Out pwrite , &H2 End Sub</pre>
<pre>Private Sub btnD0_Click() Out pwrite , &H1 End Sub</pre>

7. ก่อนจะรัน โปรแกรมให้ต่อบอร์ดที่เราประกอบไว้แล้วกับพอร์ตขาน LPT1 ของคอมพิวเตอร์ผ่านสายเชื่อมพอร์ตขาน จะเห็นว่าหลอดไฟทุกหลอดของ LED จะติดหมด

รูปที่ 5 - 8 LED ทุกหลอดติดหมดเมื่อเริ่มทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เมื่อเรียบร้อยแล้วจึงกดปุ่ม <F5> เพื่อรันโปรแกรม ให้ทดลองคลิกที่ปุ่มต่าง ๆ ตั้งแต่ D0 ถึง D7 หลอดสังเกตุที่หลอด LED จะติดสว่างตามจังหวะการคลิกที่ปุ่มต่าง ๆ เช่น ถ้าคลิกที่ D7 หลอด LED ดวงที่ 7 ก็จะติดสว่าง ส่วนหลอด LED ดวงอื่น ๆ ก็จะดับ และถ้าเราคลิกที่ D5 หลอด LED ดวงที่ 5 ก็จะติดสว่างเช่นกัน

รูปที่ 5-9 ผลการทำงานของแอปพลิเคชัน

คำอธิบาย

จากที่กล่าวไปแล้วว่า Visual Basic ไม่สามารถเข้าถึงระบบฮาร์ดแวร์ได้โดยตรง แต่ต้องใช้การส่งงานจากโปรซีเจอร์ Out ที่เก็บในไฟล์ inpout32.dll เข้ามาช่วย ซึ่งเราจะเรียกใช้โปรซีเจอร์ Out ได้เช่นเดียวกับวิธีการเรียกใช้ฟังก์ชัน Windows API นั่นคือ จะต้องประกาศชื่อโปรซีเจอร์ที่เก็บในไฟล์ดังกล่าวเสียก่อน

ต่อมาเราจะเขียนโค้ดควบคุมการทำงาน โดยเรากำหนดให้มีการส่งข้อมูลออกทางพอร์ตขนาน โดยกำหนดแอดเดรสของพอร์ตขนานผ่านตัวแปร Pwrite = &H378 และทำการเขียนคำสั่งให้โปรแกรมส่งข้อมูลออกไปจากพอร์ตขนาน ซึ่งเมื่อมีการคลิกที่ปุ่มใดในหน้าจอโปรแกรมก็จะทำให้หลอด LED ติดสว่างตรงกับที่ได้คลิกผ่านหน้าจอ โดยหลอด LED แต่ละหลอดก็เปรียบเหมือนแต่ละบิตของข้อมูลที่ส่งไปยังพอร์ตขนาน

- ปุ่ม D0 แทนด้วย &H1 ซึ่งเท่ากับ 1 หรือ 20
- ปุ่ม D1 แทนด้วย &H2 ซึ่งเท่ากับ 2 หรือ 21
- ปุ่ม D2 แทนด้วย &H4 ซึ่งเท่ากับ 4 หรือ 22
- ปุ่ม D3 แทนด้วย &H8 ซึ่งเท่ากับ 8 หรือ 23
- ปุ่ม D4 แทนด้วย &H10 ซึ่งเท่ากับ 16 หรือ 24
- ปุ่ม D5 แทนด้วย &H20 ซึ่งเท่ากับ 32 หรือ 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปุ่ม D6 แทนด้วย &H40 ซึ่งเท่ากับ 64 หรือ 26
- ปุ่ม D7 แทนด้วย &H80 ซึ่งเท่ากับ 128 หรือ 27

การเขียนโปรแกรมรับข้อมูลจากสวิตช์ผ่านพอร์ตขนาน

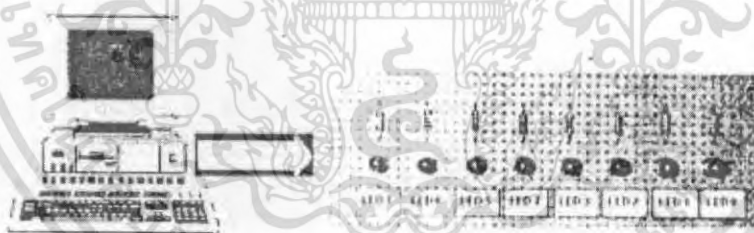
- รูปแบบการเชื่อมต่อเพื่อการรับข้อมูลจากพอร์ตขนาน
- เขียนโปรแกรมเพื่อรับข้อมูลจากการกดสวิตช์
- สร้างโปรแกรมควบคุมกระบอกสูบจำลองจากการกดสวิตช์

5.9 การเขียนโปรแกรมรับข้อมูลจากสวิตช์ผ่านพอร์ตขนาน

จากบทที่ผ่านมาเราได้ทำการเขียนโปรแกรมเพื่อส่งข้อมูลออกจากพอร์ตขนาน เพื่อควบคุมอุปกรณ์ภายนอก ในรูปของการแสดงผล LED ส่วนบทนี้เราจะเรียนรู้ในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือการเขียนโปรแกรมเพื่อรับข้อมูลจากพอร์ตขนานบ้าง ซึ่งจะใช้งานผ่านฟังก์ชันในไฟล์ inpout32.dll เหมือนเดิม

5.10 รูปแบบการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ในการรับข้อมูล

สำหรับการนำเอาบอร์ดมาเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ในบทนี้มีรูปแบบดังนี้

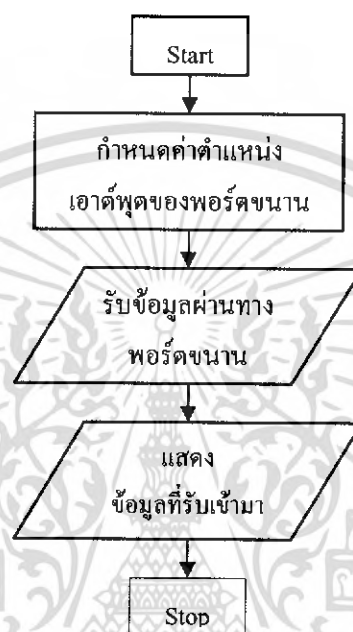
รูปที่ 5-10 รูปแบบของการเชื่อมต่อบอร์ดทดลองในการอ่านข้อมูล

ในที่นี้เราจะสร้างโปรแกรมง่าย ๆ ในการอ่านข้อมูลจากพอร์ตขนาน โดยอ่านข้อมูลที่เราได้กดสวิตช์อะไร ในที่นี้จะใช้ฟังก์ชัน Inp ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่อยู่ในไฟล์ inpout32.dll

สำหรับฟังก์ชัน Inp มีรูปแบบการเรียกใช้งานดังนี้

Inp(portnumber)

ฟังก์ชัน Inp จะใช้ในการอ่านข้อมูลจากพอร์ตขนาน โดยที่ค่าของ portmunber จะเท่ากับ แอดเดรสของพอร์ตขนานปกติบวกอีกหนึ่ง เช่น ถ้าเราใช้ LPT1 ซึ่งมีแอดเดรสอยู่ที่ H378 ดังนั้น หมายเลขพอร์ตอินพุตจะเท่ากับ H379 เป็นต้น

รูปที่ 5-11 โฟลว์ชาร์ตการทำงานของารรับข้อมูลจากสวิตซ์

สำหรับการสร้าง โปรแกรมนี้มีขั้นตอนดังนี้

1. ให้ทำการเปิด Project ใหม่โดยคลิกที่ File > New Project ให้เลือก Standard EXE เพื่อเปิดฟอร์มขึ้นมา
2. เมื่อมีฟอร์มขึ้นมาแล้วให้นำเอาคอนโทรลต่างๆ มาจัดวางดังรูป
3. กำหนดค่าพรีอเพอร์ตี้ให้กับคอนโทรลต่างๆ ดังตาราง

คอนโทรล	พรีอเพอร์ตี้	ค่าที่กำหนด
Form	Name	frmInputParallelPort
	Caption	ทดสอบการอ่านข้อมูลจากพอร์ตขนาน
Label	Name	IbllInfo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Caption	ข้อมูลจาก Parallel Port:
Label	Name	IblDataIn
	Caption	Data
Timer	Name	Timer1
	Interval	1

4. เขียนโค้ดคำสั่งเพื่อควบคุมการทำงานของโปรแกรมดังนี้

```

Private Declare Function Inp Lib "inpout32.dll" Alias "Inp32" (ByVal PortAddress As_
Integer) As Integer

Public pread As Integer
Public N As Integer

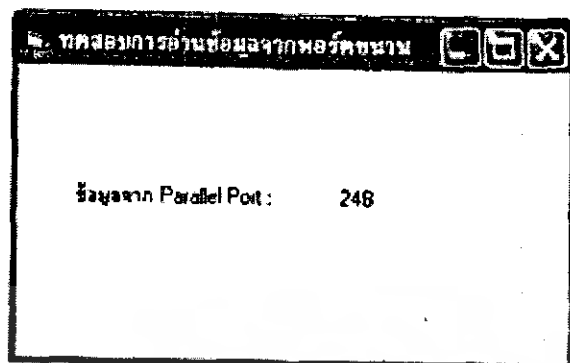
Private Sub Form_Load()
    Pwrite = &H379 ' แอดเดรสของพอร์ตขนาน
End Sub

Private Sub Timer1_Timer()
    N = Inp(pread)
    IblDataIn.Caption = N
End Sub

```

5. ก่อนรันโปรแกรมให้ต่อบอร์ดที่เราประกอบไว้แล้วเข้ากับพอร์ตขนานให้เรียบร้อย

6. กดปุ่ม <F5> เพื่อรันโปรแกรม โดยโปรแกรมจะแสดงค่าที่อ่านได้จากพอร์ตขนานซึ่งจะเท่ากับ 127 ทำให้น้ำจอแสดงค่าที่อ่านได้เป็น 127 จากนั้นให้ทดลองกดสวิทช์ต่าง ๆ บนบอร์ดทดลอง ค่าที่คอมพิวเตอร์อ่านได้ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

รูปที่ 5-12 ผลการทำงานอ่านข้อมูลจากพอร์ตขนานเมื่อกดสวิตช์ใด ๆ เลย

อธิบายการทำงาน

การรับข้อมูลจากบอร์ดทดลองนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

- เมื่อไม่มีการกดสวิตช์ใด ๆ ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 120

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	1	1	1	1

จากตารางเมื่อนำมาคำนวณการที่ไม่กดสวิตช์ตัวใด ๆ เลย

$$0 + 64 + 32 + 16 + 8 = 120$$

ในสภาวะปกติเมื่อไม่มีการกดสวิตช์ใด ๆ สถานะของบิตที่ 7 จะเป็นลอจิก 0 แต่ถ้ามีการกดสวิตช์ SW4 จะเป็นลอจิก 1

- เมื่อกด SW0 ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 112

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	1	1	1	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อจัดกิจกรรมเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการทำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตาราง เรานำมาคำนวณเมื่อกดสวิตช์ SW0

$$0 + 64 + 32 + 16 + 0 = 112$$

- เมื่อกด SW1 ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 104

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	1	1	0	1

จากตาราง เรานำมาคำนวณเมื่อกดสวิตช์ SW1

$$0 + 64 + 32 + 0 + 8 = 104$$

- เมื่อกด SW2 ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 88

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	1	0	1	1

จากตาราง เรานำมาคำนวณเมื่อกดสวิตช์ SW2

$$0 + 64 + 0 + 16 + 8 = 88$$

- เมื่อกด SW3 ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 56

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	1	0	0	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	0	0	1	1	1

จากตาราง เรานำมาคำนวณเมื่อกดสวิตช์ SW3

$$0 + 0 + 32 + 16 + 8 = 56$$

- เมื่อกด SW4 ค่าที่อ่านได้จะเท่ากับ 248

Bit	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3
Data	128	64	32	16	8
Pin No.	11	10	12	13	15
Status	1	1	1	1	1

จากตาราง เรานำมาคำนวณเมื่อกดสวิตช์ SW4

$$128 + 64 + 32 + 16 + 8 = 248$$

จากโค้ดควบคุมโปรแกรม เรากำหนดให้มีการรับข้อมูลทาง LPT1 โดยการกำหนดให้

```
pread = &H379
```

ข้อมูลที่ได้รับมานั้นจะถูกเก็บไว้ในตัวแปร N และแสดงค่าที่ Label2 ด้วยคำสั่ง

```
Label2.Caption = N
```

จากโปรแกรมตัวอย่าง นอกจากเราจะกดสวิตช์ที่ละตัวแล้ว เรายังสามารถกดสวิตช์ได้ครั้ง
หลาย ๆ ตัว โดยที่ค่าที่อ่านได้จะไม่เท่ากับขึ้นอยู่กับค่าประจำตำแหน่งในแต่ละบิต

บทที่ 6

การออกแบบเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

6.1 ส่วนประกอบของเครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรอม

ส่วนประกอบของเครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรอมถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

6.1.1 ระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน

ระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน ใช้สเต็ปปีงมอเตอร์ 2 ตัวในการสร้างการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน โดยตัวแรกใช้ควบคุมตำแหน่งของเข็มเจาะ ซึ่งใช้การขับเคลื่อนของสายพานในการส่งถ่ายกำลัง และอีกตัวหนึ่งใช้ในการป้อนแผ่นพลาสติกเพื่อทำการเจาะ

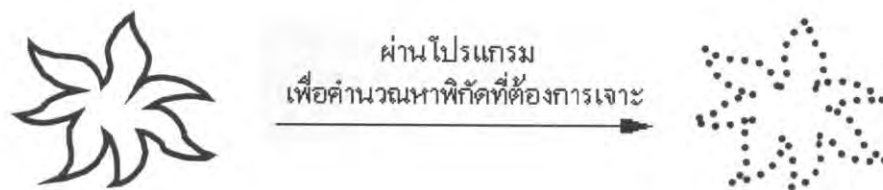
รูปที่ 6-1 แสดงถึงระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน ซึ่งใช้สเต็ปปีงในการทำงาน

6.1.2 ส่วนโปรแกรมควบคุมการเจาะของหัวเจาะ

โปรแกรมที่ใช้ในการสร้างโปรแกรมสำหรับกำหนดพิกัดของเข็มเจาะ เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการประมวลผลเพื่อหาตำแหน่งที่ต้องการเจาะ ซึ่งใช้ภาษาวิซวลเบสิกในการเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณหาพิกัดที่ต้องการเจาะ แล้วจึงสั่งให้เข็มเจาะเคลื่อนที่ไปยังพิกัดที่คำนวณได้โดยผ่านชุด

ไมโครคอนโทรลเลอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6-2 แสดงถึงรูปลายเส้นที่ผ่าน โปรแกรมเพื่อคำนวณหาพิกัดที่ต้องการเจาะ

6.1.3 ส่วนของแผงควบคุม

ส่วนของแผงควบคุม จะเป็นชุดไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโปรแกรมที่สร้างขึ้น กับตัวเครื่องเจาะพลาสติก เพื่อคำนวณ และกำหนดพิกัดของการเจาะ รวมถึงควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะพลาสติก ใช้ชิป MCS-51 ที่เขียนโดยภาษาซี

รูปที่ 6-3 แสดงถึงการเชื่อมโยงข้อมูลจากโปรแกรมที่สร้างขึ้น ไปยังตัวเครื่องเจาะพลาสติก

6.2 การป้อนพลาสติก

ในการดึงแผ่นพลาสติกเข้าไปในตัวเครื่องเพื่อให้สามารถเจาะได้ถูกตำแหน่งนั้น ใช้ลูกกลิ้ง 2 ลูกใช้ในการหนีบแผ่นพลาสติก และใช้สเต็ปปีงมอเตอร์ในการหมุนลูกกลิ้งเพื่อดึงให้แผ่นพลาสติกเลื่อนเข้าไป และที่ปลายทั้ง 2 ด้านของลูกกลิ้งทั้งสอง เราได้ใช้เบร็งแบบรับแรงตามแนวรัศมีมาช่วยในการลดแรงเสียดทาน

6.2.1 ระยะเคลื่อนที่ของลูกกลิ้งตัวล่าง

เนื่องจากใช้สเต็ปปีงมอเตอร์ซึ่งมีความละเอียดขนาด 1.8 องศาต่อสเต็ป และเลือกใช้เฟือง ซึ่งมีโมดูลเท่ากับ 1 เส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 14 มิลลิเมตร ดังนั้นเราจะหารระยะเคลื่อนที่เชิงเส้นได้จากผลคูณระหว่างองศาการหมุนกับรัศมีของเฟือง ดังนี้

$$S = R\theta \quad (7.1)$$

โดยที่ S คือ ระยะเคลื่อนที่เชิงเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

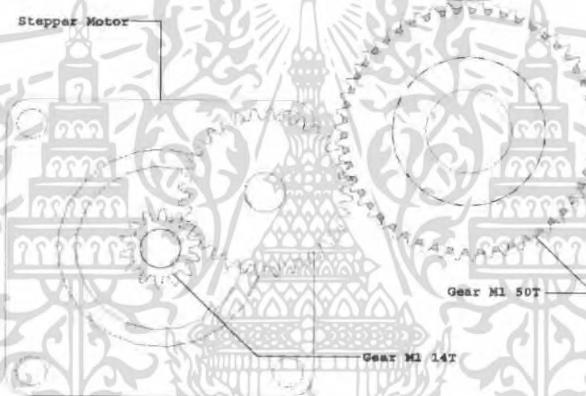
θ คือ องศาการหมุน

R คือ รัศมีของเฟือง, มิลลิเมตร

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \text{ระยะเคลื่อนที่เชิงเส้น} &= 7 \times 1.8 \times \frac{\pi}{180} \\ &= 0.22 \text{ มิลลิเมตร} \end{aligned}$$

จากการเลือกใช้เฟืองสำหรับลูกกลิ้ง ซึ่งมีขนาดเท่ากับเส้นผ่านศูนย์กลางของลูกกลิ้งพอดี ดังนั้นเมื่อสเต็ปมอเตอร์หมุนไป 1 รอบ ก็จะทำให้ได้ระยะการเคลื่อนที่เชิงเส้นเท่ากับระยะการเคลื่อนที่ของเฟืองตัวเล็กด้วย ซึ่งจะเท่ากับ 0.88 มิลลิเมตร

รูปที่ 6-4 แสดงถึงระบบการขับเฟืองที่ใช้ในลูกกลิ้งตัวล่าง

6.3 การเคลื่อนที่ของหัวเจาะ

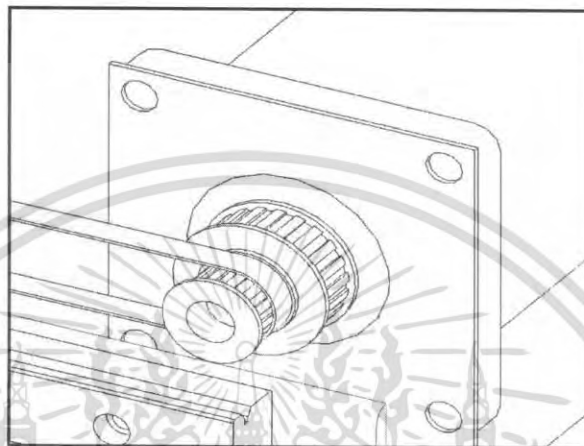
ในการเจาะแผ่นพลาสติก เราใช้เข็มเจาะซึ่งทำจากท่อสแตนเลสสตีลลับคมที่ปลาย กระแทกลงไปบนแผ่นพลาสติก เพื่อตัดแผ่นพลาสติกให้ขาดเป็นรู โดยการเคลื่อนที่ขึ้นลงของเข็มเจาะนี้ใช้โซลินอยด์แม่เหล็กในการควบคุม และเราได้เลือกใช้โซลินอยด์ถึง 4 ตัวในการเจาะเพื่อเพิ่มความเร็วในการทำงาน

การเคลื่อนที่ของโซลินอยด์แม่เหล็กเหล่านี้ ตัวโซลินอยด์จะถูกยึดติดกับแผ่นเหล็กซึ่งติดอยู่กับลิเนียร์เบร็ง ซึ่งจะทำให้เกิดการเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรงและช่วยลดแรงเสียดทานในการเคลื่อนที่ โดยแผ่นเหล็กนี้จะถูกยึดติดกับสายพาน และต้องผ่านสเต็ปมอเตอร์อีกตัว เพื่อให้สเต็ปมอเตอร์เป็นตัวควบคุมการเคลื่อนที่ของหัวเจาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.1 ระยะเคลื่อนที่ของมูลี่สายพาน

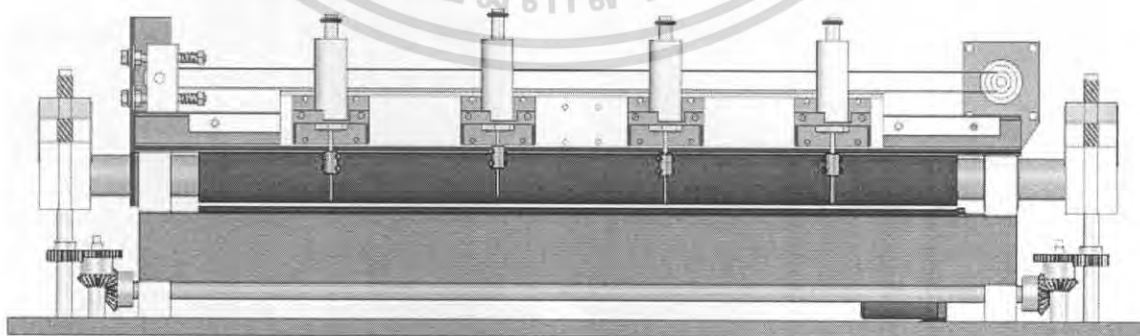
ระยะเคลื่อนที่ของมูลี่สายพานใช้หลักการเช่นเดียวกับการขับเคลื่อนลูกกลิ้ง โดยเลือกใช้มูลี่เส้นผ่านศูนย์กลาง 14 มิลลิเมตรเช่นกัน ดังนั้นเราจึงได้ระยะการเคลื่อนที่ของสายพาน 0.88 มิลลิเมตรรอบเช่นเดียวกัน

รูปที่ 6-5 แสดงถึงระบบการส่งกำลังโดยใช้สายพานเพื่อกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะ

6.3.2 การออกแบบระยะห่างของหัวเจาะแต่ละหัว

เนื่องจากเราเลือกใช้โซลินอยด์แม่เหล็ก 4 ตัวในการเจาะ เพื่อลดระยะการเคลื่อนที่ซึ่งจะทำให้เครื่องทำงานได้เร็วขึ้นเนื่องจากไม่ต้องวิ่งไปยังตำแหน่งต่าง ๆ เป็นระยะทางมากนัก และนอกจากนี้ยังช่วยยืดอายุการทำงานของโซลินอยด์เนื่องจากการทำงานหนักได้อีกด้วย ดังนั้นการใช้โซลินอยด์ถึง 4 ตัว ในการทำงานจะต้องมีการแบ่งขอบเขตของแต่ละตัวอย่างแน่นอน ซึ่งแต่ละตัวจะไม่ทำงานซ้ำซ้อนกันและยังเป็นตำแหน่งที่หัวเจาะสามารถเคลื่อนที่ได้อีกด้วย

รูปที่ 6-6 แสดงถึงการใช้โซลินอยด์แม่เหล็ก 4 ตัวในการเจาะ

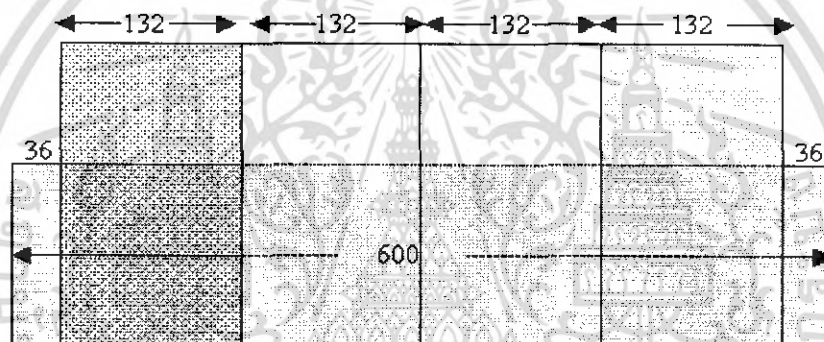
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากระยะกว้างสุดที่หัวเจาะสามารถเลื่อนไปได้คือ ประมาณ 540 มิลลิเมตร และจำนวนหัวเจาะ 4 หัว เราจะได้สมการระยะเจาะดังนี้

$$0.88 \times S \times 4 < 540 \quad (7.2)$$

โดยที่ S คือ ระยะเคลื่อนที่เชิงเส้น

และเนื่องจากค่า S คือจำนวนสเต็ปซึ่งต้องมีค่าเป็นจำนวนเต็มเท่านั้น ดังนั้นค่า S มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ คือ 125 สเต็ป ระยะเจาะสูงสุดจึงเท่ากับ 528 มิลลิเมตร และระยะห่างหัวเจาะแต่ละหัวจึงเท่ากับ 132 มิลลิเมตร

รูปที่ 6-7 แสดงถึงความกว้างของพื้นที่การทำงานของโซลินอยด์แต่ละตัวในหน่วยมิลลิเมตร

บทที่ 7

การออกแบบโปรแกรมคำนวณพิกัดการเจาะและวิธีการใช้งานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

7.1 สาเหตุที่เลือกใช้โปรแกรมวิซวลเบสิกในการเขียนโปรแกรม

1. เป็นภาษาระดับกลาง มีลักษณะคล้ายภาษาอังกฤษ จึงทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและพัฒนาโปรแกรม
2. มีคำสั่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับพอร์ตขนานซึ่งสามารถนำไปควบคุมเครื่องได้
3. มีความสามารถในงานประเภทกราฟฟิกอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ทำให้สามารถพัฒนาโปรแกรมได้อย่างสะดวก
4. วิซวลเบสิกใช้พัฒนาโปรแกรมที่ใช้สื่อสารกับผู้ใช้เป็นหลัก ดังนั้นจึงสามารถพัฒนาหน้าต่าง(Interface) ของโปรแกรมออกมาได้สวยงามน่าใช้

หลักการคำนวณพิกัดของโปรแกรม

เมื่อมีการนำภาพเข้ามาในโปรแกรมโปรแกรมจะจัดภาพให้เป็นขนาดมาตรฐานเดิยคือไม่ว่ารูปที่เข้ามาจะเป็นรูปเล็กหรือใหญ่ โปรแกรมก็จะทำภาพให้เป็นขนาดมาตรฐานเท่ากับ 4900 * 7500 พิกเซล แต่เครื่องเจาะสามารถทำได้ 196 * 300 รู ดังนั้นจึงทำการแบ่งภาพออกเป็นส่วนให้ได้ขนาด 196 * 300 ส่วน โดยแต่ละส่วนจะมีขนาดเท่ากับ 25 * 25 พิกเซล ต่อจากนั้นก็ทำการแบ่งภาพออกเป็น 4 ส่วน เพื่อให้ตรงกับหัวเจาะทั้ง 4 หัว จากนั้นก็ทำการสแกนในแต่ละส่วน(ขนาด 25 * 25 พิกเซล)ถ้าพบว่ามีพิกเซลใดพิกเซลหนึ่งเป็นสีดำก็ทำการบันทึกค่าไว้ พอสแกนครบทุกส่วนแล้วก็จะนำค่าพิกัดเหล่านั้นมาสร้างเป็นโค้ด หลังจากนั้นก็ทำการส่งโค้ด ไปยังเครื่องเจาะต่อไป

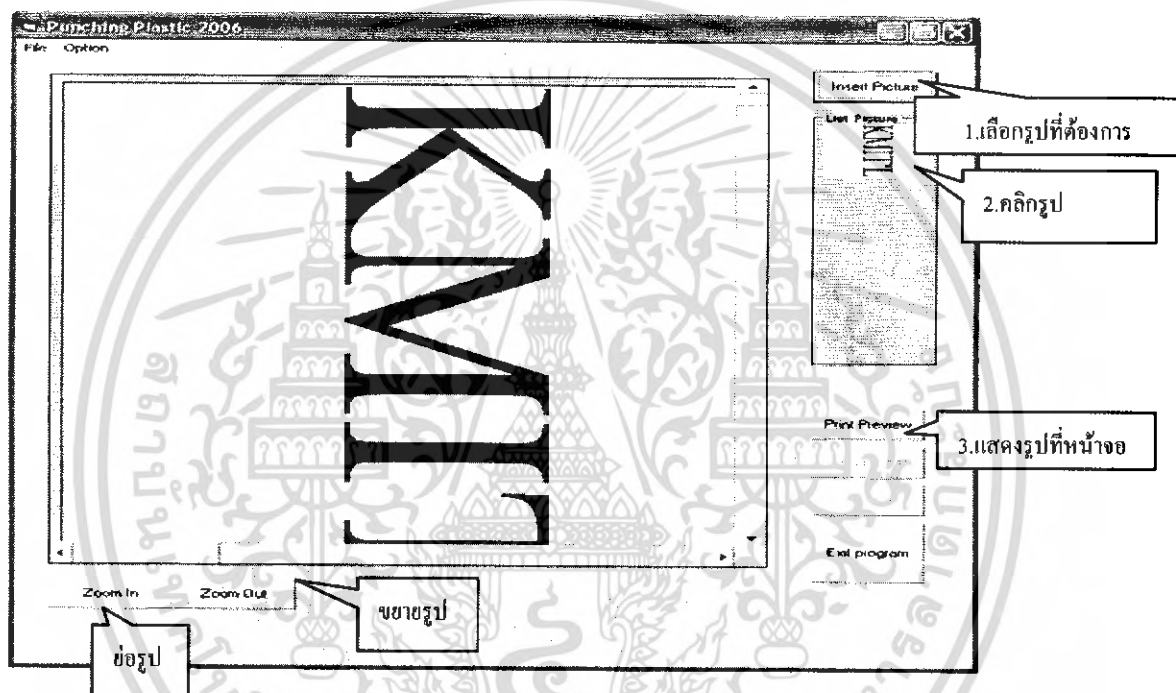
7.2 วิธีการใช้งานของเครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

เครื่องเจาะแผ่นพลาสติกนี้ ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยลดขั้นตอนที่ยุงยากซับซ้อนในการทำพรหมออกมาแต่ละพื้น ซึ่งเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกนั้นจะช่วยลดขั้นตอนในการพิมพ์ภาพลายเส้นของลวดลายพรหม , การนำลายเส้นที่ได้นั้น ไปให้ช่างฝีมือ เขียนภาพลงบนแผ่นพลาสติกและที่สำคัญที่สุดคือช่วยลดขั้นตอนในการใช้คนเจาะรูตามลายเส้นนั้นออกมา เพียงแค่ผู้ใช้ทำการอิมพอร์ตภาพลายเส้นที่ต้องการเจาะเข้าไปใน โปรแกรมและกดปุ่มสตาร์ทเท่านั้น เครื่องก็จะทำการเจาะแผ่นพลาสติกออกมาได้ตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 การใช้โปรแกรมคำนวณพิกัดการเจาะ

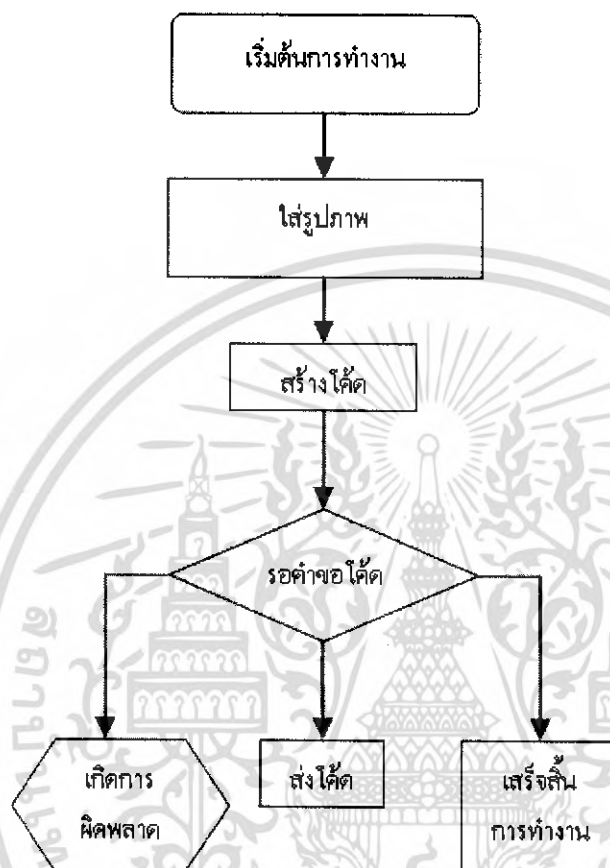
หลังจากผู้ใช้เปิดโปรแกรมขึ้นมาแล้ว กดปุ่ม Insert Picture บน โปรแกรม เป็นการเลือกภาพถ่ายเส้นเข้ามาในโปรแกรม แล้วกดปุ่มตกลง ภาพถ่ายเส้นก็จะเข้ามาโชว์ตรงช่องรูปภาพในโปรแกรม ซึ่งตัวโปรแกรมสามารถรับภาพเข้ามาได้มากถึง 4 ภาพ เมื่อผู้ใช้ต้องการจะเจาะรูปใดก็จะทำการคลิกที่รูปนั้น แล้วรูปที่คลิกก็จะโชว์ตรงช่องที่จะทำการปรับแต่งความละเอียด แล้วรูปภาพนั้นถูกกำหนดความละเอียดโดยผู้ใช้จะคลิกตรงปุ่ม Zoom In หรือ Zoom Out

รูปที่ 7-1 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการนำรูปเข้าโปรแกรม

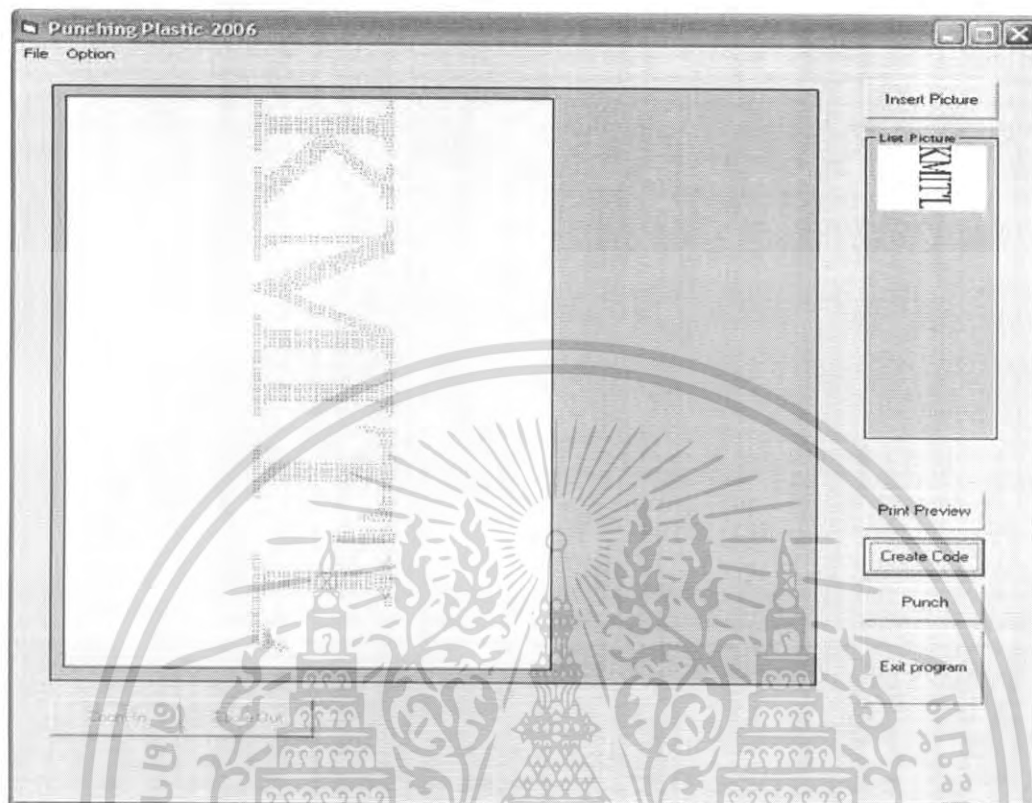
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบโปรแกรมสั่งงาน

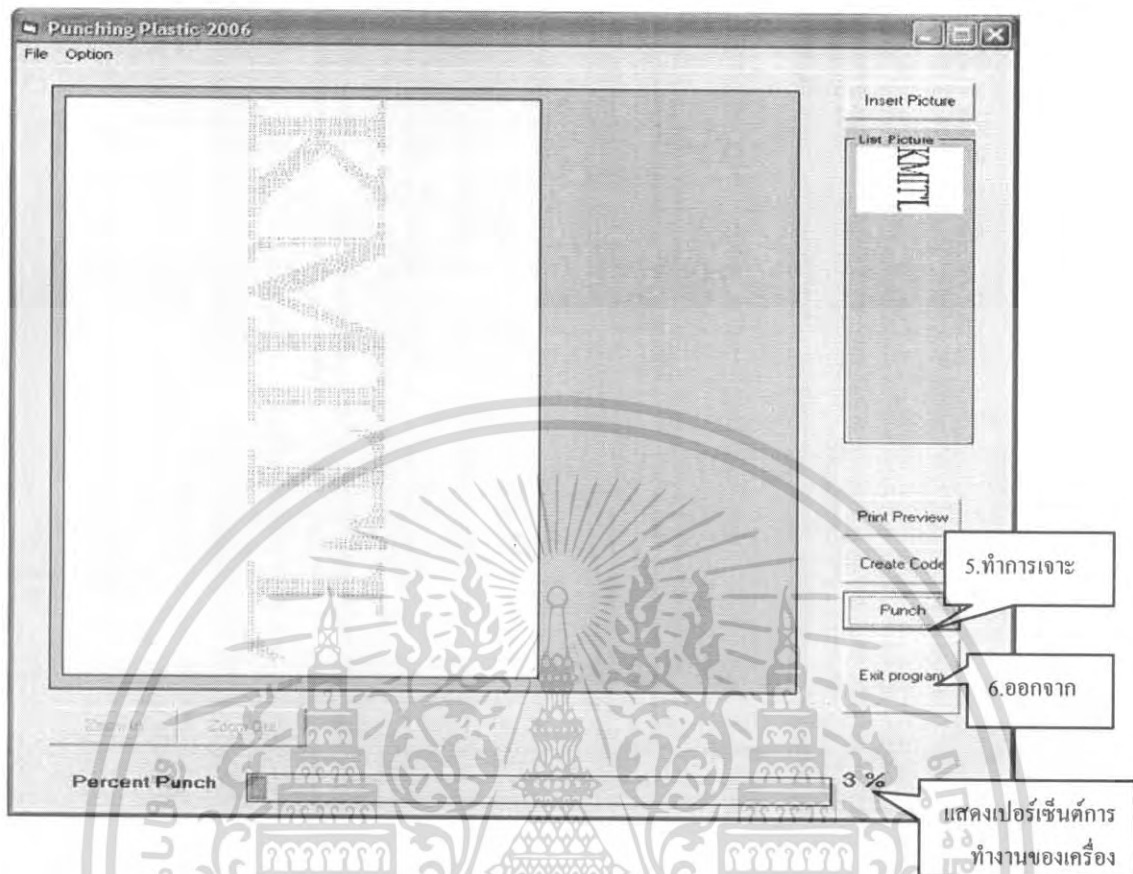
รูปที่ 7-2 แสดงถึงลำดับการทำงานของโปรแกรมสั่งงาน

หากผู้ใช้ยังไม่ได้นำรูปภาพเข้า ตัวโปรแกรมจะแจ้งให้ผู้ใช้ได้ทราบบนจอ เพื่อให้ผู้ใช้ได้กลับไปแก้ไข หากทุกอย่างเรียบร้อยแล้วโปรแกรมจะทำการปรับขนาดรูปภาพ หลังจากปรับขนาดแล้ว โปรแกรมจะทำการกำหนดค่าเริ่มต้นและคุณสมบัติต่างๆที่ต้องใช้ใน โปรแกรม รวมถึงตำแหน่งเริ่มต้นของหัวเจาะด้วย จากนั้นถ้าผู้ใช้ต้องการดูตัวอย่างภาพก่อนเจาะ ก็ให้คลิกที่ปุ่ม Print Preview จากนั้นก็คลิกที่ปุ่ม Create Code โปรแกรมจะทำการคำนวณพิกัดต่างๆและแสดงตัวอย่างขึ้นมาเป็นจุดสีแดง

รูปที่ 7-3 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการสร้างโค้ด

หากผู้ใช้ต้องการเจาะก็สามารถคลิกที่ปุ่ม Punch ได้เลย โดยโปรแกรมนำค่าพิกัดซึ่งได้คำนวณออกมาแล้วส่งออกไปเป็นโค้ดคำสั่งให้เครื่องเจาะ โดยหลังจากส่งคำสั่งแรกออกไปแล้ว โปรแกรมจะรอรับสัญญาณจากชุดควบคุมเครื่องเจาะ หากชุดควบคุมได้รับโค้ดแล้ว ชุดควบคุมจะส่งสัญญาณกลับมาให้โปรแกรมได้รับทราบว่ามีโค้ดที่ถูกส่งออกไปได้รับแล้วเรียบร้อย โปรแกรมจึงจะส่งพิกัดต่อไป และจะทำงานวนเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนเสร็จการทำงานเมื่อเสร็จการทำงานแล้ว ผู้ใช้ก็สามารถคลิกตรงปุ่ม Exit เพื่อออกจากโปรแกรม

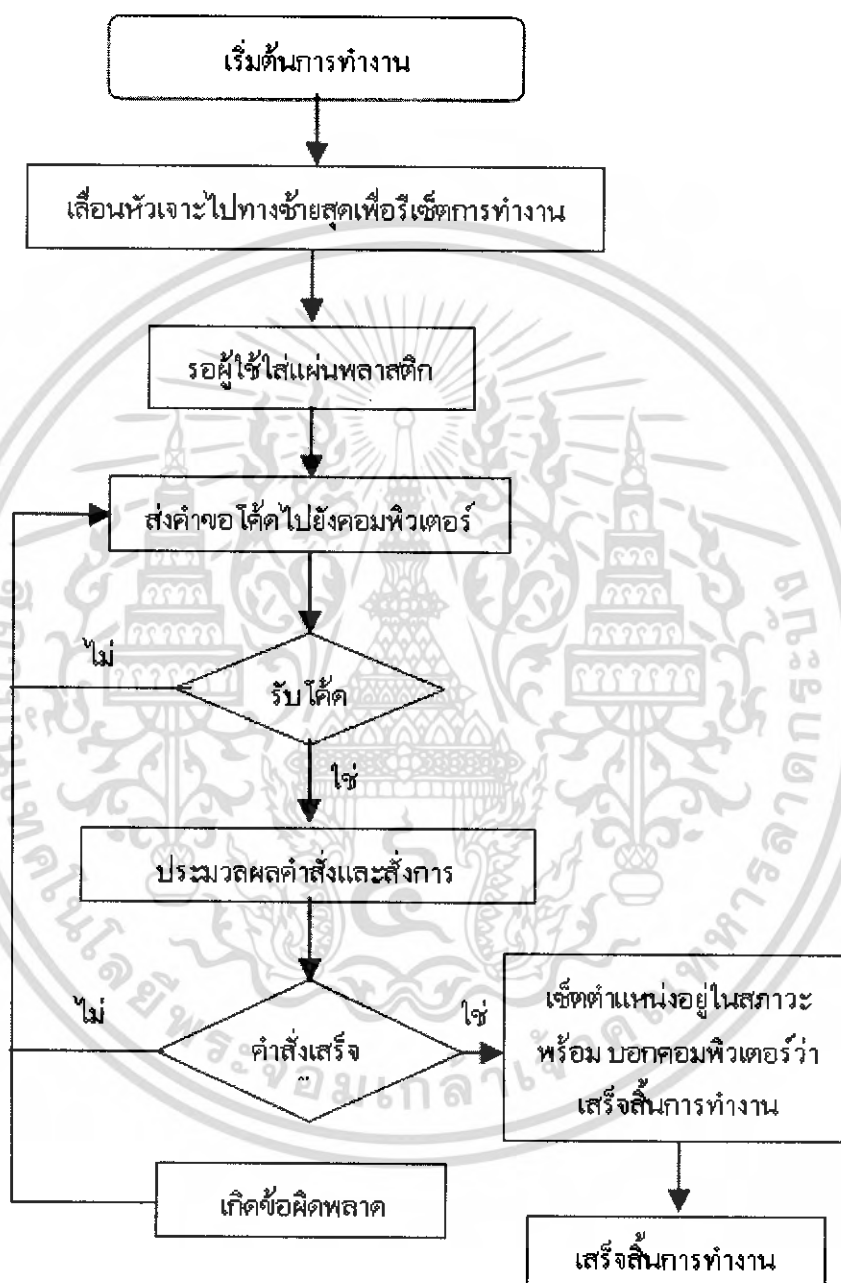

รูปที่ 7-4 แสดงการใช้โปรแกรมในส่วนของการดำเนินการเจาะ

7.4 การใช้เครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

การทำงานของเครื่องเริ่มจากเครื่องจะทำการรีเซ็ตตัวเองมาอยู่ในตำแหน่งเริ่มต้นในตอนเปิดการทำงานของเครื่อง จากนั้นก็ให้ทำการใส่แผ่นพลาสติกที่เครื่องจะมีปุ่มกดเพื่อฝังแผ่นพลาสติกเข้าไปแล้วเครื่องก็จะรอคำสั่งจากคอมพิวเตอร์เมื่อเครื่องได้รับโค้ดจากคอมพิวเตอร์ก็จะทำการแปลงโค้ดแล้วส่งให้มอเตอร์กับโซลินอยด์ให้ทำงานในตำแหน่งตามโค้ดที่ได้รับ

การออกแบบระบบควบคุมการสั่งงานเครื่องเจาะ

รูปที่ 7-5 แสดงถึงลำดับการทำงานของระบบควบคุมการสั่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

รูปแบบและผลการทดลอง

8.1 รูปแบบการทดลอง

รูปแบบการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพรวมของเครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรมนี้ จะแบ่งการทดลองออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ส่วนโปรแกรมที่ใช้ในการกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะที่จะทำการเจาะแผ่นพลาสติก
2. ส่วนของหัวเจาะที่ใช้ในการเจาะแผ่นพลาสติก
3. ส่วนของระบบ โต๊ะงานเคลื่อนที่แบบ 2 แกน
4. ส่วนของความเร็วในการเจาะ

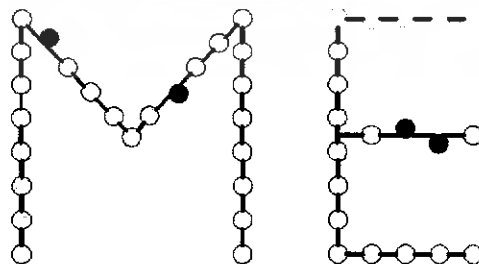
เพื่อทดสอบว่าเครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรมยังมีข้อบกพร่องส่วนใดบ้างที่ต้องได้รับการแก้ไข ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องสร้างแบบสำหรับทอพรมสามารถใช้งาน ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

8.2 วิธีการทดลอง

1. ส่วนโปรแกรมที่ใช้ในการกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะที่จะทำการเจาะแผ่นพลาสติก มีขั้นตอนดังนี้คือ

นำรูปลายเส้นเข้าโปรแกรมที่ใช้ในการกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะจำนวน 10 รูป ซึ่งรูปลายเส้นแต่ละรูปจะมีรูปแบบแนวเส้นที่เหมือนกัน จากนั้นจึงสั่งให้โปรแกรมเริ่มต้นทำงานเดินตามแนวเส้นแล้วแสดงพิกัดการทำงานออกมาบนรูปที่นำเข้าไปโดยแสดงเป็นจุด แล้วจึงนับจำนวนพิกัดการทำงานที่แสดงพิกัดไม่ตรงตามรูปลายเส้นที่นำเข้าไป เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของตัวโปรแกรมที่ใช้ในการกำหนดตำแหน่งของเข็มเจาะ โดยคำนวณจากสูตร

$$\text{ประสิทธิภาพของโปรแกรม} = \frac{\text{จำนวนรูเจาะที่เจาะตรงตามแนวเส้น}}{\text{จำนวนรูเจาะทุกรู}}$$

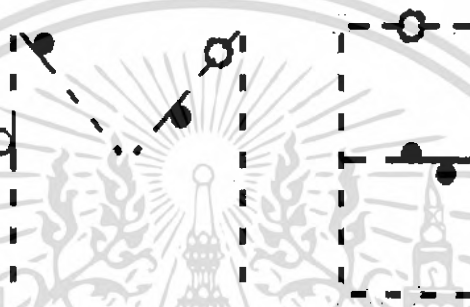
รูปที่ 8-1 แสดงถึงพิกัดการทำงานที่เดินตรง และไม่ตรงตามแนวเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนของหัวเจาะที่ใช้ในการเจาะแผ่นพลาสติก มีขั้นตอนการทดลองดังนี้คือ

ทดสอบเจาะชิ้นงานจริงโดยใช้เครื่องมือแบบสำหรับทอพรหมจำนวน 10 ชุด ซึ่งชิ้นงานแต่ละชุดจะมีรูปแบบแนวเส้นไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงนำชิ้นงานที่ได้มานับจำนวนรูที่เจาะไม่เข้า หรือรูที่เจาะเสีย เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของหัวเจาะที่ใช้ในการเจาะแผ่นพลาสติก โดยคำนวณจากสูตร

$$\text{ประสิทธิภาพของหัวเจาะ} = \frac{\text{จำนวนรูเจาะไม่เสียทุกรู}}{\text{จำนวนรูเจาะทุกรู}}$$

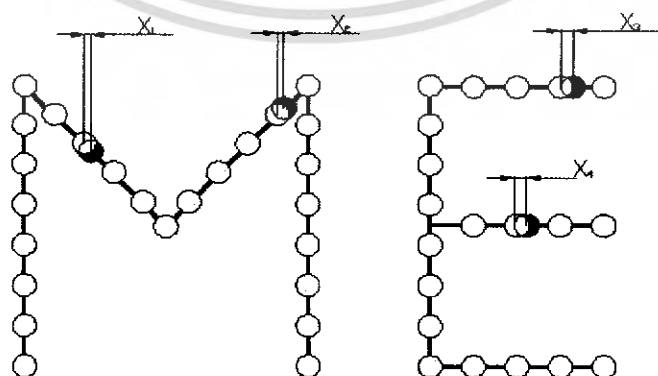

รูปที่ 8-2 แสดงถึงตำแหน่งของรูเจาะที่เจาะตรง และไม่ตรงตามแนวเส้น รวมถึงรูเจาะที่เจาะเสีย

3. ส่วนของระบบการเคลื่อนที่แบบ 2 แกน มีขั้นตอนการทดลองดังนี้คือ

ทำการกำหนดพิกัด X-Y เข้าเครื่องแม่แบบสำหรับทอพรหมจำนวน 100 พิกัด เพื่อให้เครื่องทำการเจาะตามพิกัดตามพิกัดที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำชิ้นงานที่ได้มาเปรียบเทียบกับพิกัด เพื่อวัดระยะคลาดเคลื่อนตามแนวแกนเอ็กซ์ และ X แกน Y เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของระบบโต๊ะงานเคลื่อนที่แบบ 2 แกน จากสูตร

$$\text{ระยะคลาดเคลื่อนต่อรู} = \frac{\sum(x^2+y^2)^{1/2}}{\text{จำนวนรูเจาะทุกรู}}$$

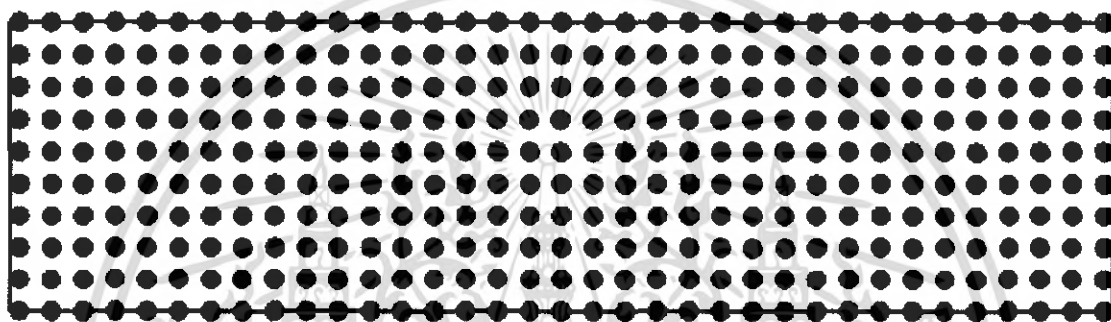

รูปที่ 8-3 แสดงถึงพิกัดของรูเจาะที่เจาะตรง และไม่ตรงตามแนวเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่วนของระบบความเร็วของหัวเจาะมี ขั้นตอนการทดลองดังนี้คือ
ทำการเจาะแผ่นงานพลาสติกด้วยหัวเจาะ โดยให้ชิ้นงานที่มีแถวเป็นแนวเส้นตรงและมีระยะที่
เท่ากันตลอด โดยแต่ละแผ่นจะมีขนาด 10×86 รู และทำการเจาะจำนวน 10 ชุดด้วยกัน และมีการ
คำนวณจากสูตรหาความเร็วดังต่อไปนี้

$$\text{ความเร็วในการเจาะ} = \frac{\text{จำนวนรูทั้งหมด}}{\text{เวลา}}$$

รูปที่ 8-4 แสดงถึงจำนวนของรูเจาะที่เจาะตรง และวัดเทียบกับเวลา

8.3 ผลการทดลอง

จากการทดลองใช้เครื่องเจาะแผ่นพลาสติกพบว่า

1. การสแกนภาพค่อนข้างใช้เวลามากเนื่องจากต้องสแกนทุกพิกเซล และใช้เวลาในการสร้าง
โค้ด
2. ตำแหน่งของรูที่ต้องการเจาะมีระยะคลาดเคลื่อนประมาณ 1.15 มิลลิเมตรต่อรู
3. ประสิทธิภาพของตัวโปรแกรมคิดเป็น 97 %
4. ประสิทธิภาพของหัวเจาะคิดเป็น 97.95 %
5. ประสิทธิภาพของระบบคิดเป็น 95.01% โดยมีระยะคลาดเคลื่อนต่อรูเป็น 1.15 มิลลิเมตรต่อรู
6. ความเร็วในการเจาะคิดเป็น 18.5 รูต่อวินาที

บทที่ 9

สรุปและวิเคราะห์ผลการทดลอง

9.1 ส่วนโปรแกรมควบคุมการเจาะ

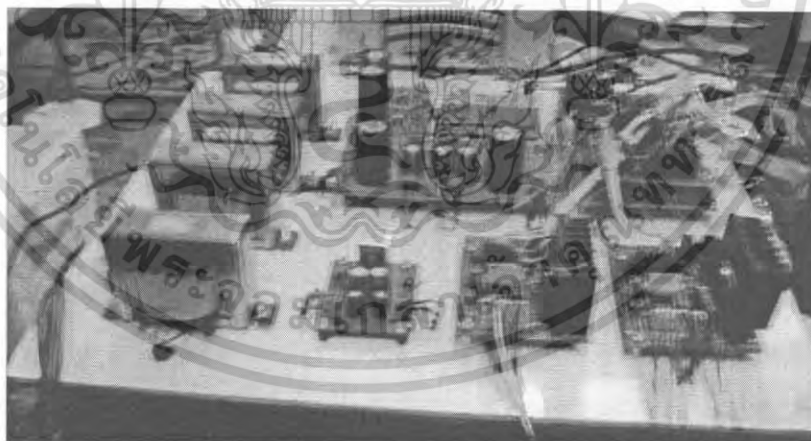
โปรแกรมควบคุมที่เป็นภาษาวิซวลเบสิกเหมาะกับงานที่สื่อสารกับผู้ใช้ ดังนั้นในเรื่องของการนำมาใช้ในการคอนโทรล

ในเรื่องของการเสกนภาพยังมีความล่าช้าอยู่เนื่องจากการเป็นการเสกนทุกพิกเซล ซึ่งมีจำนวนมาก

9.1.2 ส่วนของแผงควบคุม

- เนื่องจากวงจรควบคุมต้องควบคุมอุปกรณ์จำนวนมากในเครื่อง จึงมีแผงวงจรหลายแผง และมีสายไฟเป็นจำนวนมากจากส่วนต่าง ๆ ของเครื่องเข้าสู่แผงควบคุม นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงสายสัญญาณต่าง ๆ ระหว่างแผงอีกด้วย ทำให้เกิดการสับสนเป็นอย่างมาก

- แผงวงจรบางส่วนถูกออกแบบตามทฤษฎีโดยที่ไม่ได้ทดลองก่อน ทำให้วงจรบางส่วนไม่สามารถทำงานได้ตามที่ออกแบบไว้ เนื่องจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ก่อน

รูปที่ 9-1 แสดงถึงส่วนของแผงควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.1.3 เครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

- เนื่องจากงบประมาณและเวลาที่มีจำกัด ทำให้ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นถูกออกแบบมาให้สามารถสร้างได้โดยง่าย วัสดุหาได้ทั่วไปตามท้องตลาด และอุปกรณ์บางตัวเป็นชิ้นส่วนที่หาได้รอบตัว
- แม้ว่าชิ้นส่วนแต่ละชิ้นจะถูกออกแบบมาให้ง่ายต่อการผลิต แต่ในความเป็นจริงแล้วการผลิตเครื่องเจาะแผ่นพลาสติกด้วยมือจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นทำให้ประสิทธิภาพบางส่วนลดลง

9.2 แนวทางการแก้ไข

แนวทางการแก้ไขจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนคือ

9.2.1 ส่วนโปรแกรมควบคุมการเจาะ

- เนื่องจากการนำมาใช้ในการคอนโทลทำได้ไม่ค่อยดีนักจึงควรหลีกเลี่ยง การคอนโทลในงานที่ซับซ้อน
- เรื่องของความเร็วในการสแกนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น คอมพิวเตอร์มีเวอร์ชันสูงก็จะทำงานได้เร็วขึ้น อีกอย่างคือการเลือกใช้ฟังก์ชันในการสแกนภาพยังไม่เหมาะสมที่สุดจึงควรมีการพัฒนาต่อไป

9.2.2 ส่วนของแผงควบคุม

- เนื่องจากวงจรควบคุมต้องควบคุมอุปกรณ์จำนวนมากในเครื่อง ดังนั้นจึงมีแผงวงจรหลายแผงและมีสายไฟเป็นจำนวน โยงมากจากส่วนต่าง ๆ ของเครื่องเข้าสู่แผงควบคุม และนอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงสายสัญญาณต่าง ๆ ระหว่างแผงอีกด้วย ทำให้เกิดการสับสนวุ่นวายเป็นอย่างมาก ดังนั้นการออกแบบแผงวงจรจึงควรรวมแผงวงจรต่าง ๆ เข้ามาไว้ในแผงเดียวกัน และจัดให้มีจุดรวมสัญญาณและจุดส่งสัญญาณต่าง ๆ เป็นกลุ่ม ๆ อย่างเป็นระเบียบ
- แผงวงจรบางส่วนถูกออกแบบตามทฤษฎีโดยที่ไม่ได้ลองก่อน ทำให้วงจรบางส่วนไม่สามารถทำงานได้ตามที่ออกแบบไว้ เนื่องจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ก่อน ดังนั้นแผงวงจรจึงควรได้รับการออกแบบหรือคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์

9.2.3 เครื่องเจาะแผ่นพลาสติก

- เนื่องจากงบประมาณและเวลาที่มีจำกัด ทำให้ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นถูกออกแบบมาให้สามารถสร้างได้โดยง่าย วัสดุหาได้ทั่วไปตามท้องตลาด และอุปกรณ์บางตัวเป็นชิ้นส่วนที่หาได้รอบตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นเครื่องอาจดูไม่สวยงามมากนัก และนอกจากนี้ตัวเครื่องยังมีน้ำหนักค่อนข้างมาก ไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย จึงควรเลือกวัสดุที่มีน้ำหนักเบา

แม้ว่าชิ้นส่วนแต่ละชิ้นจะถูกออกแบบมาให้ง่ายต่อการผลิต แต่ในความเป็นจริงแล้วการผลิตด้วยมือจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นทำให้ประสิทธิภาพบางส่วนลดลง ดังนั้นหากต้องการสร้างเพื่อการจำหน่ายแล้วอาจจะต้องออกแบบบางส่วนใหม่ให้สามารถทำงานได้ดีขึ้น และชิ้นส่วนควรสร้างด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ เพื่อลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] อภิชาติ ภู่วลัย, “เริ่มต้นเขียน โปรแกรมติดต่อกันและควบคุมฮาร์ดแวร์ด้วย Visual Basic 6”, Infopress Develop Book, 2546
- [2] ธนพล ฉันทวีชัย, “ปฏิบัติการ Visual Basic สำหรับ Common Windows”, ซีเอ็ดยูเคชั่น 2546
- [3] โชติพันธุ์ หล่อเลิศสุนทรและฐิตะพันธุ์ หล่อเลิศสุนทร, “สอนเขียน Visual Basic 6.0 ให้เป็น Project”, Soft Express&Publishing, 2543
- [4] สมศักดิ์ ศรีขจรเกียรติ, “Visual Basic 6. Teach Yourself”, บิบลีโอไฟล์, 2542
- [5] “Visual Basic Graphic Programming”, John Wiley & sons, Inc, 1997
- [6] A.F. Bakker, “Design of a high speed low friction XY-table”, Phillips CentreFor industrial Technology (CFT)
- [7] Hassian Z. Tameem, “Design and development of x-y positioning table using stepper motor and belt drive”, Department of Mechanical and Production Engineering Yeshwantrao Chaven college of engineering Wanadongri,Nagpur
- [8] วรพจน์ กรแก้ววัฒนกุล, ชัยวัฒน์ ถิ่มพรจิตรวิไล, “เรียนรู้และปฏิบัติการ ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชฉบับ AT89C5x ของ Atmel,” Innovative Experiment Co., Ltd.
- [9] Joseph E. Shigley, Charles R. Mischke, Richard G. Budynas, “Mechanical Engineering Design”, Seventh Edition, McGrawHill.
- [10] www.thaiio.com
- [11] www.pantip.com
- [12] www.howstuffwork.com
- [13] www.vbcode.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
วิซวลเบสิกซอร์สโค้ด

Option Explicit

Private Declare Sub Out Lib "inpout32.dll" Alias "Out32" (ByVal portaddress As Integer, ByVal value As Integer)

Public portoutput As Integer

Private Declare Function Inp Lib "inpout32.dll" Alias "Inp32" (ByVal portaddress As Integer) As Integer

Public portinput As Integer

Dim ana As Integer, movex As Single, movey As Single

Private i As Integer, j As Integer, k As Integer, L As Integer

Private a(210, 340) As Integer, code(135 * 240) As String, con As Long, hexcode(135 * 240) As String

Dim opsetW As Integer, opset As Integer, opsetH As Integer

Private Sub CCd_Click()

vsc.Visible = False

hsc.Visible = False

comI.Visible = False

If pic3.Visible = False Then

MsgBox "Please insert picture", vbInformation, "Wanning"

Exit Sub

End If

Screen.MousePointer = 11

'Call copy

Dim scanwidth As Integer

Dim scanheight As Integer

Dim part As Integer

Dim ii As Integer, jj As Integer, iii As Integer, jjj As Integer, iiij As Integer, jjjj As Integer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dim cord As Integer, adum1 As Integer, adum2 As Integer, adum3 As Integer, adum4 As Integer

Dim n As String, s As String, R As Integer, g As Integer, b As Integer

Dim savecord1 As Long, savecord2 As Long, savecord3 As Long, savecord4 As Long

Dim step As Integer

Dim Z As Integer, Y As Integer

Dim RR As Integer, LL As Integer, aa As Integer, bb As Integer

Dim XX As Integer, YY As String

Dim AAA As Integer

Dim hec1, hec2, hec3, hec4, hec5, hec6, hec7, hec8 As Integer

con = 1

RR = 0

LL = 1

aa = 0

bb = 0

opsetW = 196

opsetH = 300

opset = opsetW / 4

pic2.ScaleHeight = opsetH

pic2.ScaleWidth = opsetW

scanwidth = Int(pic3.Width / opsetW)

scanheight = Int(pic3.Height / opsetH)

part = Int(pic3.Width / 4)

step = 6

Y = 0

For L = 0 To pic3.Height - 100 Step scanheight

Y = Y + 1

Z = 0

For k = 0 To pic3.Width / 4 Step scanwidth

Z = Z + 1

'clear variable

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$a(Z, Y) = 0$

$a(Z + \text{opset}, Y) = 0$

$a(Z + 2 * \text{opset}, Y) = 0$

$a(Z + 3 * \text{opset}, Y) = 0$

' part 1

For j = 1 To scanheight Step step

For i = 1 To scanwidth Step step

If $a(Z - 1, Y) = 1$ Or $a(Z, Y - 1) = 1$ Or $a(Z - 1, Y - 1) = 1$ Or $a(Z + 1, Y - 1) = 1$ Then

Exit For

End If

s = pic3.Point(i + k, j + L)

If s < 13158600 Then

$a(Z, Y) = 1$

adum1 = 1

Exit For

End If

Next i

Next j

' part 2

For j = 1 To scanheight Step step

For i = 1 To scanwidth Step step

If $a(Z + \text{opset} - 1, Y) = 1$ Or $a(Z + \text{opset}, Y - 1) = 1$ Or $a(Z + \text{opset} - 1, Y - 1) = 1$ Or

$a(Z + \text{opset} + 1, Y - 1) = 1$ Then

Exit For

End If

s = pic3.Point(i + part + k, j + L)

If s < 13158600 Then

$a(Z + \text{opset}, Y) = 1$

adum2 = 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Exit For
End If
Next i
Next j
' part 3
For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If a(Z + 2 * opset - 1, Y) = 1 Or a(Z + 2 * opset, Y - 1) = 1 Or a(Z + 2 * opset - 1, Y -
1) = 1 Or a(Z + 2 * opset + 1, Y - 1) = 1 Then
      Exit For
    End If
    s = pic3.Point(i + 2 * part + k, j + L)
    If s < 13158600 Then
      a(Z + 2 * opset, Y) = 1
      adum3 = 1
    End If
  Next i
Next j
' part 4
For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If Z > 45 Then *****μN'ϕI°II;
  Exit For
  End If
  If a(Z + 3 * opset - 1, Y) = 1 Or a(Z + 3 * opset, Y - 1) = 1 Or a(Z + 3 * opset - 1, Y -
1) = 1 Or a(Z + 3 * opset + 1, Y - 1) = 1 Then
    Exit For
  End If
  s = pic3.Point(i + 3 * part + k, j + L)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้


```

If XX = 0 Then
    aa = aa + 1
Else
Exit For
End If

Next i

If aa = opset Then
    code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)
    con = con + 1
    GoTo AAA
End If

If aa < opset Then
For i = 1 To opset Step 1
    YY = Str(1 - a(i, j)) + Str(1 - a(i + opset, j)) + Str(1 - a(i + 2 * opset, j)) + Str(1 - a(i +
3 * opset, j))
    bb = bb + 1
    If bb < opset Then
        code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY
        con = con + 1
    End If
    If bb = opset Then
        code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY
        con = con + 1
        code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)
        con = con + 1
        code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(LL) + Str(RR) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1)
        con = con + 1
    End If
End If

Next i

bb = 0

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LL = 0

RR = 1

End If

.....

BBB:

j = j + 1

aa = 0

For i = opset To 1 Step -1

XX = a(i, j) + a(i + opset, j) + a(i + 2 * opset, j) + a(i + 3 * opset, j)

If XX = 0 Then

aa = aa + 1

Else

Exit For

End If

Next i

If aa = opset Then

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)

con = con + 1

If j > opsetH Then

Exit For

End If

GoTo BBB

End If

If aa < opset Then

For i = opset To 1 Step -1

YY = Str(1 - a(i, j)) + Str(1 - a(i + opset, j)) + Str(1 - a(i + 2 * opset, j)) + Str(1 - a(i + 3 * opset, j))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

bb = bb + 1
If bb < opset Then
    code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY
    con = con + 1
End If
If bb = opset Then
    code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY
    con = con + 1
    code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)
    con = con + 1
    code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(LL) + Str(RR) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1)
'back
    con = con + 1
End If
Next i
bb = 0
LL = 1
RR = 0
End If
AAA:
    Next j
code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(I) + Str(1) 'finit
For i = 1 To con
    hec1 = Val("&H" & Left(code(i), 2)) * 2 ^ 7
    hec2 = Val("&H" & Mid(code(i), 3, 2)) * 2 ^ 6
    hec3 = Val("&H" & Mid(code(i), 5, 2)) * 2 ^ 5
    hec4 = Val("&H" & Mid(code(i), 7, 2)) * 2 ^ 4
    hec5 = Val("&H" & Mid(code(i), 9, 2)) * 2 ^ 3
    hec6 = Val("&H" & Mid(code(i), 11, 2)) * 2 ^ 2
    hec7 = Val("&H" & Mid(code(i), 13, 2)) * 2

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

hec8 = Val("&H" & Mid(code(i), 15, 2))

s = hec1 + hec2 + hec3 + hec4 + hec5 + hec6 + hec7 + hec8

hexcode(i) = ("&H" & Hex(s))

Next i

' Print hexcode(con)

Screen.MousePointer = 1

punch.Enabled = True

Form1.Show

End Sub

Private Sub comload_Click()
'Load picture
Dim abc As String
Static i As Integer
If i <= 3 Then
cmd.CancelError = True
cmd.Filter = _
"JPEGs (*.jpg)*.jpg;*.jpeg" & _
"Bitmaps (*.bmp)*.bmp" & _
"GIFs (*.gif)*.gif" & _
"Graphic Files*.bmp;*.gif;*.jpg;*.jpeg" & _
"All Files (*.*)*.*"

cmd.Flags = &H4

On Error Resume Next

cmd.ShowOpen

If Err.Number = cdlCancel Then

Screen.MousePointer = vbDefault

Exit Sub

End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

abc = cmd.FileName
On Error GoTo 0
ima2(i).Picture = LoadPicture(abc)
i = i + 1
Else
i = 0
End If
End Sub

Private Sub Command1_Click()
pic3.PaintPicture pic3, pic3.Height / 12, 0, pic3.Width, pic3.Height
End Sub

Private Sub ext_Click()
Dim exitprogram As Variant
Out portoutput, &HFF
For i = 0 To 3
ima2(i).Enabled = False
Next i
exitprogram = MsgBox("You sure exit program", vbInformation + vbOKCancel +
vbDefaultButton2, "Punching Plastic 2006")
If exitprogram = vbOK Then
pic1.Cls
pic2.Cls
pic3.Cls
MsgBox "Good Bye Project", vbInformation, "Punching Plastic 2006"
End
Else
Call Form_Load
End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End Sub

Private Sub Finit_Click(Index As Integer)

Dim exitprogram As Variant

exitprogram = MsgBox("You sure exit program", vbInformation + vbOKCancel +
vbDefaultButton2, "Punching Plastic 2006")

If exitprogram = vbOK Then

pic1.Cls

pic2.Cls

pic3.Cls

Out portoutput, &HFF

For i = 0 To 3

ima2(i).Enabled = False

Next i

MsgBox "Good Bye Project", vbInformation, "Punching Plastic 2006"

End

End If

End Sub

Private Sub Form_Load()

Form1.Show

Form1.Refresh

portoutput = &H378

portinput = &H379

Timer1.Enabled = False

Timer2.Enabled = False

punch.Enabled = False

pic2.DrawWidth = 1

pic2.Visible = False

pic3.Visible = False

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End Sub

Private Sub Form_Unload(Cancel As Integer)

Dim exitprogram As Variant

Out portoutput, &HFF

For i = 0 To 3

ima2(i).Enabled = False

Next i

exitprogram = MsgBox("You sure exit program", vbInformation + vbOKCancel +
vbDefaultButton2, "Punching Plastic 2006")

If exitprogram = vbOK Then

pic1.Cls

pic2.Cls

pic3.Cls

MsgBox "Good Bye Project", vbInformation, "Punching Plastic 2006"

End

Else

Call Form_Load

End If

End Sub

Private Sub hsc_Change()

If pic1.Visible = True Then

pic1.Left = 120 - hsc.value

End If

If pic2.Visible = True Then

pic2.Left = 120 - hsc.value

End If

If pic3.Visible = True Then

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
pic3.Left = 120 - hsc.value
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub Open_Click()
```

```
'Load picture
```

```
Dim abc As String
```

```
Static i As Integer
```

```
If i <= 3 Then
```

```
cmd.CancelError = True
```

```
cmd.Filter = _
```

```
"JPEGs (*.jpg)|*.jpg;*.jpeg" & _
```

```
"Bitmaps (*.bmp)|*.bmp" & _
```

```
"GIFs (*.gif)|*.gif" & _
```

```
"Graphic Files|.bmp;*.gif;*.jpg;*.jpeg" & _
```

```
"All Files (*.*)|*.*"
```

```
cmd.Flags = &H4
```

```
On Error Resume Next
```

```
cmd.ShowOpen
```

```
If Err.Number = cdlCancel Then
```

```
Screen.MousePointer = vbDefault
```

```
Exit Sub
```

```
End If
```

```
abc = cmd.FileName
```

```
On Error GoTo 0
```

```
ima2(i).Picture = LoadPicture(abc)
```

```
i = i + 1
```

```
Else
```

```
i = 0
```

```
End If
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End Sub

```
Private Sub pic1_MouseDown(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

```
If Button = 1 Then
```

```
movex = X
```

```
movey = Y
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub pic1_MouseMove(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

```
If Button = 1 Then
```

```
pic1.Move X - movex + pic1.Left, Y - movey + pic1.Top
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub pic2_MouseDown(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

```
If Button = 1 Then
```

```
movex = X
```

```
movey = Y
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub pic2_MouseMove(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

```
If Button = 1 Then
```

```
pic2.Move X - movex + pic2.Left, Y - movey + pic2.Top
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub pic3_MouseDown(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
If Button = 1 Then
```

```
movex = X
```

```
movey = Y
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub pic3_MouseMove(Button As Integer, Shift As Integer, X As Single, Y As Single)
```

```
If Button = 1 Then
```

```
pic3.Move X - movex + pic3.Left, Y - movey + pic3.Top
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub port_Click()
```

```
vsc.Visible = False
```

```
hsc.Visible = False
```

```
com1.Visible = False
```

```
If pic3.Visible = False Then
```

```
MsgBox "Please insert picture", vbInformation, "Wanning"
```

```
Exit Sub
```

```
End If
```

```
Screen.MousePointer = 11
```

```
'Call copyy
```

```
Dim scanwidth As Integer
```

```
Dim scanheight As Integer
```

```
Dim part As Integer
```

```
Dim ii As Integer, jj As Integer, iii As Integer, jjj As Integer, iiij As Integer, jjjj As Integer
```

```
Dim cord As Integer, adum1 As Integer, adum2 As Integer, adum3 As Integer, adum4 As Integer
```

```
Dim n As String, s As String, R As Integer, g As Integer, b As Integer
```

```
Dim savecord1 As Long, savecord2 As Long, savecord3 As Long, savecord4 As Long
```

```
Dim step As Integer
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dim Z As Integer, Y As Integer

Dim RR As Integer, LL As Integer, aa As Integer, bb As Integer

Dim XX As Integer, YY As String

Dim AAA As Integer

Dim hec1, hec2, hec3, hec4, hec5, hec6, hec7, hec8 As Integer

con = 1

RR = 0

LL = 1

aa = 0

bb = 0

opsetW = 196

opsetH = 300

opset = opsetW / 4

pic2.ScaleHeight = opsetH

pic2.ScaleWidth = opsetW

scanwidth = Int(pic3.Width / opsetW)

scanheight = Int(pic3.Height / opsetH)

part = Int(pic3.Width / 4)

step = 6

Y = 0

For L = 0 To pic3.Height - 100 Step scanheight

Y = Y + 1

Z = 0

For k = 0 To pic3.Width / 4 Step scanwidth

Z = Z + 1

'clear variable

a(Z, Y) = 0

a(Z + opset, Y) = 0

a(Z + 2 * opset, Y) = 0

a(Z + 3 * opset, Y) = 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

' part 1
For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If a(Z - 1, Y) = 1 Or a(Z, Y - 1) = 1 Or a(Z - 1, Y - 1) = 1 Or a(Z + 1, Y - 1) = 1 Then
      Exit For
    End If
    s = pic3.Point(i + k, j + L)
    If s < 13158600 Then
      a(Z, Y) = 1
      adum1 = 1
    End If
  Next i
Next j
' part 2
For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If a(Z + opset - 1, Y) = 1 Or a(Z + opset, Y - 1) = 1 Or a(Z + opset - 1, Y - 1) = 1 Or
a(Z + opset + 1, Y - 1) = 1 Then
      Exit For
    End If
    s = pic3.Point(i + part + k, j + L)
    If s < 13158600 Then
      a(Z + opset, Y) = 1
      adum2 = 1
    End If
  Next i
Next j
' part 3

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If a(Z + 2 * opset - 1, Y) = 1 Or a(Z + 2 * opset, Y - 1) = 1 Or a(Z + 2 * opset - 1, Y -
1) = 1 Or a(Z + 2 * opset + 1, Y - 1) = 1 Then
      Exit For
    End If
    s = pic3.Point(i + 2 * part + k, j + L)
    If s < 13158600 Then
      a(Z + 2 * opset, Y) = 1
      adum3 = 1
    End If
  Next i
Next j
' part 4
For j = 1 To scanheight Step step
  For i = 1 To scanwidth Step step
    If Z > 45 Then
      Exit For
    End If
    If a(Z + 3 * opset - 1, Y) = 1 Or a(Z + 3 * opset, Y - 1) = 1 Or a(Z + 3 * opset - 1, Y -
1) = 1 Or a(Z + 3 * opset + 1, Y - 1) = 1 Then
      Exit For
    End If
    s = pic3.Point(i + 3 * part + k, j + L)
    If s < 13158600 Then
      a(Z + 3 * opset, Y) = 1
      'adum4 = 1
    End If
  Next i
End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Next i
    If Z > 47 Then ""
    Exit For
    End If
Next j
Next k
Next L
pic2.Cls
pic3.Visible = False
pic2.Visible = True
For j = 1 To opsetH Step 1
    For i = 1 To opsetW Step 1
        If a(i, j) = 1 Then
            pic2.PSet (i, j), RGB(255, 0, 0)
            pic2.Refresh
        End If
    Next i
Next j
' code-----code
code(con) = Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0) 'start
con = con + 1
For j = 1 To opsetH Step 1
    aa = 0
    For i = 1 To opset Step 1
        XX = a(i, j) + a(i + opset, j) + a(i + 2 * opset, j) + a(i + 3 * opset, j)
        If XX = 0 Then
            aa = aa + 1
        Else
            Exit For
        End If
    
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Next i

If aa = opset Then

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)

con = con + 1

GoTo AAA

End If

If aa < opset Then

For i = 1 To opset Step 1

YY = Str(1 - a(i, j)) + Str(1 - a(i + opset, j)) + Str(1 - a(i + 2 * opset, j)) + Str(1 - a(i + 3 * opset, j))

bb = bb + 1

If bb < opset Then

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY

con = con + 1

End If

If bb = opset Then

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(RR) + Str(LL) + YY

con = con + 1

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)

con = con + 1

code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(LL) + Str(RR) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1)

con = con + 1

End If

Next i

bb = 0

LL = 0

RR = 1

End If

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BBB:

$j = j + 1$

$aa = 0$

For $i = \text{opset To } 1 \text{ Step } -1$

$XX = a(i, j) + a(i + \text{opset}, j) + a(i + 2 * \text{opset}, j) + a(i + 3 * \text{opset}, j)$

If $XX = 0$ Then

$aa = aa + 1$

Else

Exit For

End If

Next i

If $aa = \text{opset}$ Then

$\text{code}(\text{con}) = \text{Str}(0) + \text{Str}(0) + \text{Str}(1) + \text{Str}(1) + \text{Str}(0) + \text{Str}(0) + \text{Str}(0) + \text{Str}(0)$

$\text{con} = \text{con} + 1$

If $j > \text{opsetH}$ Then

Exit For

End If

GoTo BBB

End If

If $aa < \text{opset}$ Then

For $i = \text{opset To } 1 \text{ Step } -1$

$YY = \text{Str}(1 - a(i, j)) + \text{Str}(1 - a(i + \text{opset}, j)) + \text{Str}(1 - a(i + 2 * \text{opset}, j)) + \text{Str}(1 - a(i +$

$3 * \text{opset}, j))$

$bb = bb + 1$

If $bb < \text{opset}$ Then

$\text{code}(\text{con}) = \text{Str}(0) + \text{Str}(0) + \text{Str}(\text{RR}) + \text{Str}(\text{LL}) + \text{YY}$

$\text{con} = \text{con} + 1$

End If

If $bb = \text{opset}$ Then

$\text{code}(\text{con}) = \text{Str}(0) + \text{Str}(0) + \text{Str}(\text{RR}) + \text{Str}(\text{LL}) + \text{YY}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

con = con + 1
code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0)
con = con + 1
code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(LL) + Str(RR) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1)
con = con + 1
End If
Next i
bb = 0
LL = 1
RR = 0
End If
AAA:
Next j
code(con) = Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(0) + Str(1) + Str(1) + Str(1) + Str(1) 'finit
For i = 1 To con
hec1 = Val("&H" & Left(code(i), 2)) * 2 ^ 7
hec2 = Val("&H" & Mid(code(i), 3, 2)) * 2 ^ 6
hec3 = Val("&H" & Mid(code(i), 5, 2)) * 2 ^ 5
hec4 = Val("&H" & Mid(code(i), 7, 2)) * 2 ^ 4
hec5 = Val("&H" & Mid(code(i), 9, 2)) * 2 ^ 3
hec6 = Val("&H" & Mid(code(i), 11, 2)) * 2 ^ 2
hec7 = Val("&H" & Mid(code(i), 13, 2)) * 2
hec8 = Val("&H" & Mid(code(i), 15, 2))
s = hec1 + hec2 + hec3 + hec4 + hec5 + hec6 + hec7 + hec8
hexcode(i) = ("&H" & Hex(s))
Next i
' Print hexcode(con)
Screen.MousePointer = 1
punch.Enabled = True
Form1.Show

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End Sub

Private Sub ima2_Click(Index As Integer)

pic2.Visible = False

If ima2(Index) = 0 Then

MsgBox "Please insert picture", vbInformation, "wanning"

Exit Sub

End If

pic1.Cls

pic1.Picture = ima2(Index)

pic1.Visible = True

If pic1.Height > Picture1.Height Then

vsc.Visible = True

com1.Visible = True

vsc.Max = pic1.Height - Picture1.Height + 200

End If

If pic1.Width > Picture1.Width Then

hsc.Visible = True

com1.Visible = True

hsc.Max = pic1.Width - Picture1.Width + 200

End If

ZN.Enabled = True

ZU.Enabled = True

End Sub

Private Sub PPn_Click()

If pic1.Visible = False Then

MsgBox "Please insert picture", vbInformation, "Wanning"

Exit Sub

End If

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

pic3.Picture = pic1.Picture
pic3.PaintPicture pic3, 0, 0, pic3.Width, pic3.Height
port.Enabled = True
pic1.Visible = False
vsc.Visible = False
hsc.Visible = False
com1.Visible = False
ZN.Enabled = False
ZU.Enabled = False
pic3.Visible = True
End Sub

Private Sub Preview_Click()
If pic1.Visible = False Then
MsgBox "Please insert picture", vbInformation, "Warning"
Exit Sub
End If
pic3.Picture = pic1.Picture
pic3.PaintPicture pic3, 0, 0, pic3.Width, pic3.Height
port.Enabled = True
pic1.Visible = False
vsc.Visible = False
hsc.Visible = False
com1.Visible = False
ZN.Enabled = False
ZU.Enabled = False
pic3.Visible = True
End Sub

Private Sub Pun_Click()

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Timer1.Enabled = True
    Out &H37A, &H1
    mybar.Visible = True
End Sub

```

```

Private Sub Timer1_Timer()
ana = Inp(portinput)
If ana = 119 Then
    Timer2.Enabled = True
End If
End Sub

```

```

Private Sub Timer2_Timer()
Static na As Integer
Out &H37A, &H80
Out portoutput, &H0
ana = Inp(portinput)
lab1.Visible = True
lab2.Caption = Round((na / con) * 100) & " %"
mybar.value = Round((na / con) * 100)
If ana = 111 Then
    Out &H37A, &H1
    na = na + 1
    Out portoutput, hexcode(na)
    Timer1.Enabled = True
    Timer2.Enabled = False
End If
If ana = 255 Then
    Out portoutput, &HFF

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Out &H37A, &H1
MsgBox "Mission Complete", vbInformation, "Punching Plastic 2006"
na = 0
Timer1.Enabled = False
Timer2.Enabled = False
mybar.Visible = False
lab1.Visible = False
End If
End Sub

Private Sub punch_Click()
Timer1.Enabled = True
Out &H37A, &H1
mybar.Visible = True
End Sub

Private Sub vsc_Change()
If pic1.Visible = True Then
pic1.Top = 120 - vsc.value
End If
If pic2.Visible = True Then
pic2.Top = 120 - vsc.value
End If
If pic3.Visible = True Then
pic3.Top = 120 - vsc.value
End If
End Sub

Private Sub ZN_Click()
If pic1.Visible = True Then

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
If pic1.Height < Picture1.Height / 4 Or pic1.Width < Picture1.Width / 4 Then
```

```
Exit Sub
```

```
End If
```

```
pic1.Height = pic1.Height / 1.2
```

```
pic1.Width = pic1.Width / 1.2
```

```
pic1.PaintPicture pic1.Picture, 0, 0, pic1.ScaleWidth, pic1.ScaleHeight
```

```
If pic1.Height <= Picture1.Height Then
```

```
vsc.Visible = False
```

```
com1.Visible = False
```

```
vsc.value = 0
```

```
pic1.Top = 120
```

```
End If
```

```
If vsc.Visible = False And hsc.Visible = True Then
```

```
com1.Visible = True
```

```
End If
```

```
If vsc.Visible = True And hsc.Visible = True Then
```

```
com1.Visible = True
```

```
End If
```

```
If pic1.Width <= Picture1.Width Then
```

```
hsc.Visible = False
```

```
com1.Visible = False
```

```
hsc.value = 0
```

```
pic1.Left = 120
```

```
End If
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub ZU_Click()
```

```
If pic1.Visible = True Then
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

If pic1.Height > Picture1.Height * 4 Or pic1.Width > Picture1.Width * 4 Then
Exit Sub
End If
pic1.Height = pic1.Height * 1.2
pic1.Width = pic1.Width * 1.2
pic1.PaintPicture pic1.Picture, 0, 0, pic1.ScaleWidth, pic1.ScaleHeight
If pic1.Height > Picture1.Height Then
vsc.Visible = True
com1.Visible = True
vsc.Max = pic1.Height - Picture1.Height + 200
End If
If pic1.Width > Picture1.Width Then
hsc.Visible = True
hsc.Max = pic1.Width - Picture1.Width + 200
End If
If pic1.Height <= Picture1.Height Then
vsc.Visible = False
End If
If vsc.Visible = False And hsc.Visible = True Then
com1.Visible = True
com1.Visible = True
End If
If vsc.Visible = True And hsc.Visible = True Then
End If
If pic1.Width <= Picture1.Width Then
hsc.Visible = False
com1.Visible = False
End If
End If
End Sub

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
ภาษาซีบอร์ดโค้ด

```

#include<reg51rx.h>

sbit x = P3^2;//limit switch
sbit y = P3^3;//chek plastic
sbit fin = P3^4;//finit
sbit w = P3^5;//conferm data
sbit z = P3^6;//give data
sbit zz = P3^7;// data form com
code unsigned char step[]= {0x00,0x03,0x06,0x0c,0x09,0x30,0x60,0xc0,0x90};
/*****/
void deley (int time)
{
    do
    { time--;}
    while (time>0);
}
/*****/
void motor1_r (int k)
{
    char i;
    int j;
    i=0;
    for(j=0;j<k;j++)
    {
        for(i=1;i<5;i++)
        {
            //deley(0x500);

            P2 = step[i];

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        deley(0x250);
    }

}

}

/*****/
void motor1_1 (int k)
{
    char i;
    int j;
    i=4;
    for(j=0;j<k;j++)
    {
        for(i=4;i>0;i--)
        {
            //deley(0x500);
            P2 = step[i];
            deley(0x250);
        }
    }
}

/*****/
void motor2 (int k)
{
    char i;
    int j;
    i=5;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        for(j=0;j<k;j++)
        {
            for(i=5;i<9;i++)
            {
                //deley(0x500);
                P2 = step[i];
                deley(0x250);
            }
        }
    }
}

void reset ()
{
    x = 1;
    while(x==1)
    {
        motor1_l(1);
        if(x == 0)
        { x = 0;}
    }

    motor1_r(14);
    P2 = 0;
}

//*****//
//*****/

void punching (int A)
{
    int star = 1;
    int B;
    int countreset;

    if (A == 0xcf)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    {
    P1 = 0;
    motor2(3);
    P0 = 0xff;
    countreset = 0;
    }
if (A >= 0xe0 && A <= 0xef) //right
    {
    B = A - 0xe0;
    if(B!=0)
    {
    P1 = B;
    deley(3000);
    P1 = 0;
    deley(200);
    }
    motor1_r(3);
    P0 = 0xff;
    countreset = 0;
    }
if (A >= 0xd0 && A <= 0xdf)//left
    {
    B = A - 0xd0;
    if(B!=0)
    {
    P1 = B;
    deley(3000);
    P1 = 0;
    deley(200);
    }

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    motor1_I(3);
    P0 = 0xff;
    countreset++;
    if (countreset == 50)
    {
        reset();
        countreset = 0;
    }
}

if (A == 0xf0)//finit
{
    P1 = 0;
    reset();
    while (star==1)
    {
        z = 0;

        while(zz == 0)
        {
            z = 1;
            zz = 1;
            fin = 0;
            star = 0;

            deley(50);

        }

    }

    fin = 1;
    deley(50);
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        if (A == 0x0f)//finit
        {
            reset();
        }

    else
    {
        P0 = 0xff;
        fin = 1;
    }
}

/*****/
void main ()
{
    P0 = 0xff;
    P1 = 0x00;
    y = 1;
    x = 1;
    zz = 1;
    z = 1;
    w = 1;
    fin = 1;
    reset();

    while (1)
    {
        z = 0;
        P2 = 0;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

deley(10);
    while (y == 0)
    {
        motor2(1);
    }
    while(zz == 0)
    {
        z = 1;
        zz = 1;
        w = 0;
        deley(100);
        w = 1;
        if(P0 != 0xff)
        {
            punching(P0);
        }
    }
}

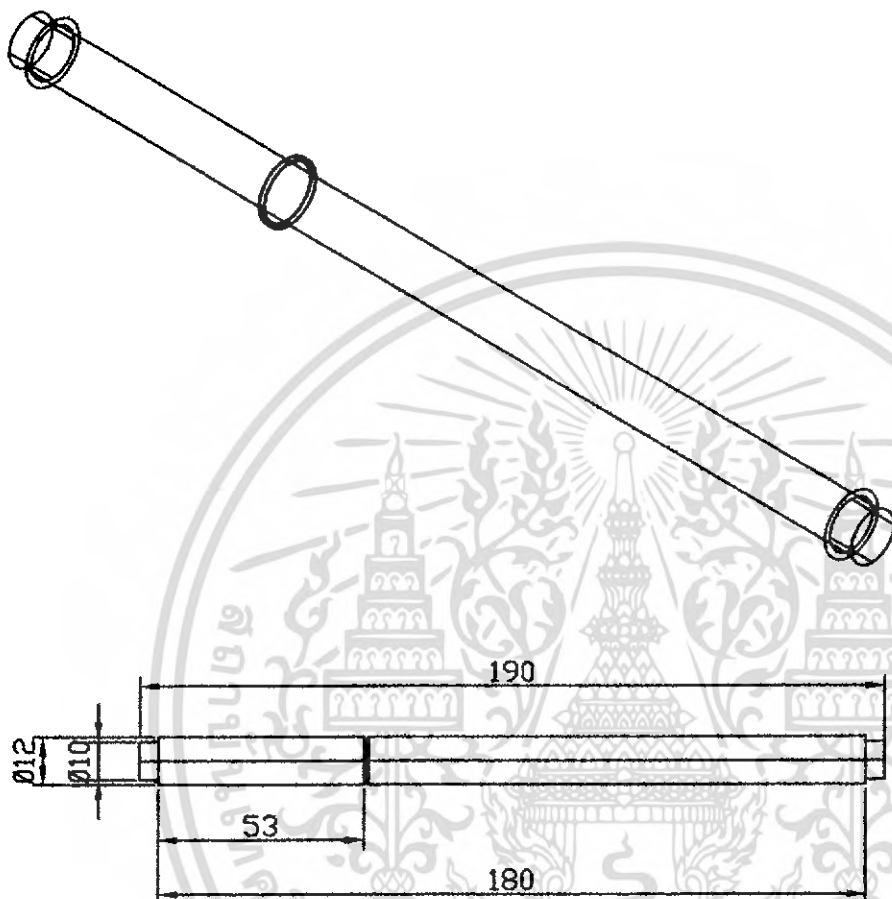
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference		
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale		
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยัดพิมพ์ใช้ประโยชน์ในการค้า แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง ME06-001 เอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้			MECHINE PART				
						Edition	Sheet

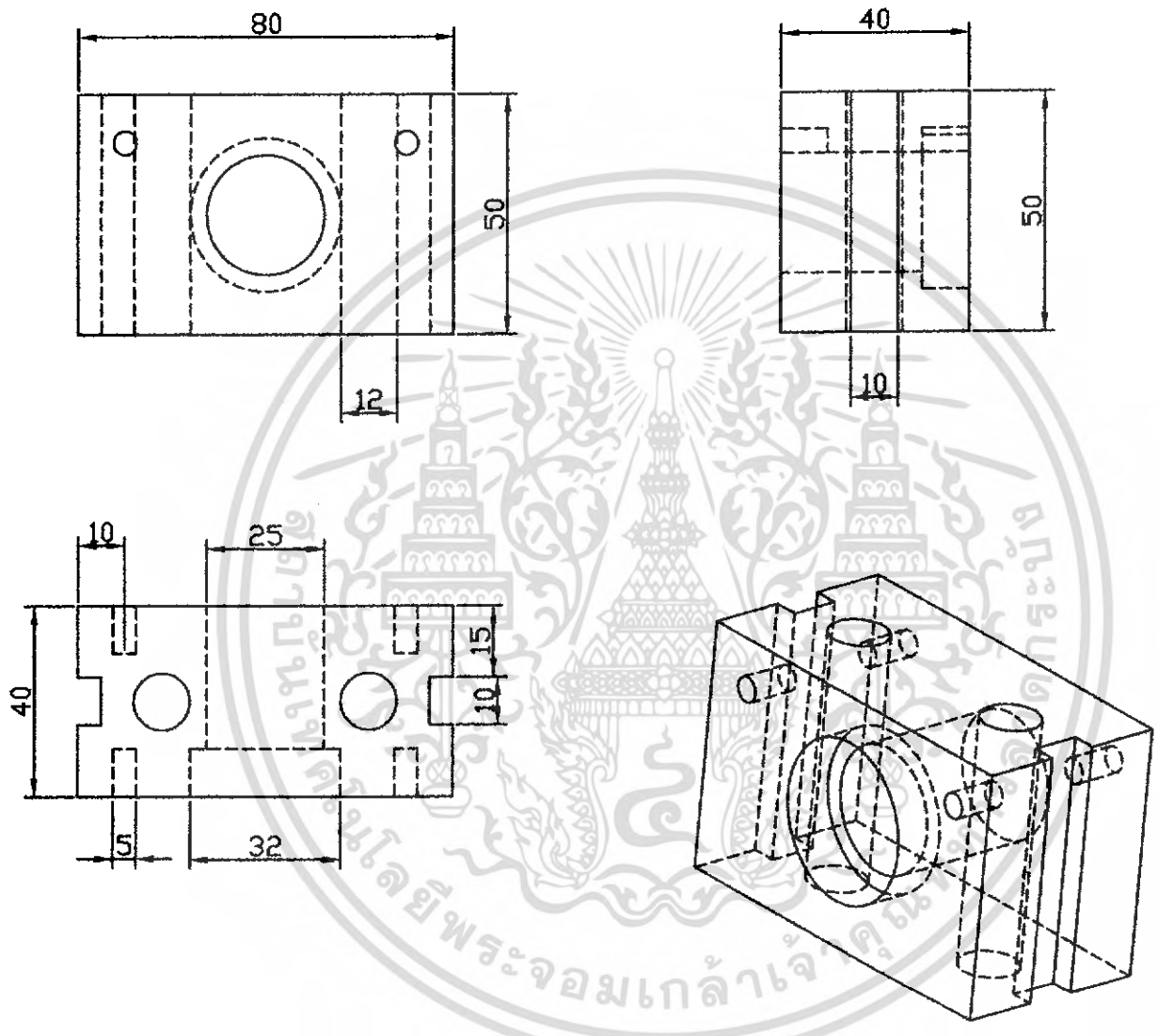
SCREWS

MECHINE PART

ME06-001

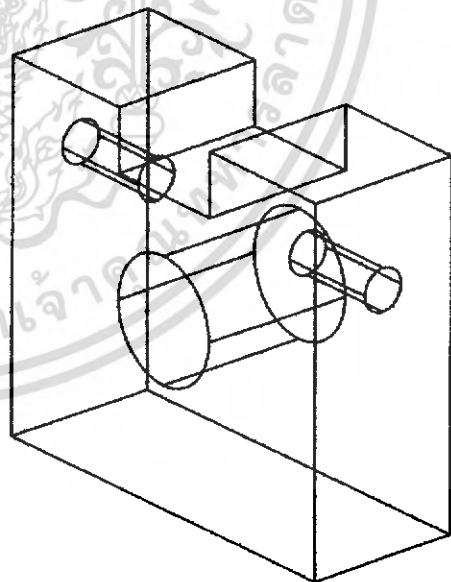
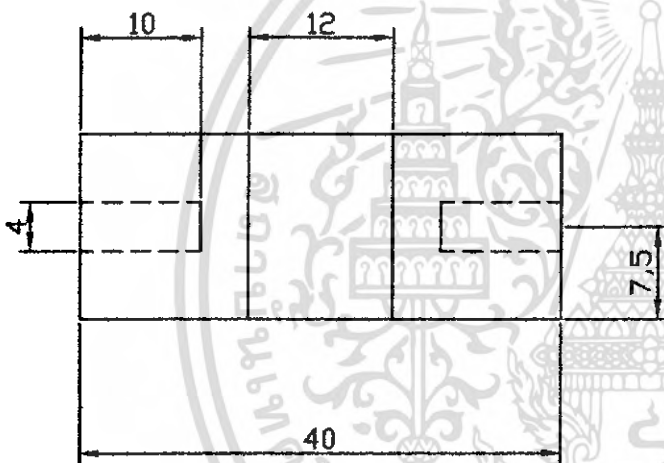
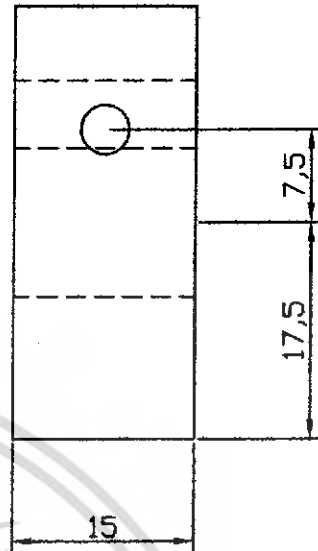
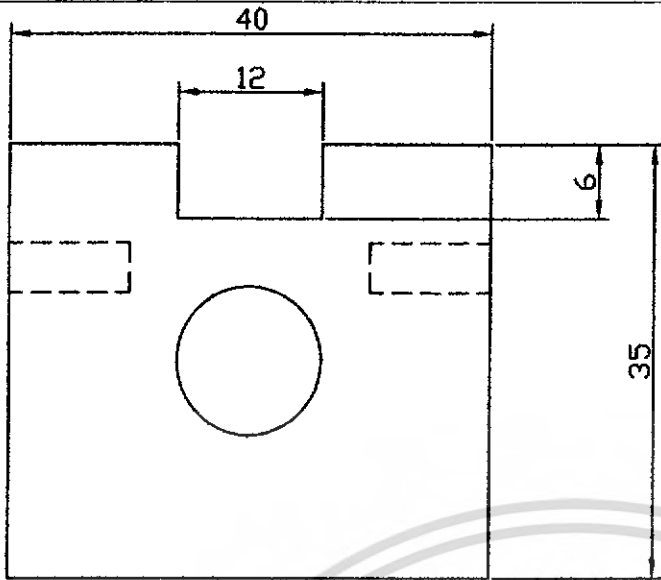
Edition

Sheet

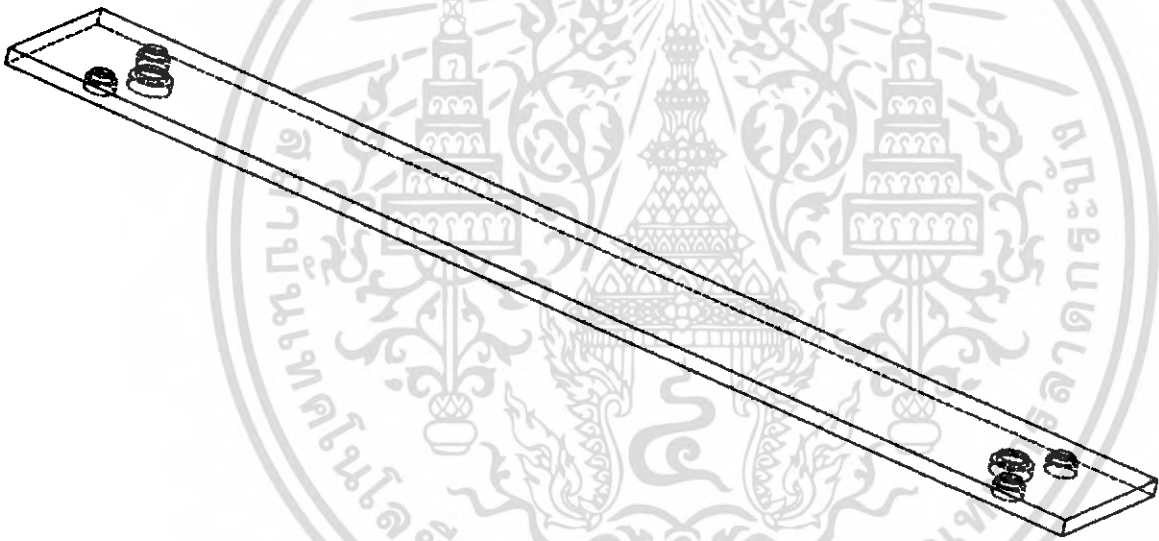
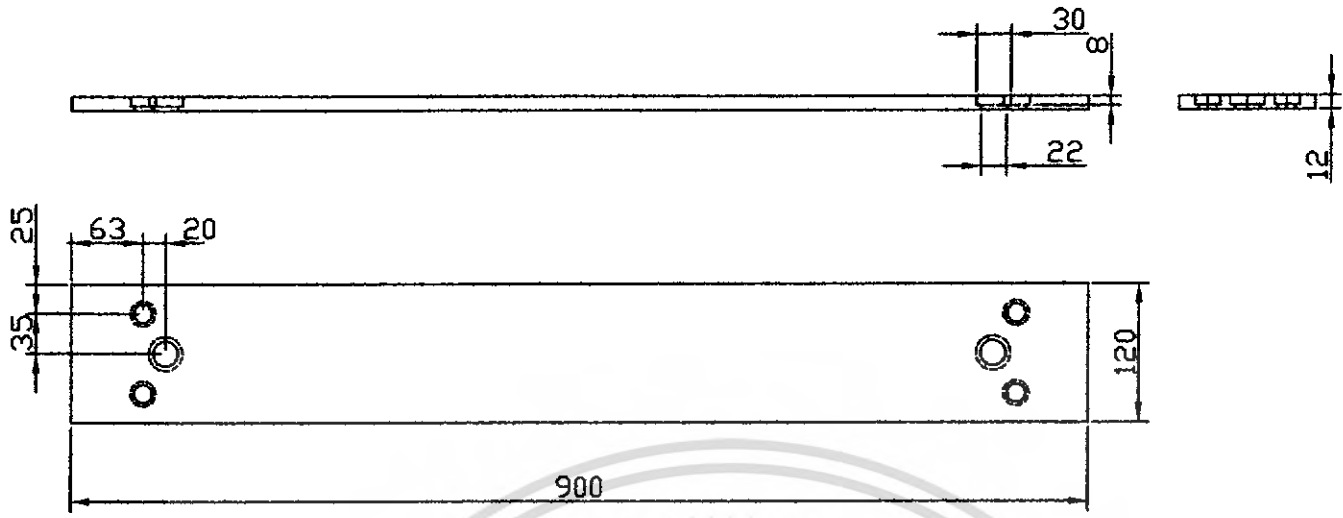

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale SCALE	
อภสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า และต้องอ้างอิง ME06-002 อภสารทุกครั้ง ทุกรายฉบับ ทุกรายฉบับ ทุกรายฉบับ			MECHINE PART			
			Edition	Sheet		

RevNo	Revision note	Date	Signature	Checked
-------	---------------	------	-----------	---------

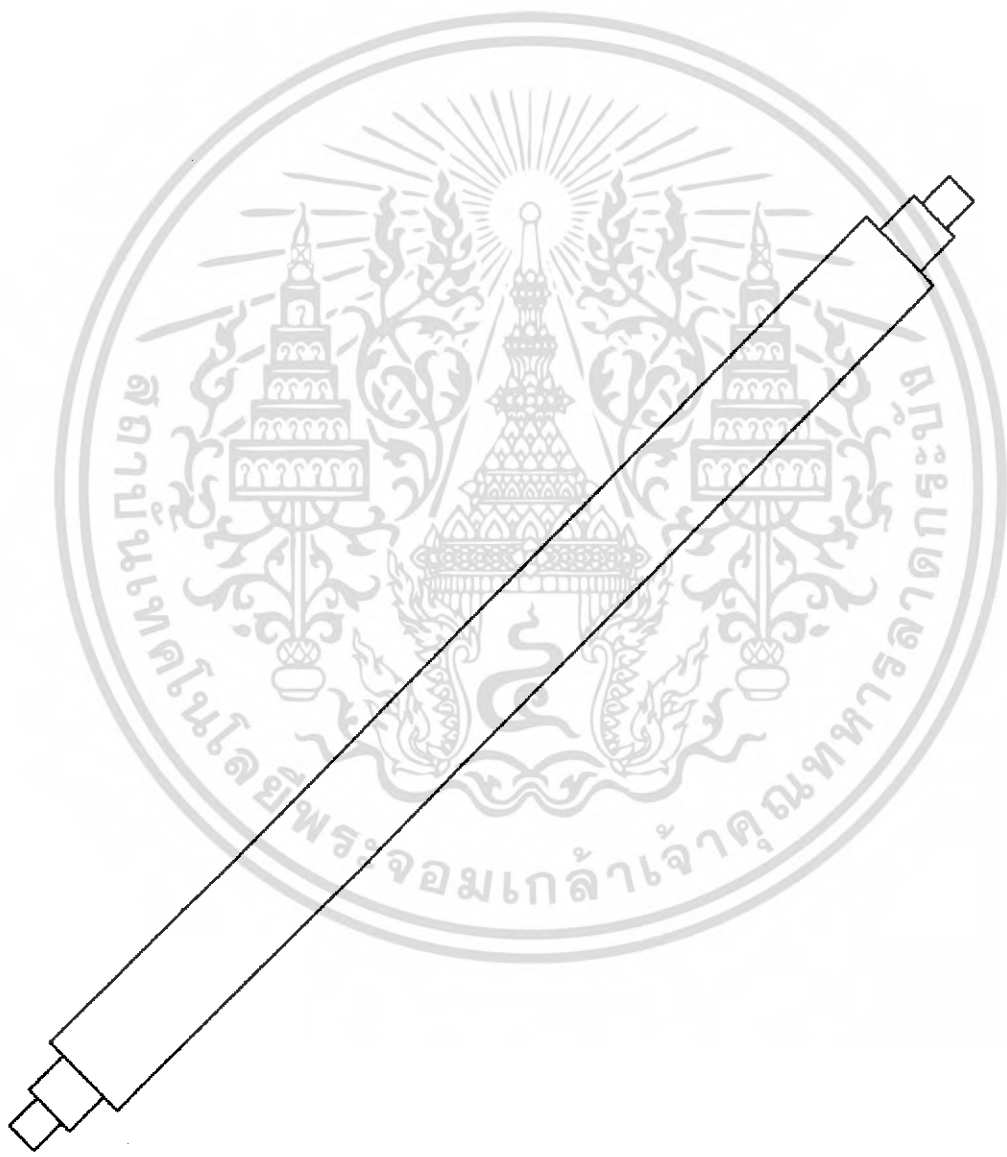
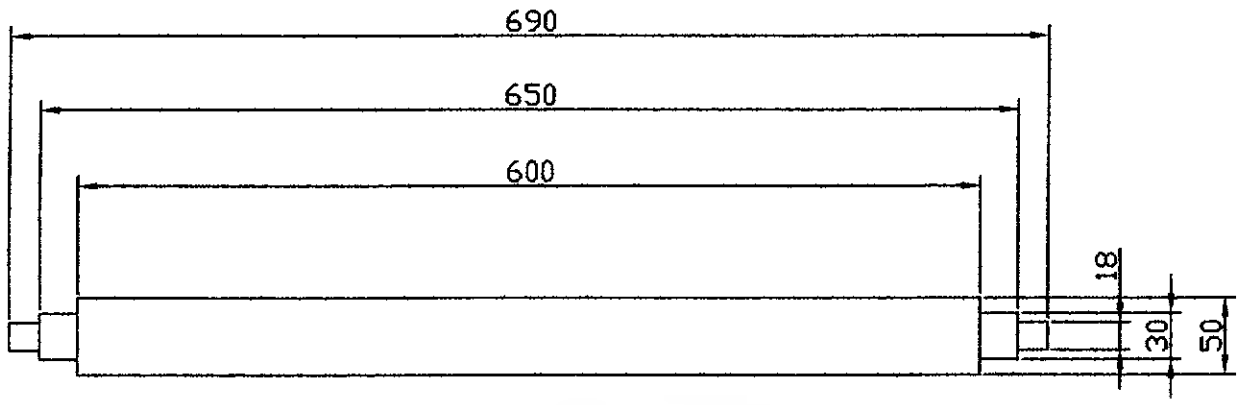
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc	Article No./Reference
Designed by	Checked by	Approved by - date	Date
SPRING BASE		MECHINE PART	
		ME06-003	Edition Sheet

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by		Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น และอนุญาตให้ใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ อนุญาตโดยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง				MECHINE PART		
				ME06-004	Edition	Sheet

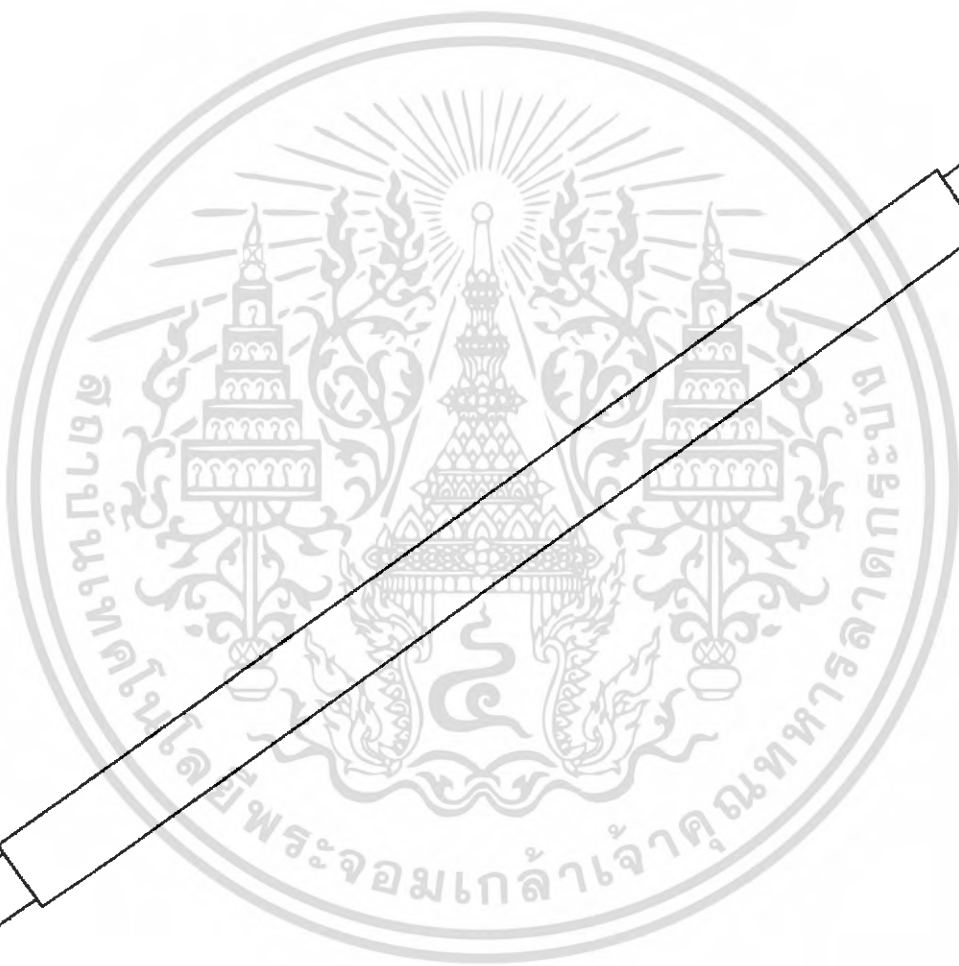
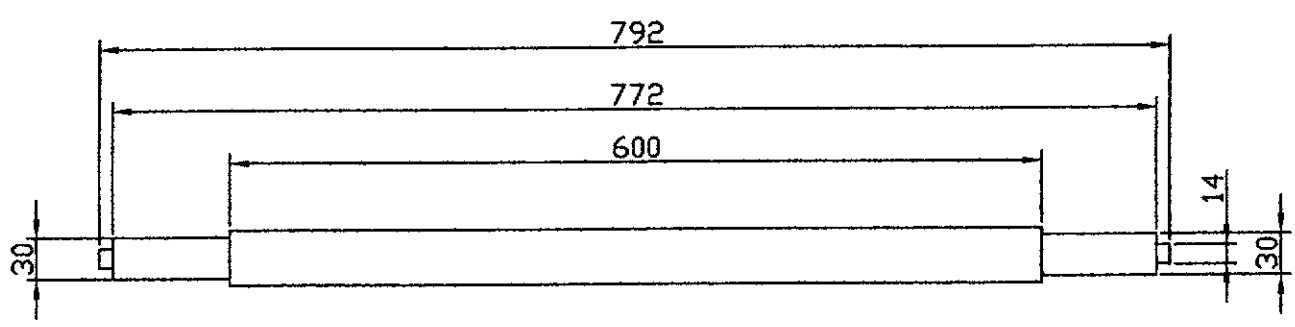
BASE

RevNo	Revision note	Date	Signature	Checked
-------	---------------	------	-----------	---------

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by		Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
LOWER ROLLER				MECHINE PART		
				ME06-005		Edition

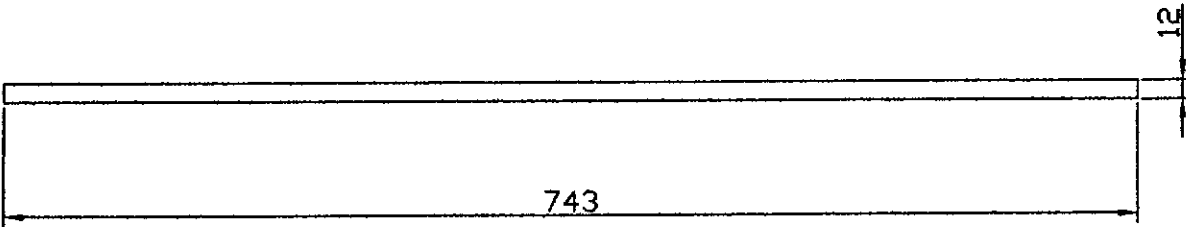
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ในการนำ
 มาตรการใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง ME06-005 เอกสารทุกครั้ง

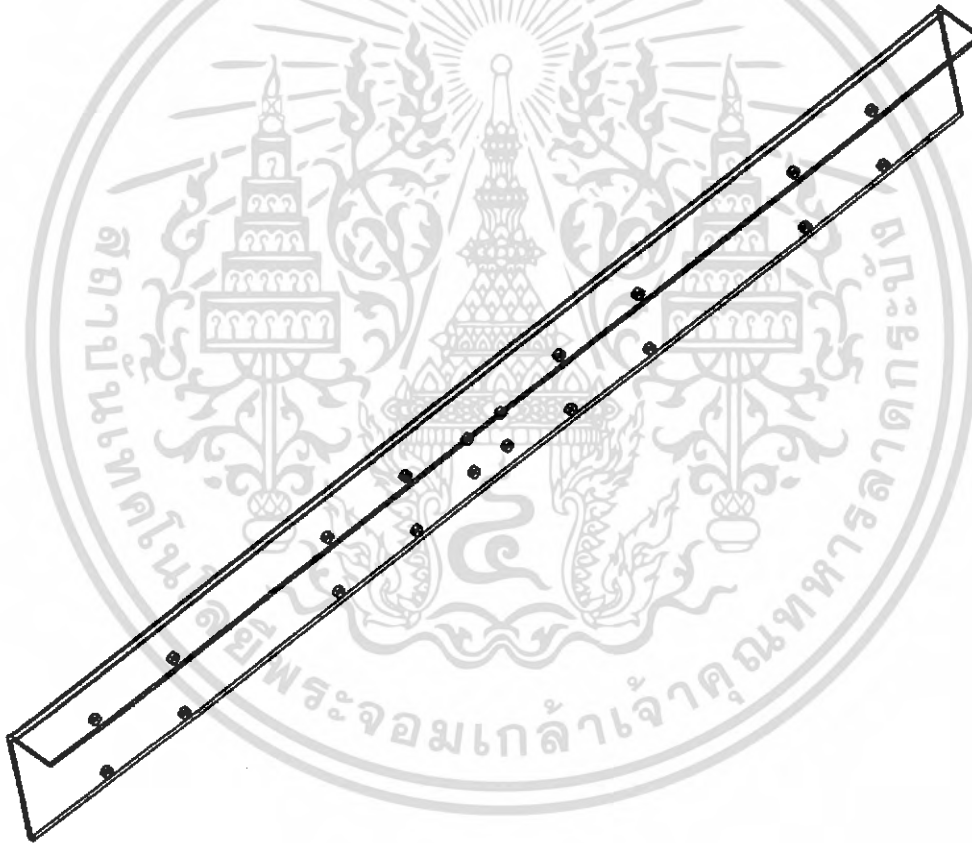
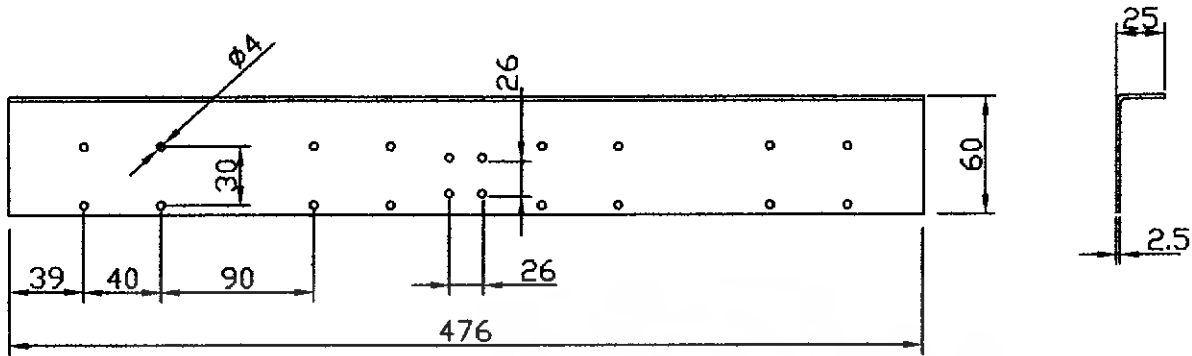
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by		Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
UPPER ROLLER				MECHINE PART		
				ME06-006		Edition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
 วิศวกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเด็ดขาดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเอกสารทุกครั้ง

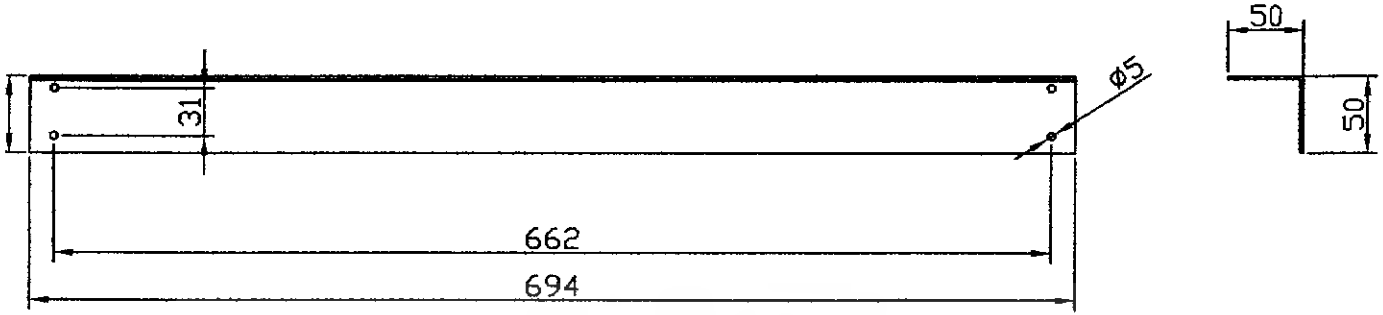
MECHINE PART
 ME06-006
 Edition
 Sheet

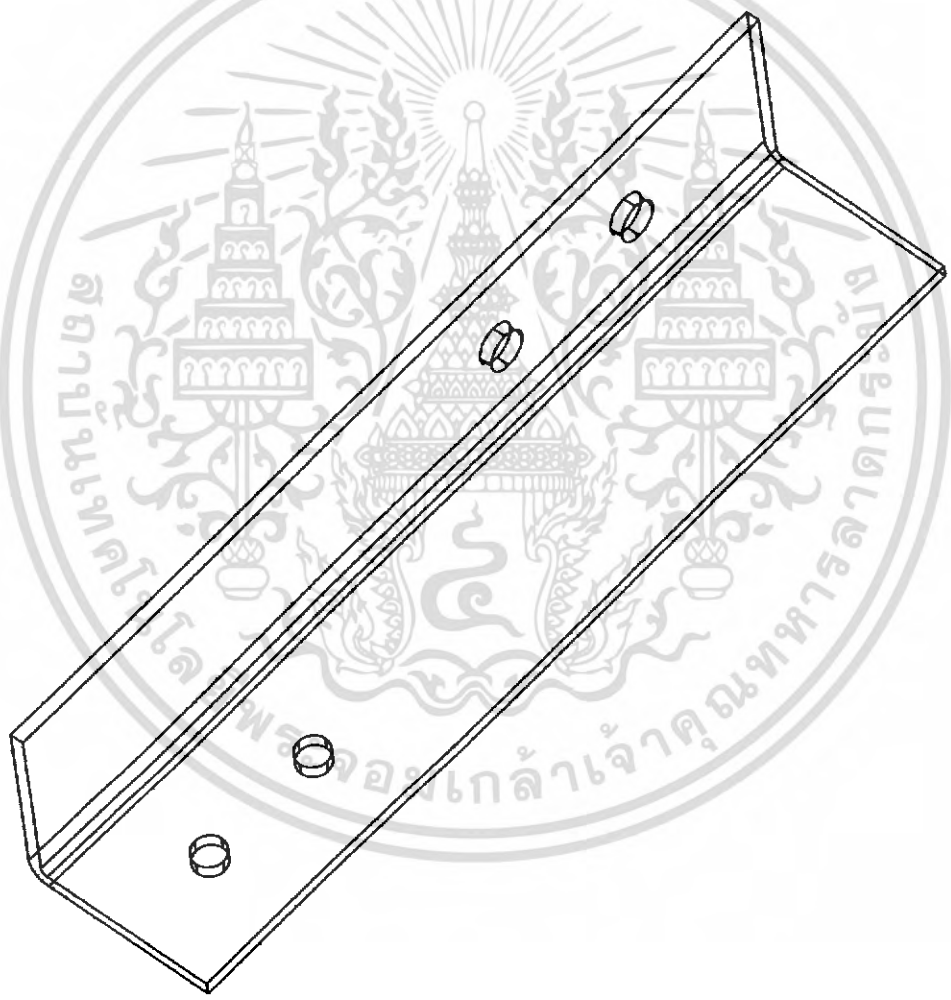
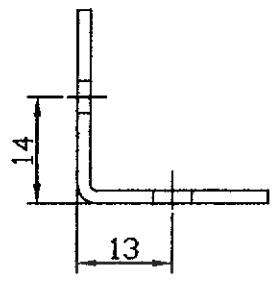
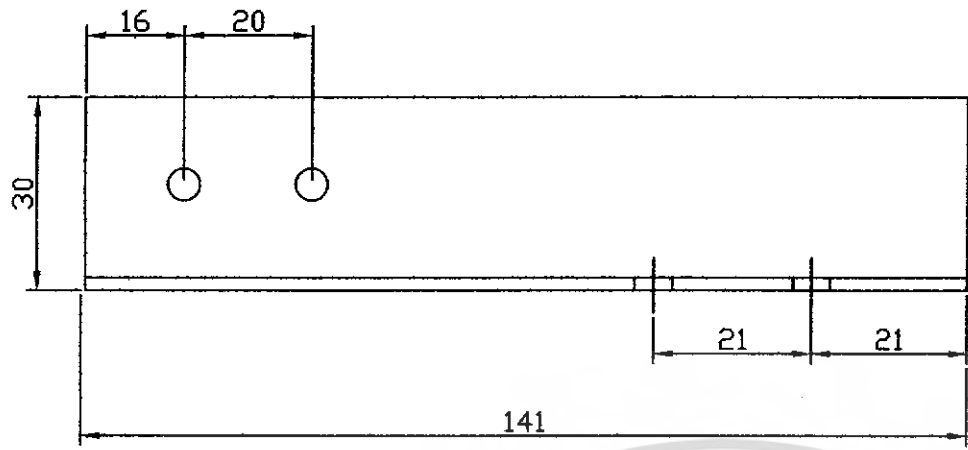
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by		Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ในวาระใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง ME06-007 เอกสารทุกครั้ง WARM SHAFT				MECHINE PART		
				ME06-007	Edition	Sheet

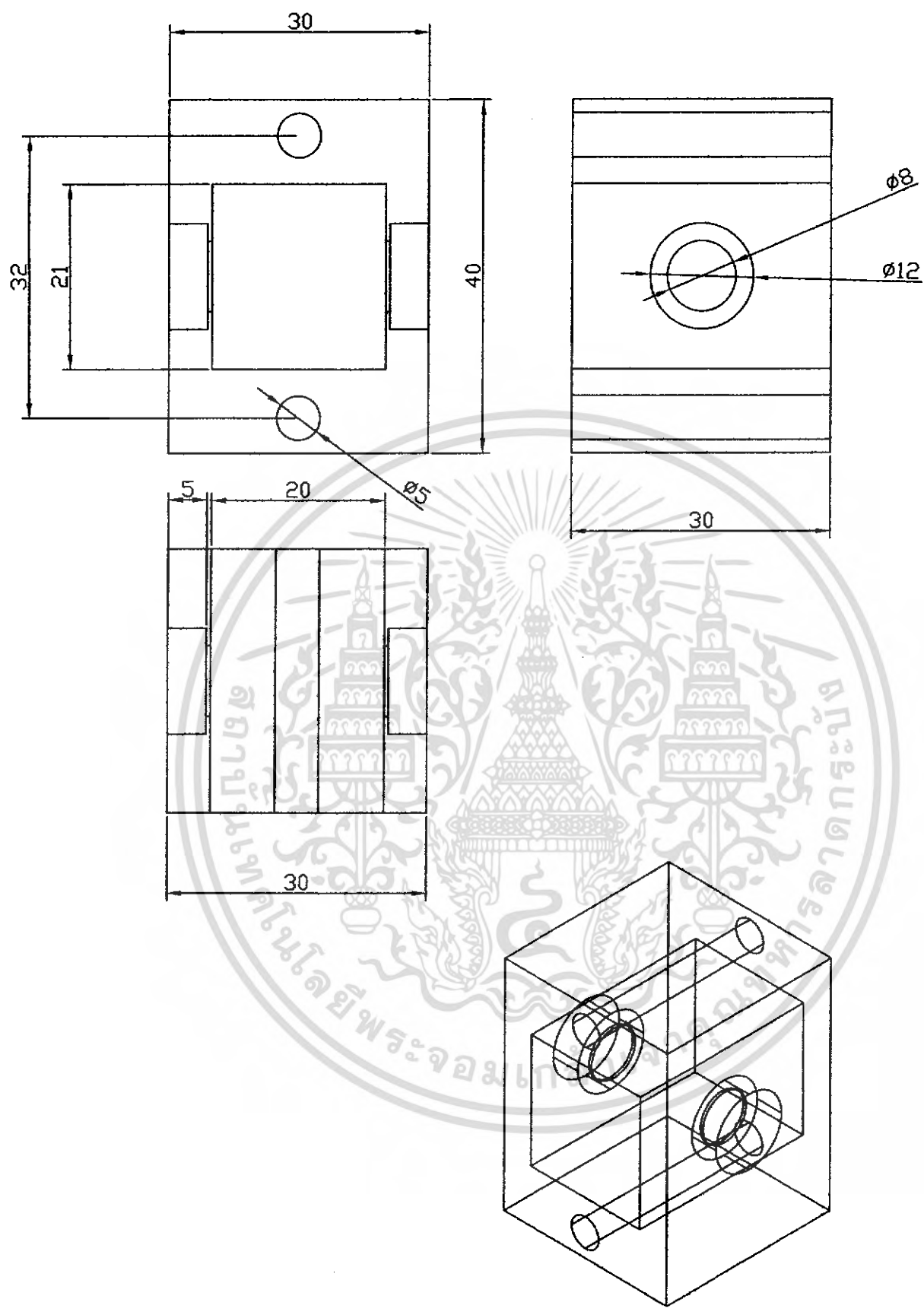
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc	Article No./Reference			
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
SOLINOID BASE			MECHINE PART			
			ME06-009	Edition	Sheet	

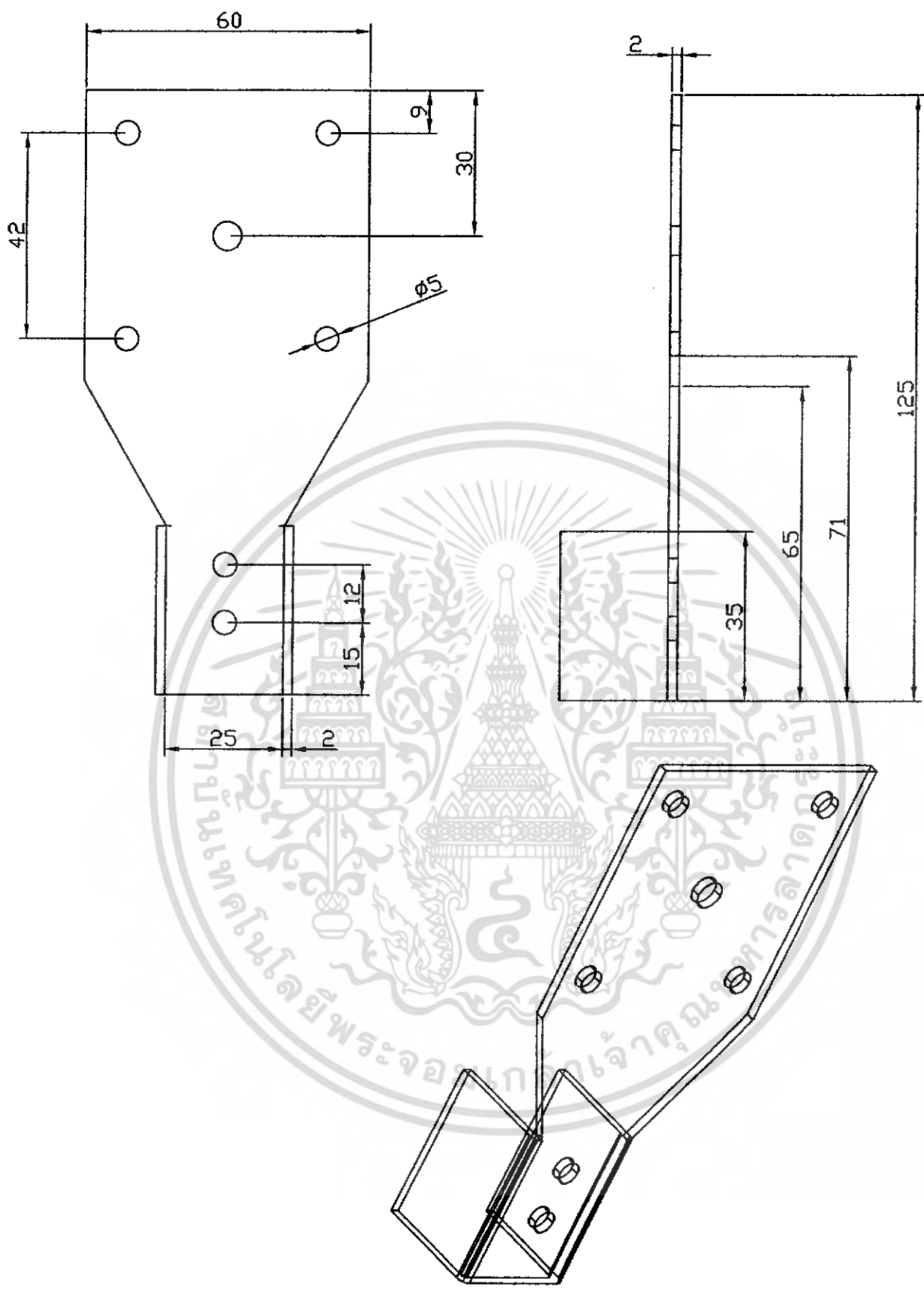
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
NEEDLE BASE			MECHINE PART			
ME06-010			Edition	Sheet		

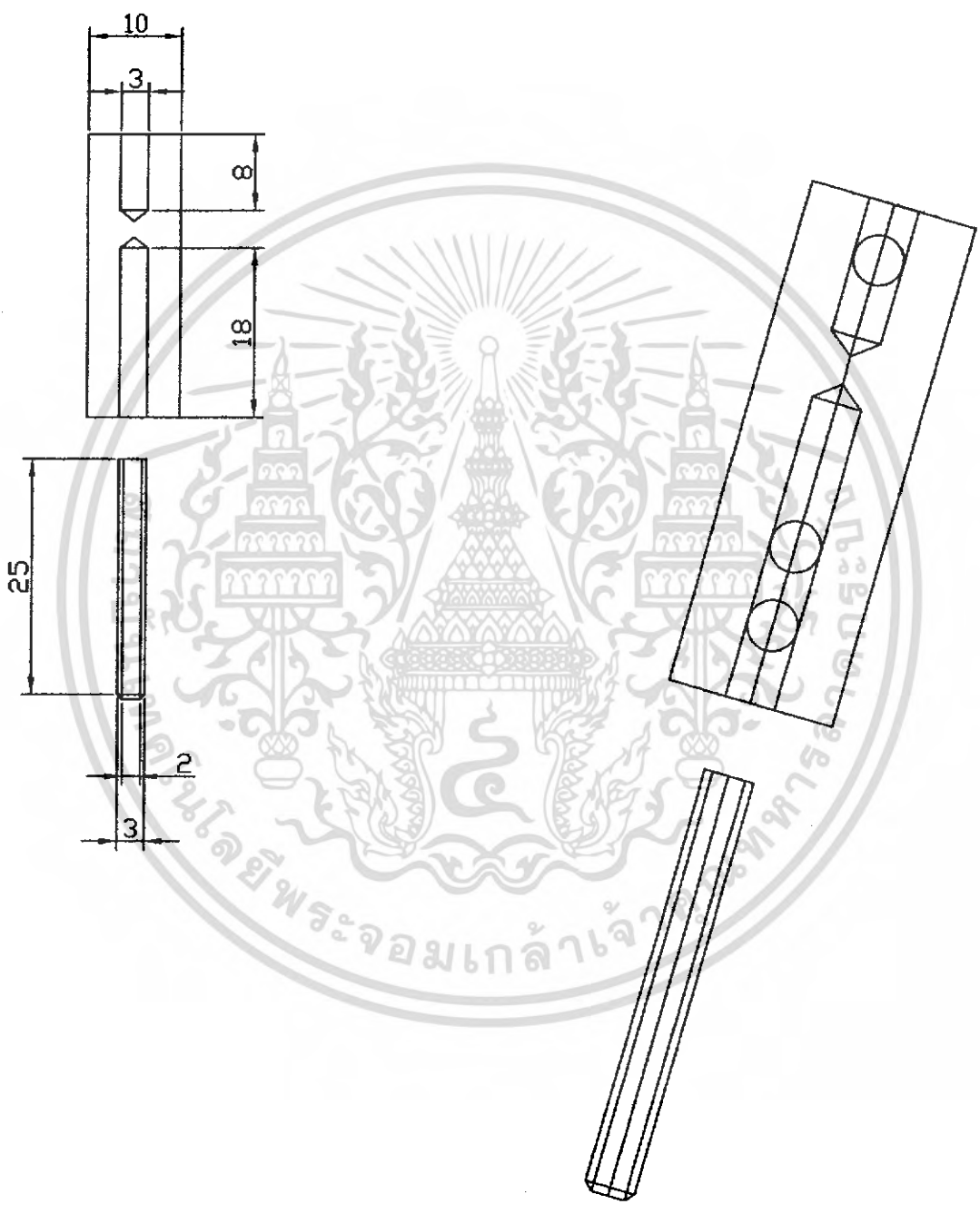
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำแก้ไขประโยชน์ทางการค้า ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงชื่อเอกสารทุกครั้ง TIGHTEN SHEET			MECHINE PART			
			ME06-011	Edition	Sheet	

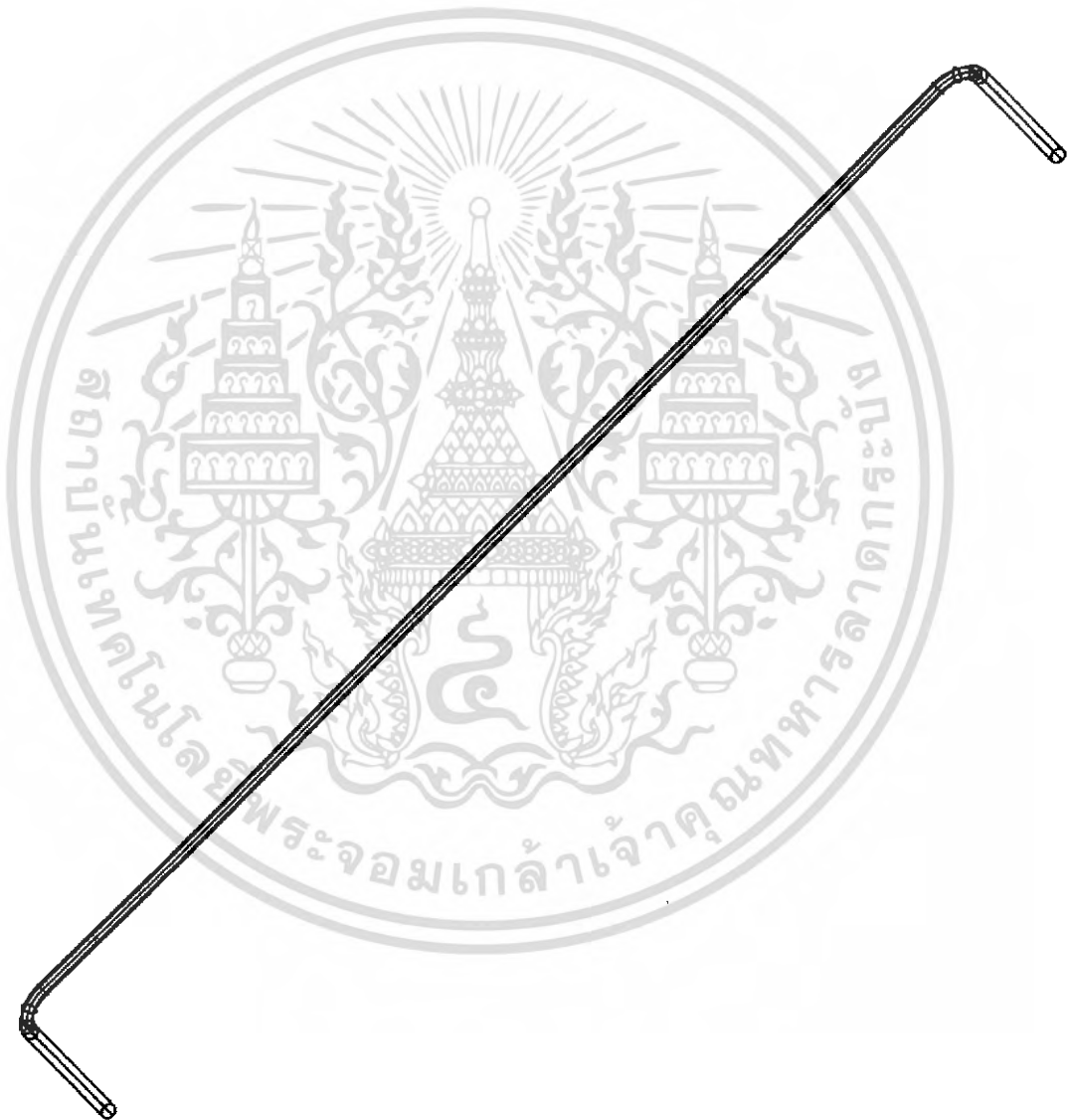
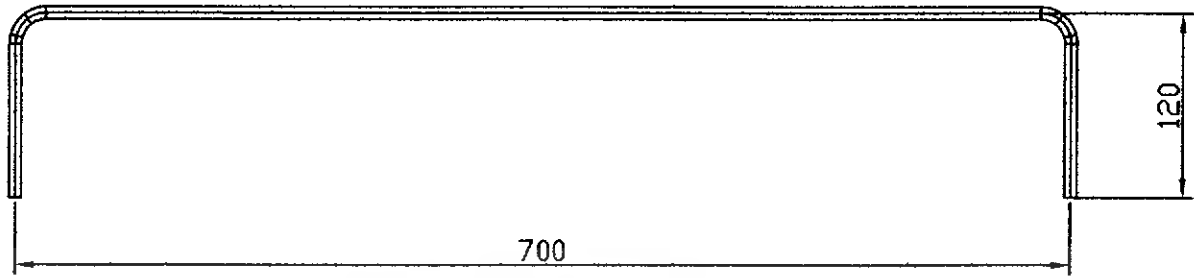
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc	Article No./Reference		
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
TIGHTEN BOX		MECHINE PART			
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์เท่านั้น ไม่สามารถนำออกนอกห้องเรียนได้ หากมีการคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย		ME06-012			Edition Sheet

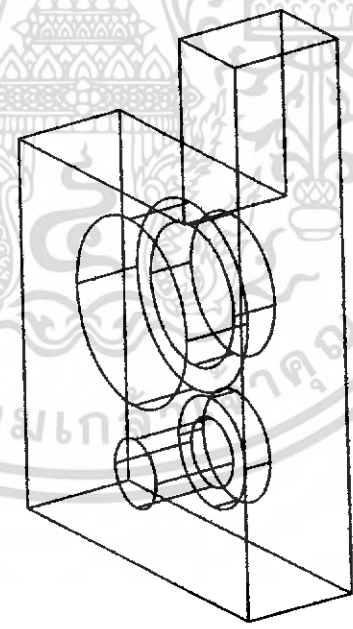
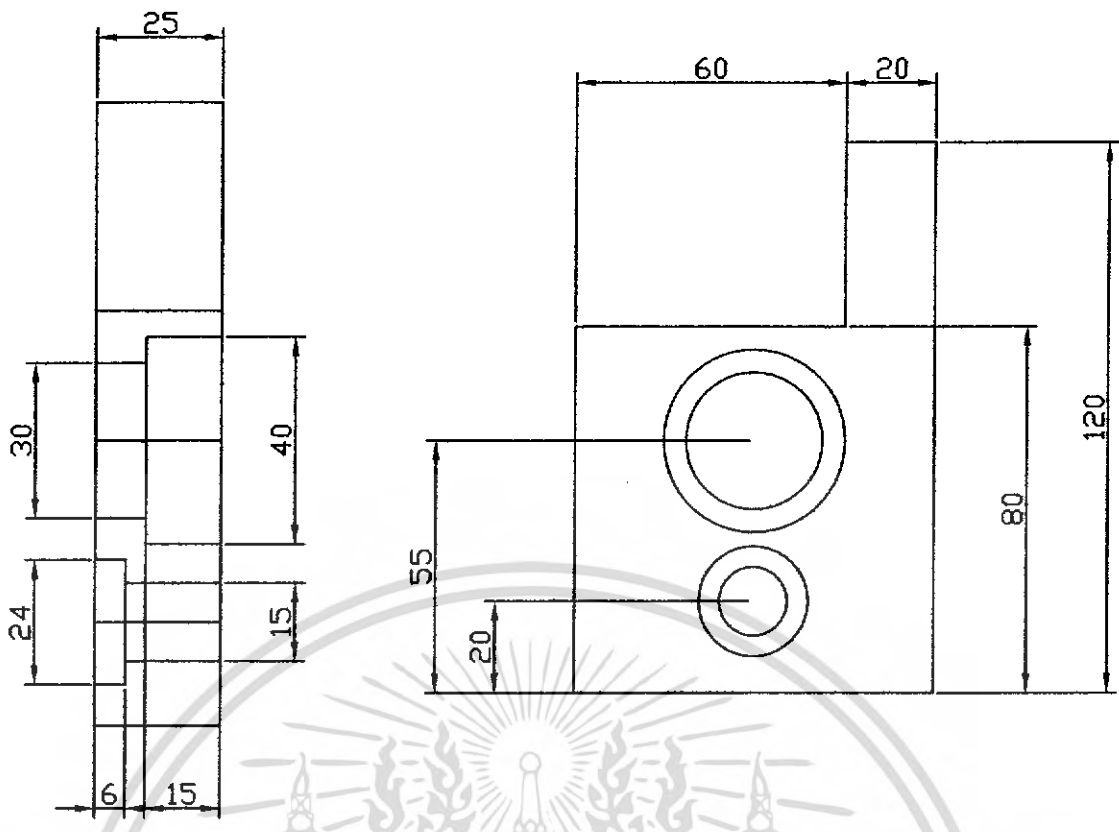
Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
MOTOR PLATE เอกสารนี้ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำ ไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม้วาทกรรมใดๆ ทั้งสน ออกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง ME06-013 เอกสารทุกครั้ง			MECHINE PART		Edition	Sheet

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ถ่ายทอดไปใช้ประโยชน์ทางการค้า SOLINOID SET			MECHINE PART			
			ME06-014	Edition	Sheet	

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by		Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale
TIGHTEN SHAFT				MECHINE PART		
				ME06-015	Edition	Sheet

Itemref	Quantity	Title/Name, designation, material, dimension etc			Article No./Reference	
Designed by	Checked by	Approved by - date	File name	Date	Scale	
LOWER BOX				MECHINE PART		
ไม่วารณมีได้ๆ ทั้งสิน อีก็ทั้งหามมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้าง				ME06-016	เอกสารทุกครั้งที่มีการนำบไซ	Edition Sheet